

ПРАСЕТА В ХОЛА

Франк Д. Хамънд

Съдържание

Прасета в хола	1
Съдържание	Грешка! Показалецът не е дефиниран.
Предговор	2
1 - Прасета в хола	3
2 – Нашите духовни врагове	5
3 – Воювай в добрата битка	10
4 – Цената на освобождението	16
5 – Как влизат демоните?	18
6 – Седем начина да установиш нуждата от освобождение	21
7 – Седем стъпки към освобождение	23
8 – Седем стъпки към запазване на освобождението	25
9 – Изпълване на къщата	27
10 – Демонични проявления	33
11 – Освобождение: Индивидуално и групово освобождение	37
12 – Самоосвобождение	40
13 – Молитвено ходатайствено воюване	42
14 – Освобождение на деца	46
15 – Връзване и развързване	50
17 – Тимът за освобождение	59
18 – Трябва ли да бъда служител на освобождението?	61
19 – Практически препоръки към служителя с освобождение	68
20 – Групи от демони	74
21 – Шизофрения	89
22 – Въпроси и отговори във връзка с освобождението	96
23 – Решаващият сблъсък	103

Предговор

По въпроса за демоните до този момент е изписано много, но малцина са тези, които са се занимавали обстойно с практическите аспекти на освобождението от демонични духове. В тази книга нещата са представени именно от практична гледна точка. Целта ни е била да създадем практическо ръководство по освобождение.

Църквата се събужда бързо и открива нуждата от това служение. То представлява един от аспектите на възстановителната работа на Святия Дух в Църквата днес.

Тази книга представлява звука на тръбата, призоваваща към духовно воюване. Църквата като цяло, както и отделният вярващ трябва да преминат отвъд схващането за лично освобождение и да пристъпят към духовно воюване срещу духовните владетели, които са наречени „духовни войски на нечестието в небесни места“ (Ефесяни 6:12 RSV). Тук се съдържат отговорите на някои от въпросите, свързани с освобождение и духовно воюване.

Издавам моята признателност и дълбока благодарност към доктор Дерек Принс за влиянието, което е оказал върху моето служение. Голям брой от принципите за освобождение, отразени в моята книга са дошли в резултат на неговото здраво и основополагащо поучение. Искам да благодаря на доктор Принс, затова че ми позволи да цитирам неговата „Молитва за освобождение“.

Изразявам моята признателност и към Филип К. Браун и Маргарет Е. Руди за корекциите на ръкописа на тази книга.

Имената и инициалите на хората, споменати в примерите за освобождение са променени, за да се избегнат евентуални недоразумения.

В случай че не е указано нещо друго цитираните библейски стихове са взети от Authorized Version.

Франк Д. Хамънд

1 - ПРАСЕТА В ХОЛА

Демоничните духове могат да завладеят и да населяват човешкото тяло. Това е една от техните цели. Когато населяват тялото на даден човек, те получават по-голямо преимущество при упражняването на контрол върху него, отколкото ако действат отвън. Когато демон населява тялото на даден човек, ние казваме, че човекът „има“ зли духове, е „със“ зли духове или е „обладан“ от демони (виж: **Марк 9:17; Лука 4:33; Марк 1:23; 5:2; Матей 4:24**). Думата, която е преведена „обладан“ в King James версията на Библията е гръцката дума „daimonizomai“. Много специалисти по гръцки са на мнение, че този превод е неточен. Смятат, че тази дума трябва да се преведе „демонизиран“ или „имам демони“. Много голямо неразбиране е дошло в резултат от употребата на думата „обладан“. Смисълът на тази дума означава — пълно притежание. В този смисъл, вярващият в Христос никога не може да бъде „обладан от демон“. Той не може да бъде собственост на демони, защото е собственост на Христос.

Като знаете, че не с тленни неща — сребро или злато — сте били изкупени, но със скъпоценната кръв на Христос.

(1 Петрово 1:18-19)

Какво? Не знаете ли, че вашето тяло е храм на Святия Дух, Който е във вас, Когато сте получили от Бога и вие вече не сте свои си? Защото сте били с цена купени: затова прославете Бога в тялото си и в духа си, КОИТО СА БОЖИИ.

(1 Коринтяни 6:19-20)

Християните трябва да се отнасят към населяващите ги демони като към ненужни и нежелани НАРУШИТЕЛИ. Нарушителят е човек, който незаконно и тихомълком навлиза в чужда територия. Нарушителите могат да продължават своите незаконни действия, докато не се появи някой, който да ги конфронтира и предизвика въз основа на законните права на собственика. Исус е купил вярващия със собствената Си кръв и го е направил настойник на собствения му живот. Дяволът няма никакво законно право над вярващия, така че от самия човек зависи, дали той ще защитава правата си. Никой демон не може да остане, ако вярващият силно желае той да си тръгне! „Съпротивявайте се на дявола и той ще бяга от вас.“ (Яков 4:76).

Демоните считат тялото на човека, което населяват за техен „дом“.

Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през сухи места, за да търси покой, но не намира. Тогава казва: ще се върна в КЪЩАТА СИ, откъдето съм излязъл.

(Матей 12:43-44a)

Не е нещо необичайно демоните да говорят през човека, на когото се служи с освобождение (виж: Марк 1:23,24). Често пъти съм чувал злите духове да заявяват: „Това е моят дом“. Под къща те разбират тялото на човека и търсят начин да измамат самия човек и служителят, който му служи с освобождение, така че те да си помислят, че той наистина има право над това тяло. Никой демон не може да обоснове такава претенция. Всички демони са лъжци и

измамници. Те нямат никакво право над телата, изкупени чрез кръвта на Господ Исус Христос.

Когато на демоните им бъде заповядано да излязат от даден човек, те понякога казват: „Аз съм бил тук отдавна“, като че ли периодът на пребиваването им дава някакво право над това човешко тяло. Вярващите трябва да са сигурни, че никакъв демон няма легалното право да населява техните тела.

Двайсет и пет пъти в Новия Завет демоните са наречени „нечисти духове“. Думата „нечист“ е същата дума, която е използвана, за да се опишат определени животински видове, които израилтяните не е трябвало да ядат (Деяния 10:11-14). Свинята е била едно от тези „нечисти“ животни. Според Старозаветния Закон те не е трябвало да ги ядат, нито да се докосват до тях. Новият Завет премахва тази забрана като обяснява, че тези същества са духовни прототипи.

Бог обезоръжи началствата и властите, които воюваха срещу нас и смело ги изобличи, извади ги на показ, явно, триумфирайки над тях чрез Него и чрез кръста. И така никой да не ви осъжда заради онова, което ЯДЕТЕ И ПИЕТЕ или относно някой празник, или новомесечие, или събота. Тези неща са само СЯНКА на онова, което ще дойде и те имат само СИМВОЛИЧНО значение. Но реалността на тяхната същност, непоклатимият факт за всичко онова, което е предначертано принадлежи на Христос.

(Колосяни 2:15-17 Разширената Библия)

Точно това, което е свинята в областта на естественото, същото нещо е демоничният дух в областта на духа. Точно както израилтяните ревностно пазеха себе си от контактуване със свине, християните трябва да се пазят от контактуване със зли духове.

Какво би направил, ако стадо мръсни свине се вмъкнат в твоята всекидневна и започнат да се разполагат като у дома си? Би ли приветствал такова нещо? Ще ги оставиш ли необезпокоявани, надявайки се да напуснат по собствено желание? Би ли могъл да изчистиш мръсотията толкова бързо, колкото те я нанасят. Ти не би направил нито едно от тези неща. Би ги изгонил, колкото е възможно по-бързо и безцеремонно! Такова трябва да бъде и нашето отношение към демоничните духове. Веднага щом бъдат открити, те трябва да бъдат изгонвани.

Във всяко от четирите Евангелия се описва как Исус почиства храма. Това е едно нетипично действие за нашия Господ. Той беше изпълнен с праведно негодуване срещу онова, което намери в храма. Тогава не беше време за говорене, но време за действие. Той самият започна решително да почиства храма от всяко нечисто нещо. Това е праобраз за очистването на нашите тела от всичко нечисто, защото те са храмове на Святия Дух. Демоничните духове не носят нищо добро, а само замърсяват. Те нямат място в нас точно, както животните, птиците и среброменителите нямаха място в старозаветния храм. Ние можем да действаме в същата власт, в която действаше Исус, когато почистваше храма и да се освободим от всички нечисти зли духове. Исус не произнесе приятни речи, нито проведе дебати с онези, които замърсяваха храма – Той ги изгони!

Колкото и нелогично да изглежда, някои християни не желаят достатъчно силно да се отърват от населяващите ги демони. Някои от тях са объркани и не искат да си признаят, че се нуждаят от освобождение. Това объркване не бива да се поражда от факта, че хората имат демон, но по-скоро от неспособността им да действат по правилния начин, за да ги изгонят. Други хора за толкова дълго време са ходили в съгласие с определени духове, че вече не желаят да се променят. Всъщност не всички вярващи искат да живеят в чистота. Някой са като онези, които са приятели с прасетата. Но дори и блудният син, когато се озова при свинете, дойде на себе си и реши да се махне от там и да се върне при баща си. Нека се молим, всяко едно Божие дете, което съжителства с духовна свиня да прогледне и да види, че има и по-добър живот.

Един учен по биохимия ми разказа за един експеримент, в който участвал. Целта била да се открият и идентифицират факторите, определящи миризмата на свинските кочини. Ако се определи причината поради, която прасетата миришат би било възможно да се намери противосредство срещу нея. По този начин бихме могли да направим прасетата по-съвместими с обществото на хората. Обаче нашата цел не е да направим демоничните духове по-приемливи. Ние не търсим начини, чрез които да направим по-лесен съвместния си живот с демоните, но търсим пътища как да се отървем от тях. Ние не искаме прасета в нашите холове!

2 – Нашите духовни врагове

Демоните са наши духовни врагове и е отговорност на всеки християнин да се справи с тях в лична духовна битка.

Най-после братя, бъдете силни в Господа и в силата на Неговото могъщество. Облечете цялото Божие въоръжение, за да можете да устоите срещу злините на дявола. Защото нашата борба не е срещу плът и кръв, но срещу началствата, срещу властите, срещу управителите на тъмнината в този свят, срещу духовното нечестие във високи места.

(Ефесяни 6:10-12)

Защото ако и да ходим в плът, по плът не воюваме: (Защото оръжията на нашето воюване не са плътски, но са мощни пред Бога за събаряне на крепости).

(2 Коринтяни 10:3-4)

Писанията използват аналогия между борбата и нашето воюване срещу сатана и неговите войски. Борба е много точно и ясно описание на същността на нещата. Тя говори за близък конфликт, за лична схватка със силите на тъмнината. Повечето от нас биха предпочели да използват гигантски топове, за да взривят тези врагове от километри разстояние, но това е невъзможно. Битката е много лична и е в твърде близък план. Врагът е духовен. Оръжията са духовни.

Борбата предполага и тактики за упражняване на натиск. Това ни показва, че стратегиите на сатана включват упражняване на натиск върху нас. Той ги прилага в областта на нашия мисловен живот, чувства, воля и върху нашите физически тела. Често пъти, по един или друг начин, вярващите се чувстват

притиснати от врага. Когато човек е невеж относно плановете на сатана, той може да се обърне за помощ към успокоителни таблетки, приспивателни и дори към съвета на психиатър. Обаче духовното воюване е Божието лекарство за победа над демоничната опресия. Библията ни показва как християните могат да оказват натиск върху демоните и да ги побеждават! Те трябва да се научат на практическите начини, по които се прави това. Трябва да отхвърлят неефективните плътски оръжия и да вземат мощните духовни оръжия. Вярващите трябва да познават както своето въоръжение и това как да го прилагат, така също и тактиките на врага и начина, по който да го разгромяват.

Ефесяни шеста глава дванадесети стих ни открива четири основни неща за нашия духовен враг. *Първо* там се казва, че се борим срещу НАЧАЛСТВА. Гръцката дума за началства е „archas“. Тази дума се използва за описание на поредица от управляващи длъжности например: лидери, управители и магистрати. „Последователност“ от лидери или управители описва техния ранг и начинът им на организация. И така думата „началства“ ни показва, че царството на сатана е добре организирано. Вероятно войските на сатана имат организация подобна на тази в армията на една страна, в която главнокомандващ е президентът, който има подчинени на него генерали, полковници, майори, лейтенанти и така нататък, докато се стигне до редниците. Сатана е главнокомандващ в своето царство и на неговото управление са подчинени голям брой управляващи духове. Определението на английската дума „началство“ е „територия или юрисдикция на принц или държавата, която дава титла на принца“ (тълковен речник на Уебстър). Оттук разбираме, че тези управляващи духове се назначават над определени територии – нации и градове. Това се потвърждава и от написаното в Данаил десета глава. Данаил търсеше слово от Господа, като се молеше и постеше. След три седмици се появи ангел с послание от Бога, който му обясни, че се е забавил, защото е воювал с „принца на Персия“. Тук не се говори за земен принц, защото обикновен човек не може да устои пред небесен пратеник. Говори се за демоничен принц. Оттук става ясно, че над нациите и градовете има управляващи демонични духове, поставени от сатана, за да изпълняват неговите зли цели. Проблеми, които се появяват постоянно в църквите и домовете на вярващите са индикатор за това, че специални зли агенти са назначени, за да причиняват злини в тези области. Ние откриваме, че нашето духовно воюване обхваща много повече от нашия личен живот. Ние се борим за благополучието на нашите домове, общества и нации. Врагът има цялостна организация. Неговите действия са мотивирани от зли цели.

Второ казва се, че нашето воюване е срещу ВЛАСТИ. Гръцката дума, преведена като „власти“ е „exousias“. Тя ни показва, че на демоните, които се поставят над различни области и територии се дава власт да изпълняват нарежданията, които им се дават. Войникът християнин не бива да се плаши или обезсърчава когато разбере, че на тези, които среща лице в лице в битката е дадена власт, защото властта, която е дадена на него е по-велика от тяхната. Той е облечен във властта в името на Исус.

И тия знамения ще следват повярвалите: В МОЕ ИМЕ ще изгонват дяволи.

(Марк 16:17)

Този стих ни казва, че вярващият има по-голяма власт от властта на демоните. Демоните са принудени да се покорят на властта в името на Исус.

Писанията ни казват, че демоните не само имат власт, но и сила. В Лука десета глава и единадесети стих четем за „силата“ на врага. Думата, използвана тук за „власт“ е гръцката дума „dunamis“. Думите – динамо и динамит произхождат от тази дума. И все пак този факт не бива да обезкуражава християните войни, защото те имат обещанието на Божието Слово, че им е дадена по-велика сила от тази на врага.

Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Святия Дух.

(Деяния 1:8)

Силата идва върху вярващия в момента, когато той се кръсти със Святия Дух. Исус знае, че за да се справят с врага Неговите последователи се нуждаят *както* от власт, *така и* от сила. Когато изпрати дванадесетте в служение, Той ги изпрати напълно екипирани.

Тогавя Той извика дванадесетте ученици и им даде СИЛА (dunamis) и власт (exousia) над всички демони, а също така и да изцеляват болести.

(Лука 9:1)

Малко по-късно, в Своето служение, Исус изпрати седемдесетте двама по двама и когато се върнаха те съобщиха, че са се справили успешно с демоничните сили в мощното име на Исус.

И седемдесетте се върнаха с радост и казаха: „Господи, в Твоето име и дяволите ни се покоряваха“. А Той им каза: „Видях сатана да пада от небето като светкавица. Ето давам ви власт (exousia) да настъпвате на змии и на скорпии и над цялата сила (dunamis) на врага; и нищо няма да ви навреди.“

(Лука 10:17-19)

Поръчението, което Исус даде на Своята Църква осигурява същата власт и сила. В Марк шестнадесета глава, седемнадесети стих Бог ни казва, че вярващите трябва да изгонват демони в името на Исус. Това обещание не включва само апостолите или учениците, живели през първи век, но то е за всички вярващи от всички времена.

Поръчението, записано в Матей двадесет и осма глава от осемнадесети до двадесети стих започва с изявлението „даде Ми се всяка власт на небето и на земята. Затова идете...“

Днес ние имаме същата власт и сила за служение, каквито първоначално бяха дадени на Църквата. Без тази сила и власт би било пълна глупост да излезеш срещу демоничните духове. Властта идва чрез спасението; силата идва чрез кръщението със Святия Дух (виж: 1 Коринтяни 12:7-11). Дарбите на Духа: като свръхестествени думи на знание и разпознаване на духовете са незаменими в духовното воюване. Силата и властта в името на Исус са дадени на вярващия, за да може да надделява над демоничните сили.

Полицаят е пример за власт и сила. Той става сутрин и преди да отиде на работа, облича униформата и си слага значката. Когато видят униформата и значката му, всички разпознават неговата „власт“. Но съществуват беззаконни личности, които нямат респект към тази власт. Затова на едното си бедро той окачва палка, а на другото револвер. Сега вече той има „силата“, която върви заедно с тази власт! По същия начин би било глупаво, ако християнинът излезе срещу демоничните сили без своята сила и власт.

Ние не трябва да очакваме Бог да дойде и да ни избави. Сега не е време да се молим Бог да ни осигури сила и власт. Той вече е осигурил нашето спасение и кръщението ни в Святия Дух. Следователно Той ни чака да разпознаем, че вече ни е осигурил това, което ни е необходимо и ние сами трябва да започнем духовно воюване и да станем онази войнствена Църква, за която е пророкувано следното:

Пък и аз ти казвам, че ти си Петър и на тая канара ще съградя Моята Църква; и портите на ада няма да ѝ надделеят.

(Матей 16:18)

Трето ние научаваме, че се борим срещу УПРАВИТЕЛИТЕ НА ТЪМНИНАТА В ТОЗИ СВЯТ. Гръцката дума, преведена като „светски управители“ е „kosmokratoras“. Думата може да бъде преведена и като „господари на света“ или „принцове на този век“. Този начин на назоваване на врага подчертава неговото намерение да упражнява контрол. В Писанията за сатана се говори, като за „богът на този свят“ (2 Коринтяни 4:4).

Когато, поради своя грях, Адам падна, сатана спечели господство над целия свят. Затова и Исус не отрече претенциите, които дяволът предяви когато го изкушаваше в пустинята:

Пак Го завежда дяволът на една много висока планина, показва Му всичките царства на света и тяхната слава и Му казва: „Всичко това ще Ти дам, ако паднеш и ми се поклониш“.

(Матей 4:8-9)

Абсолютно задължително е да разпознаем сатана като победен враг. Той е лишен от своята сила и царство. Ние имаме пълното право да се отнасяме към него като към нарушител.

Нека да предположим, че притежаваш част от гора. В своята собственост ти поставяш табели: „Влизането забранено!“. Това означава, че ти притежаваш тази земя и имаш легално право да не пускаш другите в нея. Ако някой ловец минава, без да обръща внимание на забраните и навлезе в твоята собственост, когато го откриеш там, можеш да го принудиш да напусне. Той няма право да остане. Важно е да разберем, че демоничните духове нямат законно право над живота на християните. Те биха могли да навлязат незаконно в нашата територия, но когато ние сме готови да вземем инициативата и наистина да им се противопоставим, те са длъжни да напуснат.

Исус обясни Своята способност да изгонва демони със следните думи:

Но ако аз с Божия пръст изгонвам бесовете, то без съмнение Божието царство е достигнало до вас. Когато силният въоръжен човек пази двора си, имотът му е в безопасност. Но когато един по-силен от него го нападне и го надвие, взема му всичкото оръжие, на което е разчитал и разделя плячката.

(Лука 11:20-22)

Исус заявява, че оръжието на силния човек е отнето от него. Това означава, че сатана е останал напълно беззащитен. Изразът „всичкото му оръжие“ е гръцката дума „ραοπλία“. *Ραοπλία* е използвана още веднъж в Новия Завет. В /Ефесяни 6:11/ християните са увещавани да вземат от Бога ЦЯЛОТО ВЪОРЪЖЕНИЕ. Християнинът няма уязвими места, а дяволът е уязвим навсякъде!

Сатана продължава да търси начини да управлява света и трябва да признаем, че той е напреднал доста в това. Защо? Защото Църквата не се е надигнала във властта и силата, които са ни дадени. Днес обаче голяма част от Тялото Христово разпознава врага и своето духовно въоръжение и сила, и заема нападателна позиция срещу сатана и неговите войски. Колкото повече християни влязат в тази битка, толкова повече загуби ще претърпи сатана.

Четвърто, Писанията казват, че ние се борим срещу **ДУХОВНОТО НЕЧЕСТИВ ВЪВ ВИСОКИ МЕСТА**. Ключовата дума в този израз е „нечестие“. Тази дума предполага нещо, което нанася големи щети и е разрушително по своя характер. Тези зли сили имат само една цел – нечестие. Те може да се появят като ангели на светлината и чрез своята измама да привлекат мнозина в своите мрежи на разрушение. Исус изобличи техните нечестиви цели със следните думи:

Крадецът идва само да открадне, да заколи и да разруши.

(Йоан 10:10а)

Тези четири израза от (Ефесяни 6:12) ни представят една много жива картина на царството на сатана. То е добре организирано, за да може да изпълнява своите цели. Демоничните сили са подредени в боен ред и им е дадена власт от сатана да контролират целия свят и да го поразяват с гибелно зло. Нямаме никаква полза да пренебрегваме силите и методите на сатана. Това само му дава разрешение да работи незабелязано и необезпокоявано. Да пропуснем активно да се въвличем в духовно воюване е все едно да заявим, че не ни е грижа какво става с нас, с любимите ни хора, с нашето общество, с нацията ни и със света, в който живеем. Повечето от християните не са се включили в духовната битка, защото никой не ги е учил за важността ѝ и как трябва да се води. Днес както никога преди в човешката история сатана парадирва със своята сила чрез спиритизъм, окултизъм, фалшиви религии и култове. Църквата е принудена да преосмисли отново ресурсите, с които разполага.

Един национален вестник цитирал следните думи на Били Греъм: „Всички ние, които сме въввлечени в християнска работа сме постоянно съзнателни за факта, че трябва да водим битка със свръхестествените сили и власти... За нас, духовните работници, е напълно очевидно, че хората могат да бъдат обладани от демони, да бъдат нападани и контролирани от тях. Повече и повече служители ще трябва да се научат как да си служат със силата на Бога, за да освобождават хората.“

Днес Бог издига мощна армия, която с духовни оръжия да настъпва напред. Резултатите са впечатляващи! Чрез служението на освобождение, хиляди хора са били избавени от опресията на демонични духове.

3 – Воювай в добрата битка

Отрезвяващо откровение за Църквата днес е разбирането за това колко организирани са силите на сатана и колко систематично работи той срещу нас. Повечето от нас сме били поучавани, че отговорност на всеки вярващ е да бъде свидетел за Исус Христос и дори сме били обучавани и насърчавани да свидетелстваме, но в същото време не сме били научени, че задача на всеки вярващ е да бъде войник за Христос, активен в духовно воюване. Колко християни са били обучавани в „СЪБАРЯНЕ на крепости“ (2 Коринтяни 10:4) или как да се „СЪПРОТИВЯВАТ на дявола“ (Яков 4:7) или как да се „БОРЯТ срещу началствата... властите... управителите на тъмнината в този свят и духовното нечестие във високи места“ (Ефесяни 6:12).

Като войници на Христос ние трябва да получаваме практично знание. Когато през Втората световна война бях на военно обучение изучавах какви са оръжията и тактиките на врага. Учиха ме и какви оръжия и тактики да използвам срещу него. Днес, Божията армия е лагер за обучение. Ние се учим как да бъдем войници на Христос и как „да воюваме доброто воюване“ (1 Тимотей 1:18).

В Ефесяни 6:10 Бог ни увещава да сложим цялото Божие въоръжение и да устояваме срещу „злините на дявола“. Думата, преведена като „злините“ е „methodeia“, която означава да „следваш определен метод или установен план, като използваш измама, лукавство и коварство“ (Тайер). Сатана има метод — установен план—да покори всеки един от нас, заедно със семейството му, църквата, обществото и нацията му. Обаче Бог е осигурил оръжия за защита и оръжия за нападение. Чрез тях ние можем да се съпротивим на всяко нападение срещу нас и да започнем атака, която да отблъсне врага!

Битката за себе си

Ударението в тази книга е поставено върху личното освобождение. Това е изходната точка за цялостно духовно воюване. Когато ние се занимаваме с врага на нивото на личното освобождение, ние воюваме срещу предните позиции на войските на сатана. Офицерите от „най—високия ранг“ са отзад и преди да свърши битката, ние трябва да достигнем до тях. Първата цел в духовното воюване е да освободиш себе си.

Всеки ли се нуждае от освобождение? Аз лично не съм срещал изключения. Докато сме ходили в невежество и тъмнина, врагът е успял да си проправи път към душата на всеки един от нас. Ние трябва да се научим как да го изгоним и как да го държим далеч от себе си.

Говори високо на демоните! Може да се чувстваш глупаво и неловко, докато свикнеш да го правиш, но това е една ефективна и необходима тактика на духовното воюване. Очевидно е, че когато изгонваме демоните, трябва да говорим. Ние трябва да говорим и на демоните, които ни нападат отвън. Например в случаите когато някой демон ни казва следното: „**Еди кой си мисли,**

че си глупав“. Демоните говорят в ума на хората. Това е начинът, по който те посаждат семена на огорчение и подозрение. Ти можеш: бързо да се научиш да различаваш дали дадено нещо е от теб, от Бога или от сатана. Можеш да кажеш на демона нещо такова **„Ти си лъжец, дяволе. Аз отхвърлям тази мисъл за моя приятел Моят ум е под протекцията на кръвта на Исус Христос. Аз те връзвам и не те допускам в моите мисли. Заповядвам ти да ме оставиш в името на Исус.“**

Това е един пример как да се съпротивляваме на дявола. Ние знаем, че Библията ни казва „съпротивявай се на дявола“, но ние може да не сме открили практическия начин, по който да приложим този принцип. Независимо какви думи използваш, ти трябва гласно да изразиш своята позиция в Христос и да се съпротивиш на демоните, като използваш името и кръвта на Исус. Те са нарушители и когато им се противопоставяме по този начин, те трябва да „бягат“. Нито веднъж не ги оставяйте, без да им припомните това. Демоните могат да са много упорити, затова продължавайте да им се съпротивлявате, докато в ума ви дойде мир.

Изучавай внимателно седемте начина за откриване на нуждата от освобождение (виж: глава 6). Бъди честен със себе си. Помоли Бог да ти помогне да разбереш как са влезли демоните. Това не означава да размишляваш върху стари грехове и неприятни спомени от миналото. Трябва просто да разпознаеш демоните, които са се възползвали от грехове и обстоятелства в живота ти, за да може тези натрапници да бъдат изгонени и вратите след тях да бъдат затворени.

Търси помощ от служение за освобождение там, където живееш. Подобна помощ е много по-достъпна, отколкото преди няколко години и Бог издига много нови служители, които да поучават и да служат с освобождение. Ако наблизко няма помощ, моли се и Бог ще я осигури. Срещай се с други вярващи от Тялото Христово, които се интересуват от това. Възможно е Бог да ви насочи как да се научите да си служите един на друг. Най— накрая освобождението трябва да бъде възстановено в Църквата. То е също толкова важно служение пред Бога както проповядването, поучението и изцелението. Исус изпълняваше всяко едно от тези служения и упълномощи Църквата да продължи да ги прилага.

Започни да практикуваш самоосвобождение. Избери една област от твоя живот, в която знаеш, че те безпокоят демони и им заповядай да си тръгнат в името на Исус. Когато демоните разберат, че ти напълно ги отхвърлят и говориш във вяра, те ще се подчинят. Не им позволявай да останат нито ден повече, без да си ги предизвикаш! „Божието царство е... праведност, мир и радост в Святия Дух“ (Римляни 14:17). Това е Божието наследство за теб СЕГА! Ти трябва да си го вземеш.

Битката за дома

В много домове, днес независимо от това, че съпругът, съпругата и децата могат да са приели Исус в сърцето си, съществуват конфликти, разделение, объркване и хаос. Време е дяволът да поеме своя дял от вината. Време е също семействата да се научат как да го изритат от своите домове.

Идеалната стартова позиция за победа е всеки член на семейството отново да посвети живота си на Исус Христос. След това всеки един от тях трябва да преживее освобождение. В една църква, където нашият тим беше поканен да служи, се случи нещо много хубаво. Пасторът беше поучавал радикално относно мястото на мъжа като глава на дома. Един по един мъжете излизаха напред, за да се запишат за освободително служение за тях и техните семейства. Това служение бе толкова важно за тях, че те си вземаха отпуски и освобождаваха децата си от училище, за да могат да дойдат с тях и да им бъде послужено. Това е именно начинът, по който тези неща трябва да стават. Насърчавам семействата да получават освобождение заедно. Когато цялото семейство се е събрало заедно и членовете му се уважават взаимно, дяволът много бързо претърпява поражение.

В някои домове обаче има по-големи препятствия. Възможно е не всички членове на семейството да са вярващи. Някои може би са отстъпили и са изгубили интерес към духовните неща. Какво трябва да се направи, ако само един човек е поел товара за благоуспяването на цялото семейство?

Проблемите на госпожа Д. са характерни и за много други, на които съм давал съвет. Тя беше правила всичко възможно, за да живее за Христос, но съпругът ѝ се противопоставял през цялото време. Когато отивала на църква, той я ругаел. Пиел много и се занимавал с хазарт. Тя споделила, че проявявал физическа грубост и се страхувала за себе си и за децата. Трите ѝ малки деца започнали да проявяват признаци на психически смущения. Те били уплашени, несигурни, необщителни и нервни. Госпожа Д. се молела много за съпруга си, но нещата вместо да се подобрят се влошили. Тя планирала да се разведе с него.

Госпожа Д. се съгласи да ѝ бъде послужено с освобождение. Ние знаехме, че ще ѝ бъде трудно да запази напълно освобождението си, преди да се промени обстановката в семейството, но бяхме сигурни, че ще получи облекчение от сълзите и напрежението.

Тогава решихме да влезем в духовна битка срещу демоните, които контролираха живота на съпруга ѝ и го заслепяваха за духовните истини.

Но ако благовестието е скрито, то е скрито за онези, които са изгубени — за тия невярващите, чийто ум богът на тоя свят е заслепил, за да не ги озари светлината на славното благовестие на Христос, Който е образ на Бога.

(2 Коринтяни 4:3-4)

ВОЮВАНЕТО НЕ Е МОЛИТВА! То е едно допълнение към молитвата. Няма никакъв смисъл да молим Бога за нещо, което вече ни е дал. Бог ни е дал сила и авторитет срещу дявола. Не бива да очакваме Бог да свали дявола от нашите гърбове. Той вече е поразил сатана и ни е дал способността и отговорността да се грижим за себе си. Тази истина е ново откровение за много вярващи — това са добри вести! Не е чудно, че толкова много молитви са останали неотговорени. *Трябва да спрем да заливаме Небето с молитви за нещо, което вече ни е осигурено и да започнем да използваме онова, което Бог вече ни е дал.*

Ние започнахме да воюваме в духа на страната на съпруга на госпожа Д. Тя трябваше от опит да се научи как се води духовна битка, за да може след това да

продължи сама. Ние започнахме да се молим с власт: **„Вие демони, които безпокоите господин Д., ние вземаме власт над вас в мощното име на Исус. Вие искате да разрушите този дом, но ние няма да ви разрешим да направите това. Ние седим заедно с Христос в позицията на духовна власт. Ние знаем каква е нашата позиция и какви са нашите права. Ние ви връзваме в името на Исус. Махнете ръцете си от неговия живот. Освободете неговата воля, за да може да приеме Христос като свой Спасител.“**

За няколко седмици господин Д. се променил напълно—станал ново създание в Христос. Той преживял новорождение и кръщение в Святия Дух. Семейството започнало да ходи заедно на църква и господин Д. заел позицията си на духовен лидер в семейството.

Не искам у вас да остава впечатление, че всички духовни битки завършват толкова бързо и победоносно както за семейство Д., но съм видял достатъчно победи вследствие на духовно воюване, за да съм сигурен, че то е ефективно. Някои битки отнемат наистина много време, а други могат да продължават с месеци, след като са започнали.

Духовното воюване на страната на друг човек *не е упражняване на контрол* върху неговата воля. То просто връзва силата на демоничните сили и освобождава волята на дадената личност да взема решения без натиск от страна на демонично влияние. Демоните не са изгонени от човека, но тяхната сила е вързана за определено време. Този тип духовно воюване е в пълно съгласие с принципа за духовно воюване, заложен във 2 Коринтяни 10:3 и Ефесяни 6:12. Тези стихове ни учат, че нашето воюване е срещу *духовни* врагове и трябва да се води с *духовни* оръжия. Напълно безполезно е да се въвличаме в плътски конфликти.

По-добре е да се говори силно на демоничните сили, когато излизаме срещу тях, но не и в присъствието на човека, за когото се молим или в присъствието на други хора, които не биха одобрили или разбрали, какво правим всъщност. Не е абсолютно задължително да говорим високо. Може да говорим тихо от духа си и в присъствието на човека, за чието освобождение от демонично робство се молим.

Цел на всеки един дом трябва да бъде да запази Божия образец за божествена власт — съпругите да се покоряват на съпрузите си, съпрузите да обичат съпругите си, както Христос възлюби Църквата Си и деца, които да се покоряват на родителите си в Господа. Това би снизило до минимум възможностите на дявола да се намесва в даден дом.

Битката за Църквата

Сатана проявява особен „интерес“ към Църквата. Можем да сме сигурни, че той ще направи всичко, което е по силите му, за да отклони, попречи, отслаби и разруши служението на Църквата. Планът на дявола включва назначаване на принц—управляващ демон над всяка локална църква. Много църкви имат история, белязана от едни и същи повтарящи се проблеми. Управляващият

принц над дадена църква може много лесно да се разпознае по специфичните проблеми в нея.

В някои църкви може да се открие съществуването на дух на вражда — членовете враждуват помежду си. Това е едно от основните оръжия на Сатана. Той ще разпали ревност и състезание между хората. Християни ще се възгордеят, мислейки че са нещо повече от другите и мислейки за себе си по—високо, отколкото трябва да мислят. Докато християните се боричкат помежду си, те със сигурност не воюват срещу дявола. Именно това е неговата цел. Ако успее да го направи, той е спечелил битката.

Други църкви са контролирани от доктринални демони. При някои от тях, това са фалшиви доктрини.

А Духът изрично казва, че в последните времена някои ще отстъпят от вярата, слушайки съблазнителни духове и доктрини на демони.

(1 Тимотей 4:1)

В други случаи доктрината може да не е фалшива, но дяволът да направи, така че хората да са обсебени от нея. Той може да накара дадена група толкова да се концентрира върху една частица от истината (например: спасението или второто идване на Господа), че да спре да поучава целия съвет на Бога. В този случай църквата се е отклонила от пътя.

Някои демони са специалисти в това да накарат дадена църква да действа по-скоро, основавайки се на човешки таланти и способности, отколкото на силата на Святия Дух. „Имащи вид на благочестие, но отречени от силата му“ (2 Тимотей 3:5). Днес някои продължават да са заслепени за великото изливане на Божия Дух и продължават да действат в човешките си сили.

Има управляващи принцове на деноминационализъм и сектантство. Тяхната цел е да държат Христовото Тяло разделено. Веднъж като видях надписа на входа на една църковна сграда, който я определяше като „независима, фундаменталистка“, усетих как те публично са заявили, кой е управляващият демон над това събрание. Други църкви се отличават с изолация и духовна гордост.

Демони на светлина и материализъм управляват над някои локални събрания. Те са изпуснали от погледа си духовното служение. Ударението е поставено върху търговия, бизнес, партита и други подобни.

Списъкът продължава по-нататък—формализъм, ритуалност, контрол от страна на пастора или от определена група, самодоволство, безразличие, песимизъм, обезсърчаване, обсебване от неразрешими проблеми и т.н.

„Затръбете в Сион и огласете тревога в святия Ми хълм...“ (Йоил 2:1). Втора глава на Йоил призовава Божиите хора да се надигнат и да се сражават с ужасните войски на нечестието. Обаче преди това се дава призив за покаяние и връщане към Бога.

Но казва Господ, даже и сега се обърнете към Мене с цялото си сърце, с пост, с плач и с ридание. Раздерете сърцето си, а не дрехите си и се обърнете към Господа Вашия Бог.

(Йоил 2:12-13а)

Това е викът на Бога към Църквата днес. Нека всяко локално събрание се откаже от греховете си и се смири пред Бога. След това нека се надигне в Божията сила срещу духовните врагове, които са се съюзили срещу него. Църквата трябва да се научи да отива в небесни места и да излиза срещу „духовното нечестие във високи места“ (виж: Ефесяни 1:20,21; 2:6; 3:10; 6:12. Високи места = Небесни места).

Тези управляващи принцове над църкви могат да бъдат вързани и накарани да замълчат. Бог е дал силата на Своите хора. От тях зависи дали те ще го направят.

Битката за обществото и държавата

Ангелът, който се яви на Данаил каза, че се е срещнал и се е сражавал срещу „принца на Персия“, който всъщност е управляващият демон, назначен за тази нация. Тези стихове свидетелстват за това, че над всяка нация на света, а също така и над всеки град и общество, сатана е назначил силен демон-управник. Управляващият принц над града, в който бях пастор ми беше открит от Бога чрез видение. Видението представляваше огромно същество, подобно на октопод, което се беше разпростряло над целият град. На главата му беше написано „ревност“ „Пипалата му се протягаха надолу и обвиваха и разрушаваха всяка частица от живота в обществото — църкви, училища, бизнес, домове, обществен живот, управление, отдых и човешки взаимоотношения. Пипалата представляваха конфликти, критицизъм, завист, отстъпничество, алчност, клюка, себичност и пожелание.

Когато започнахме да размишляваме върху видението, можахме да осъзнаем колко точно беше то. Ревността и всичките й помощници бяха стегнали цялото общество като в менгеме. Когато за първи път се преместих в града и започнах да служа, двама пастори дойдоха при мен и ми казаха, че нито съм нужен, нито съм желан. Те ме подканиха да си тръгна, тъй като техните църкви били достатъчни да служат на този град. По този начин духът на завист се прояви в отношенията между църквите. Чрез видението Бог ми показа, че аз не се боря срещу служители, а срещу „власти и сили“ на дявола.

Надеждата за обществата и държавите, в които живеем не се крие в социалните и правителствените програми. Нито в образованието и науката. Нашите проблеми в основата си са духовни. Бог ни е дал духовни оръжия и ресурси, за да победим. Църквата има отговора. Докато все още не е станало късно, тя трябва да премине в настъпление срещу редиците на демоничните сили. Как става това? Като влезем в духовна битка с тези сили. Изразявай гласно своята позиция в Христос и заявявай твоята власт над тези демонични сили, точно както би го направил в битка за самия себе си. Слава на Бога, че християните по целия свят овладяват техниките на духовната битка. Това освобождава съживление!

4 – Цената на освобождението

Процесът на изгонване на демоните се нарича освобождение. Освобождението не е панацея — т.е. лек за всичко. И все пак то е важна част от това, което Бог прави във връзка с настоящото съживление в Църквата. Някои хора очакват твърде много от освобождението, а други очакват твърде малко. Ние трябва честно за себе си да открием каква роля играе освобождението в живота на всеки един от нас и да извлечем максимална полза от това.

Онези, които Бог е поставил в предните редици на освободителното служение няма нужда да ходят наоколо, търсейки хора, нуждаещи се от него! Очевидно е, че Бог навсякъде поставя копнеж за чистота в сърцата на Своите хора. Аз непрекъснато се удивлявам на големия брой хора, които искат да им се послужи с освобождение. Още повече съм учуден от това, колко много от тях излизат напред, без да знаят какво да очакват. Те идват, защото вече са се протегнали към Бога. Те са вярващи, които искат да продължат духовния си растеж и разбират, че всяка пречка срещу духовното им развитие трябва да бъде премахната.

Църквата е невестата на Христос и Христос идва за Своята невеста. Писанията казват, че Неговата невеста трябва да бъде очистена.

Мъже, обичайте жените си както и Христос възлюби Църквата и предаде Себе Си за нея, за да я освети като я очисти с водно омиване чрез Словото, за да я представи на Себе Си Църква славна, без петно и бръчка или друго такова нещо, но да бъде свята и непорочна.

(Ефесяни 5:25-27)

Освобождението е съществена част от подготовката на невестата на Христос — освобождаването ни от „петна“ и „бръчки“. Тъй като Църквата, за която ще дойде Христос трябва да бъде „свята и непорочна“ ние трябва да се съгласим, че нечистите духове трябва да бъдат изгонени от нашия живот. Дали това очистване трябва да бъде суверен акт на Бога или то включва поемане на отговорност от страна на вярващия?

Нека да се радваме и да се веселим и да Му отдадем слава: защото дойде сватбата на Агнето И НЕГОВАТА ЖЕНА СЕ Е ПРИГОТВИЛА.

(Откровение 19:7)

Този стих подчертава човешката отговорност. От нас зависи дали ще се приготвим за идването на Господа. Изглежда сякаш някои хора очакват идването на Господа като време, когато ще настъпи автоматична промяна и всичките им недостатъци ще бъдат чудотворно изцелени. Писанието казва, че „Всички ще се изменим в един миг, в мигване на око, при последната тръба“ (1 Коринтияни 15:52а). Но тук се има предвид, че нашите смъртни тела ще станат безсмъртни. Ние трябва да внимаваме да не би да прочетем в този пасаж повече от това, което пише в действителност.

В Ефесяни се говори, че невестата се очиства посредством „умиване ЧРЕЗ СЛОВТО“. В един смисъл ние извършваме нашето умиване, като си осигуряваме водата — Словото. Всички знаят, че една булка прекарва доста

дълго време пред огледалото, за да се приготви за своя младоженец. Божието Слово е това огледало, пред което ние стоим по време на подготовката си.

Защото ако някой бъде слушател на Словото, а не изпълнител, той прилича на човек, който гледа естественото си лице в огледало и понеже се оглежда, отива си и веднага забравя, какъв е бил. Но който вникне в съвършения закон на свободата и продължава да ходи в него, той като не е небрежен слушател, но деен изпълнител, този човек ще бъде благословен в делата си.

(Яков 1:23-25)

Когато Естир се приготвяше да стане невеста на своя цар, тя премина през време на подготовка. Писанията ни казват, че тя премина през едногодишно очистване на тялото си. В продължение на шест месеца тя се мажеше с „масло“ и „аромати“ (виж: Естир 1:23-25). Царят ѝ беше дал всичко, което ѝ беше нужно. Тези неща имат символично значение. Нашият Цар ни е осигурил средствата, с които да очистим нашата плът. Маслото изобразява Святия Дух. Ние трябва да бъдем помазани със силата на Духа. Ароматите, използвани от Естир представляват плодовете на Духа. Днес, по свеж и нов начин, се поставя ударението върху дарбите и плодовете на Святия Дух. Невестата преминава през своята подготовка.

А ние всички с открито лице като в огледало, гледайки Господната слава се преобразяваме в същия образ от слава в слава КАКТО ЧРЕЗ ДУХА ГОСПОДЕН.

(2 Коринтяни 3:18)

Демоните са врагове на дарбите и плодовете на Духа. Те могат да им попречат да се проявяват в живота на християните и по този начин да възпрепятстват подготовката на вярващия за идването на Господа. Ето защо освобождението е жизненоважна част от подготовката на невестата, която се извършва в момента.

Например една от дарбите на Духа е пророчеството. Писанията казват: „Нека пророкуваме съразмерно с вярата“ (Римляни 12:6). Демонът на съмнение и неверие може да блокира потока на вяра и по този начин да блокира потока на пророчество. Дарбата на пророчество може да заработи в някои хора, само след като се изгонят духовете, които възпрепятстват тяхната вяра. Това важи също и за другите дарби на Духа. Открили сме, че някои хора, които идват, за да бъдат кръстени в Святия Дух не могат да проговорят на езици, а на други молитвеният език е ограничен само до няколко думи. Това често пъти е причинено от демонична намеса. В голяма част от случаите, в своето минало хората са били въввлечени в окултни практики. Може да е било нещо, което на пръв поглед са мислели за безвредно като това да играеш на викане на духове. Но такова въввлечане в окулт независимо дали е направено в невежество или съзнателно ще отвори врата за демонична опресия и ще постави пречки спрямо дарбите на Духа. Много е важно да се освободим от всеки дух, който е бил „поканен“ чрез навлизане в областта на окулта. Помоли Святия Дух да ти открие и да ти припомни всяка врата, която е била отворена от теб или от други хора в твоя живот.

Плодовете на Духа са специална мишена за врага. Първият и най-основен плод е любовта. Любовта трябва както да се приема, така и да се дава. *Демонът на*

негодувание може да разруши любовта в живота на даден човек. Много хора не могат да разберат защо са неспособни да обичат другите така, както би трябвало. Този проблем е силен индикатор за наличието на демоничен дух на негодувание или непростителност. Негодуванието обикновено води със себе си и други демони, като *огорчение*, *омраза* или *гняв*.

Любовта може да бъде възпрепятствана от *дух на отхвърляне*. Този дух е много често срещан и често пъти е „силният“ или „управляващият“ дух в даден индивид. Отхвърлянето получава възможност да влезе в човека, ако той не се е чувствал обичан в детските си години. Родителите лесно могат да отворят врата за дух на отхвърляне в своето дете, ако не успеят да му дадат правилния вид любов. Когато отхвърлянето е силно, то пречи на човека да приеме любовта на другите. Демонът на отхвърляне трябва да бъде изгонен, за да може този човек да узрее в любовта на Христос.

Ако сатана успее да накара вярващия да чувства, че да имаш демони е нещо позорно, той може да му попречи да потърси освобождение. Ние не можем да обвиняваме сатана и неговите демони за всичките си проблеми, но откриваме, че можем да го обвиняваме за много повече неща, отколкото сме си мислили. Всъщност някои християни все още не са разбрали, че точно определени демони са отговорни за всеки един техен проблем. Когато проумеем, че те атакуват нашия живот тогава, ще бъдем настоятелни в желанието си да се освободим от тях.

Днес много християни намират истинска помощ чрез освобождение. Проблеми, които не е било възможно да се разрешат с известните досега начини се разрешават чрез освобождение и ние започваме да се чудим, защо ни е отнело толкова дълго време да видим тези истини в Божието Слово.

5 – Как влизат демоните?

Демоните са зли личности. Те са духовни същества, врагове на Бога и на човека. Техните цели са да изкушават, заблуждават, обвиняват, осъждат, да упражняват натиск, да замърсяват, да се противопоставят, да контролират, да крадат, да убиват и да разрушават човешките същества.

Демоните влизат през „отворени врати“, когато получат възможност за това. Трябва да има отворена врата. С други думи, демон не може да влезе в даден човек, просто докато той се разхожда по улицата, нито човекът просто така може да налети на някой демон, който си търси „дом“.

Организацията на царството на сатана му дава способност да атакува всеки един от нас лично. Няма човек по лицето на земята, който да убягва от погледа му. Той замисля план как да разруши живота на всеки един. Тъжно е да разберем, че ти и аз сме мишени за злините на сатана. Но как той успява да си проправи път в нас?

Грях

Демоните влизат през врати, които ние сами им отваряме чрез грехове. В пета глава на Деяния на апостолите четем за семейната двойка Анания и Сапфира. Те продадоха своя собственост и казаха, че ще дадат цялата сума на църквата.

Но проявиха алчност и решиха да задържат част от парите за себе си. После, за да прикрият постъпката си те излъгаха, обаче Петър по свръхестествен начин получи слово на знание за това, което бяха направили. Той попита Анания защо е отворил себе си за дявола.

Петър попита следното: „АНАНИЯ, ЗАЩО ИЗПЪЛНИ САТАНА СЪРЦЕТО ТИ, ДА ИЗЛЪЖЕШ СВЯ-ТИЯ ДУХ И ДА ЗАДЪРЖИШ ОТ ЦЕНАТА НА НИВАТА?“

(Деяния 5:3)

Поради своя грях, Анания и Сапфира отвориха себе си за *духове на пожелание, лъжа и измама*. Същото нещо може да се случи с всеки, който самоволно съгрешава.

В петнадесета глава на Галатяни намираме списък със седемнадесет „дела на плътта“. Той включва греховете на прелюбодеяние, блудство, магьосничество, омраза, гняв, завист, убийство и пиянство. Докато съм служил с освобождение през годините съм срещал демони, които отговарят на всяко от тези описания. Каква връзка съществува между делата на плътта и делата на демоните? Когато един човек се поддаде на изкушението, той съгрешава в плътта. Чрез такъв грях се отваря врата за нашествие на врага. Тогава той се сблъсква с комплексен проблем — плътта и дявола. Разрешението е двустранно: да разпънеш плътта и да изгониш демоните.

Класически пример за врата, която се отваря чрез греха на пропускането е неспособността да простиш. В случая с неверния слуга (Матей 18), който беше предаден на „мъчителите“, поради нежеланието му да прости на своя слуга, въпреки че неговия господар вече беше простил на самия него. Бог предупреждава, че всеки, който е преживял Неговата прошка и откаже да прости на другите ще бъде предаден на мъчителите. Каква по-добра характеристика можем да дадем за демоните освен тази „мъчителни“? Непростителността отваря врата за мъчението на сърдене, омраза и сродни на тях духове.

Обстоятелства от живота

Злите духове нямат чувство за справедливост. Те никога не се колебаят да се възползват напълно от периоди на слабост в живота на даден човек. Разбира се един от най-уязвимите периоди в живота на повечето хора е детството. За своята протекция, детето е напълно зависимо от другите. Няма спор, че болшинството от демоните, които съм срещал по време на моето служение бяха влезли в хората по време на тяхното детство. Вярващите родители трябва да разберат отговорността си да защитават своите деца, както и да ги освобождават от демонична опресия.

Един от първите въпроси, които задавам на хората преди да им послужа е „Какви бяха твоите взаимоотношения с родителите ти през детството?“ В болшинството от случаите този въпрос отваря врата за цял куп оплаквания и обвинения към родителите. Много често съм чувал отговори като този: „Баща ми беше алкохолик.“ После хората продължават да изреждат различни други страхове. В списъка влизат несигурност, често бедност, тъй като бащата е бил неспособен да снабдява или е похарчвал доходите на семейството, за да задоволи своите

похоти. Когато детето израсне в едно такова семейство, то е объркано и засрамено.

Най-бързият начин да разбереш, какви врати са били отворени за демоните, е да чуеш разказа на съответния човек за неговото детство.

Клопката на наследствеността

Съществуват много случаи, когато злите духове са успели да влязат в човешки личности, посредством тяхната наследственост. Ако на едно дете се каже, че то е като своите родители и може да очаква да наследи техните слабости, то става уязвимо. Моята майка беше много нервен човек. Когато бях малък, тя получи нервна криза. Поради това, аз развих страх, че ще наследя тази слабост. Моят страх всъщност ме отвори за тази реалност. Чувствах се сякаш нещо се беше загнездило в тялото ми и се разхождаше в него. Отслабнах много психически и бях неспособен да изпълнявам задълженията си на пастор. Лекарят ми предписа успокоителни лекарства, от които постоянно ми се спеше. Товарът на работата ми се увеличаваше и това ме правеше още по-нервен. Бях хванат в някакъв капан, от който нямаше излизане. Няколко пъти бях на ръба на това да си подам оставката и да напусна служението. Преди пет години бях освободен от *демон на нервност* и свързаните с него духове[1]. След което повече не проявих нервност и няхах нужда от успокоителни. Всички демони, които ми бяха казали, че ще бъда като майка си, бяха лъжци!

Ако му позволим да ни излъже, дяволът ще ни предаде нашето негативно наследство. Псалмистът казва, че Бог „Избра за нас наследството ни“ (Псалм 47:4а). Срещал съм много други като мене, които са приемали лъжите и страховете, които дяволът им е предлагал. Много хора буквално се гърчат в страх от умствено заболяване. Тъй като някой от родителите им е имал такъв проблем, дяволът казва: „Това е твоето наследство“. Знаеш ли, че човек може да бъде толкова силно обзет от страх от душевно разстройство, че накрая да завърши в психиатрична клиника? Виждал съм как много хора са били освобождавани точно от този тормозещ страх.

Баща ми почина от сърдечен удар. Майка ми страдаше от много тежки сърдечни проблеми. Лелите и чичовците ми си бяха отишли по същия начин. Дяволът продължаваше да ми повтаря, че такова е моето наследство. Отидох при моя лекар на преглед. Той ми зададе въпроси за медицинската история на моето семейство. Когато научи за всичките сърдечни проблеми в нашия род, той ми предсказа, че ще развия сърдечно заболяване. На 46 годишна възраст отидох в болницата поради болки в сърдечната област. Когато получих този пристъп, някой ми даде таблетка нитроглицерин и болката веднага си тръгна. Лекарят не можа да открие някакво увреждане на сърцето ми, но аз бях сигурен, че преживях лек инфаркт. Два месеца след това имах втори пристъп. Това се случи една неделя сутрин преди да стана от леглото. Вече бях научил за действието на демоничните духове. Обявих пред събранието, че този следобед ще имаме специално събрание, по време на което те ще ми послужат с освобождение и ще изгонят от мен *демона на инфаркт*. Това се случи преди 5 години и оттогава никога не съм имал болки в сърдечната област и не очаквам това да се случи[2].

Аз не искам да приема наследствеността, която дяволът ми дава, но приемам изцелението и здравето на Господ Исус.

Крадецът влиза само да открадне, да заколи и да разруши: Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно.

(Йоан 10:10)

[1] бел. изд. Книгата е издадена за първи път през 1973 г., което значи, че авторът е преживял въпросното освобождение през 1968г

6 – Седем начина да установиш нуждата от освобождение

Присъствието и природата на злите духове може да бъде установена по два основни начина: (1) *Разпознаване* – 1 Коринтяни 12:10 посочва „разпознаването на духовете“, като една от дванадесетте свръхестествени дарби на Святия Дух. Като пример за проявление на дарбата разпознаване на духовете ще споделя нещо, което ми се случи два дни след като бях получил кръщение в Святия Дух. Бяха ме помолили да дам своето свидетелство пред събрание на „Бизнесмени на Пълното Евангелие“ и аз седях на платформата. В задната част на залата имаше много хипита. Едно от тях се изправи и се затича напред. Още две от групата го последваха. Когато го погледах, почувствах болка в стомаха, сякаш бях ударен с юмрук. Обърнах се към един непознат човек, който седеше до мен и прошепнах: „Дали този човек е воден от Духа на Господа?“ Той отговори: „Не зная, но не изглежда много добре.“ „Но той има демон!“ — възкликнах аз. Братът, който седеше до мене предположи: „Вероятно имаш дарбата разпознаване на духовете.“ Аз казах следното с увереност, която далеч надминаваше моята духовна зрялост. „Не знам какво имам аз, но знам какво има той. Той има демон!“ По онова време дарбите на Духа бяха сравнително непознати за мене и не бях слушал поучение за демонични духове.

Тогава дългосотото хипи се качи на платформата, взе микрофона и като издигна ръцете си във въздуха каза: „Аз съм Пътят, Аз съм Исус.“ Тогава всички разбраха, че има демон. Когато той отиде при останалите от компанията в края на платформата няколко души от събранието се изправиха и смърчиха демоните, които бяха в тези млади мъже. Без да ги докосва някой, те паднаха на пода сякаш ударени от невидима сила. Разпоредителите ги взеха и ги изнесоха от залата. В резултат от това проявление на силата на Святия Дух няколко души от хипитата приеха Христос. Тези млади мъже бяха техните лидери.

(2) *Откриване* е вторият начин за установяване на присъствието и природата на злите духове. Откриването е просто наблюдение на това, какво тези духове причиняват на даден човек. Когато Исус беше тук на тази земя, Той срещна доста хора, които бяха добре запознати с демоните. Исус нямаше нужда да ги учи за съществуването на зли духове, нито да им обяснява как те могат да влязат в хората, това беше общоизвестно. Пример за това откриване в Марк 7:24-30. Сирофиникианката дойде при Исус с молба Той да изгони „нечист дух“ от дъщеря ѝ. В описанието на същата случка в Матей майката казва: „Дъщеря ми много се мъчи от демон!“ Как можеше тя да знае това? Разбра го от симптомите.

Днес ние можем да се научим да откриваме злите духове като наблюдаваме какво те причиняват на хората. Някои от най-често срещаните симптоми за наличие на духове в даден човек са следните:

1. Емоционални проблеми:

Постоянно повтарящи се смущения в *емоциите*. Някои от най-често срещаните смущения от този вид са негодувание, омраза, гняв, страх, отхвърляне (чувството да си отхвърлен и нежелан), самосъжаление, ревност, депресия, безпокойство, малоценност и несигурност.

2. Умствени проблеми:

Смущения в *ума* и мисловния живот, като умствен тормоз, мудност, нерешителност, компромис, объркване, съмнение, рационализиране и загуба на паметта.

3. Проблеми в говора:

Словесни изблици и неконтролирана употреба на *езика*. Сред тях са лъжа, проклинане, богохулство, критицизъм, присмехулничество, роптаене и клюкарстване.

4. Сексуални проблеми:

Повтарящи се нечисти мисли и действия във връзка със *секса*. Към тях спадат фантазиране на сексуални преживявания, мастурбиране, похот, сексуални извращения, хомосексуалност, блудство, кръвосмешение, предизвикателно поведение и проституиране.

5. Пристрастяване:

Най—често срещаните пристрастявания са към никотин, алкохол, наркотици, лекарства, кофеин и храна.

6. Физически слабости:

Много заболявания и физически страдания се дължат на духове на немощ (виж: Лука 13:11). Когато бъде изгонен демон на немощ, често се налага да се молим за изцеление на уврежданията, дошли в резултат от неговото действие. И така освобождението и изцелението са тясно свързани помежду си.

7. Религиозна заблуда

Въвлечането в религиозна заблуда, В КАКВАТО И ДА Е СТЕПЕН, може да отвори врата за демони. Известно е, че предмети и литература, идващи от източници на религиозна заблуда могат да привлекат демони в даден дом.

(1) Фалшиви религии – например: източни религии, езически религии, философии и философски науки. ЗАБЕЛЕЖКА: Това включва такива популярни занимания като йогийски упражнения и карате, които не могат да бъдат отделени от езическото поклонение.

(2) „Християнски“ култове – например: мормонизъм, свидетели на Йехова, християнска наука, розенкройцерство, теософия и много други. Тези култове отричат жертвата на Исус и всяват объркване относно кръвта на Исус, като

единствения път за изкупление и спасение. Култовете включват също някои ложи, общества и социални агенции, които използват религията (писанията и дори Бога) като основа, но изключват изкуплението чрез кръвта на Исус Христос. Всички тези култове могат да се класифицират като „безкръвни религии“ – „които само имат вид на благочестие, но са отречени от силата му“ (2 Тимотей 3:5).

(3) Окулт и спиритизъм – например: сеанси, магьосничество, магии, дъски за гадаене, гледане на ръка, анализ на почерка, автоматично писане, екстрасенство, хипноза, хороскопи, астрология, предсказания и т.н. ЗАБЕЛЕЖКА: Всеки метод за търсене на свръхестествено знание, мъдрост, водителство и сила въвн от Бога е забранено! (виж: Второзаконие 18:9-15).

(4) Фалшиви доктрини: 1 Тимотей 4:1 предупреждава, че в последното време ще се увеличи броя на доктриналните грешки, налагани от заблудителни и изкусителни духове. Подобни доктрини са замислени да атакуват както човешкото, така и божественото в Исус Христос; да отрекат Божественото вдъхновение на Писанията; да отвлекат вниманието на християните от движението на Святия Дух; да причинят разцепление в Христовото Тяло; да причинят объркване в Църквата, чрез обсебване на хората с определени доктрини, в комбинация с принуждението да бъдат задължени да ги разпространяват; да доведат до възгордяване поради чувството на превъзходство, поради откровението, което са получили, представяйки оня, който е съгрешил като неподлежащ на обучение; да се поставя ударението върху плътските активности като аскетизъм и вегетарианство като врата към духовното.

7 – Седем стъпки към освобождение

1. Честност

Ако човек очаква да получи Божието благословение на освобождението, той трябва да е честен пред себе си и пред Бога. Липсата на честност оставя много области от живота на даден човек в тъмнина. Демоничните духове виреят най-добре в такава тъмнина. Честността помага да ги изведем на светлината. Всеки неизповядан грях, за който човекът не се е покаял дава „легално право“ на демона да остане. Помоли Бог да ти помогне да видиш себе си така, както Той те вижда и да извади на светлината всичко, което не е от Него.

Признах греха си пред Тебе и беззаконието си не скрих. Казах: Ще изповядам на Господа престъпленията си; и Ти прости нечестията ми.

(Псалм 32:5)

Изпитай ме, Боже, и познай сърцето ми; опитай ме и познай мислите ми; и виждали има в мене оскърбителен път; и води ме по вечния път.

(Псалм 139:23-24)

2. Смирение

То включва признанието, че даденият човек е зависим от Бога, за това че Той е източника на неговото освобождение.

Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат. Следователно покорявайте се на Бога. Противете се на дявола и той ще бяга от вас.

(Яков 4:6-7)

То включва също пълна откритост пред Божиите хора, които служат с освобождение.

Изповядвайте един на друг греховете си и молете се един за друг, за да оздравеете.

(Яков 5:16а)

3. Покаяние

Покаянието е вземане на твърдо решение да се отвърнеш от греха и сатана. Въпросният човек трябва да намрази всяко зло в своя живот и да престане да се съгласява с него.

„Ще ходят ли двама заедно, освен ако не са съгласни?“ (Амос 3:3). Човек трябва да се отвращава от греховете си.

Там ще си спомните за постъпките си и за всичките си дела, в които се осквернихте; и ще се погнусите от самите себе си, поради всичките злини, които сторихте.

(Езекиил 20:43)

На освобождението не бива да се гледа просто като на средство да получиш облекчение от проблемите, но като на начина, по който да станем повече като Исус чрез покорството ни на всички Божии изисквания. Покаянието е обръщане от всичко, което пречи на духовния растеж, служението и общението между вярващите. Покаянието означава открито изповядване на всеки грях. То отнема легалните права на всички демонични духове да останат в човека.

4. Отричане

Отричането е отказване от злото. Отричането е действие, което произтича от покаяние.

Когато той (Йоан Кръстител) видя, че мнозина от фарисеите и садукееите идваха да се кръстят при него, каза им: О, поколение на ехидни, кой ви предупреди да бягате от идещия гняв? ЗАТОВА ПРИНАСЯЙТЕ ПЛОДОВЕ, ДОСТОЙНИ ЗА ПОКАЯНИЕ.

(Матей 3:7-8)

Да принасяш плодове, достойни за покаяние изисква нещо повече от изговаряне на думи. То включва проявление на покаянието... свидетелство, че даденият човек напълно се е отвърнал от своите грехове. Например: ако някой се по-кае от похот, той трябва да унищожи порнографските материали, които е притежавал. Ако някой се е покаял от религиозна заблуда, за да се отрече, може би ще е необходимо да унищожи всякаква литература, свързана с нея.

И мнозина от повярвалите идваха, изповядваха се и разказваха за делата си. Мнозина още от тия, които правеха магии, донасяха книгите си и ги изгаряха

пред всички: и като пресметнаха цената им, намериха, че беше петнадесет хиляди сребърника.

(Деяния 19:18-19)

Отричането означава пълно скъсване със сатана и с всичките му дела.

5. Прощка

Бог прощава на всеки, който изповяда греха си и помоли за прощка, чрез Неговия Син (виж: 1 Йоан 1:9). Той очаква от нас да простим на всички, които са ни оцетили по някакъв начин.

Защото, ако вие простите на хората греховете им, то и небесният ви Отец ще прости на вас. Но ако вие не простите греховете на хората, то и вашият небесен Отец няма да прости вашите грехове.

(Матей 6:14-15)

Готовността да простиш е от съществена важност за получаване на освобождение (виж: Матей 18:21-35). Никой служител с освобождение не може ефективно да послужи на човек, който не е изпълнил изискванията на Бога.

6. Молитва

Помоли Бог да те избави и да те освободи в името на Исус Христос.

И който призове Господното име ще бъде спасен.

(Йоил 2:32)

7. Воюване

Молитвата и воюването са две отделни и различни дейности. Молитвата е отправена към Бога, а воюването е с нашия враг. Нашето воюване срещу демоничните сили не е плътско, но духовно нещо (виж: Ефесяни 6:10-12; 2 Коринтяни 10:3-5). Използвай оръжията: покорство към Бога, кръвта на Исус Христос, Божието Слово и твоето свидетелство като вярващ (виж: Яков 4:7; Откровение 12:11; Ефесяни 6:17). Идентифицирай духовете, обърни се към тях директно по име със заповеднически тон и във вяра им заповядай да си отидат в името на Исус. Влез в битката с решителност и увереност в победата. Христос не може да се провали! Той е Освободител!

И тези знамения ще следват повярвалите; в Мое име ще изгонват демони.

(Марк 16:17а)

Ето давам ви власт да настъпвате на змии и на скорпии и власт над паялата сила на врага; и нищо няма да ви повреди.

(Лука 10:19)

Господ е скала моя, крепост моя и ИЗБАВИТЕЛ МОЙ.

(Псалм 18:2а)

8 – Седем стъпки към запазване на освобождението

1. Облечи цялото Божие въоръжение

Духовното въоръжение на християнина е описано в Ефесяни 6:10-18. То се състои от седем части: (1) коланът на истината, (2) нагръдникът на праведност, (3) краката, обути в готовност за благовестието на мира, (4) щитът на вяра, (5) шлемът на спасението, (6) мечът на Духа, който е Божието Слово. Обърни също така специално внимание на „шлема на спасение“ за опазване на твоя мисловен живот. Повечето демони търсят начин отново да навлязат в мислите ти. Стани бдителен за всяка мисъл, която може да се счете за негативна, тя е от врага. Разграничавай неговите мисли от твоите собствени. Откажи се от мислите, които той ти праща и ги замени с положителни духовни мисли (виж: Филипяни 4:8). При първите признаци на атака от страна на дявола, веднага му се съпротиви.

2. Прави положителни изповеди

Демоничното влияние се характеризира с негативни изповеди. Положителните изповеди са *израз на вяра*. Изповядай какво казва Божието Слово. Всяка друга изповед отваря врата за врага.

Истина ви казвам: Който КАЖЕ на тази планина: Вдигни се и се хвърли в морето и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова което КАЗВА, се сбъдва ще има това, което е КАЗАЛ.

(Марк 11:23)

3. Стой в Писанията

Исус устоя на изкушенията на сатана като използва стихове от Писанията. Словото е огледало за нашите души (Яков 1:22-25); то е лампа, която свети пред краката ни, за да ни води (Псалм 119:105); то ни очиства (Ефесяни 5:25,26); то е двустър меч, разголва сърцето (Евреи 4:12); то е храна за духа ни (1 Петрово 2:2; Матей 4:4). Никой човек не може да си мечтае да запази освобождението си, ако го отдели от Божието Слово – главният фактор, който би трябвало да влияе в неговия живот.

Блажен оня човек, който не ходи в съвета на нечестивите, и в пътя на грешните не стои, и в събранието на присмивателите не седи; но се наслаждава в закона на Господа и в Неговия закон се поучава ден и нощ. Той ще бъде като дърво, посадено при потоци води, което дава плода си на време и чиито листа не повяхват; във всичко, което върши ще благоуспява.

(Псалм 1:1-3)

4. Разпъвай плътта

Вземи кръста си и ежедневно следвай Исус (Лука 9:23). Откажи се от стари навици, които са те свързали със зли духове. Ако плътски апетити, желаниа и похоти не бъдат донесени до кръста, пътят за завръщането на демоните ще остане отворен (Галатяни 5:19-21, 24).

5. Живей живот на непрекъснато хваление и молитва

Хвалата кара врага да млъкне. Хвалението не е отношение на сърцето, то е *израз* на благодарност, почитание и радост към Бога, чрез говорене, пеене, викане, танцуване, подскачане, свирене на музикални инструменти, пляскане с ръце и т.н. Моли се в Духа (на езици), а също и с разбиране (1 Коринтяни 14:14). „Непрестанно се молете“ (1 Солунци 5:17).

6. Поддържай живот на общение и духовно служение

Овца, която се е отклонила от стадото се намира в най-голяма опасност. Намери и изпълнявай своята функция в Тялото Христово. Копней за духовните дарби и се остави те да се проявяват чрез теб вътре в Христовото Тяло (виж: 1 Коринтяни 12:7-14). Дръж себе си подчинен на духовна власт.

7. Посвети се изцяло на Христос

Взemi решение, че всяка твоя мисъл, дума и действие ще отразява самата природа на Христос. Обитавай в Христос, за да може плодовете на Духа да излязат от тебе в изобилие. Демоничните духове са врагове на плодовете на Духа. Вярата и упованието в Бога е най-голямото оръжие срещу лъжите на дявола.

А освен всичко това, вземете вярата за щит, с който ще можете да угасите всички огнени стрели на нечестивия.

(Ефесяни 6:16)

ЗАБЕЛЕЖКА: Ако правиш тези неща, можеш да си сигурен, че твоята „къща“ (живот), след като е изчистена, ще бъде изпълнена. Никакъв демон няма да може да се върне, още по-малко заедно с други демони. Ако някой дух все пак те измами и успее да влезе, постарай се той да бъде изгонен, колкото се може по-бързо. Направи това сам или с помощта на други вярващи. Ако демонична активност в други области от твоя живот бъде изведена на показ, потърси освобождение. Исус е осигурил пълно освобождение. Ежедневно ходи в освобождение. Не се съгласявай с нищо по-малко от това!

Защото ако бяхме примирени с Бога чрез смъртта на Сина Му когато бяхме врагове, то колко повече (със сигурност) сега, когато сме примирени с Него, ще се спасим (бъдем избавяни ежедневно от господството на греха) чрез Неговия (възкресенски) живот.

(Римляни 5:10)

9 – Изпълване на къщата

Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през сухи места, за да търси покой, но не намира. Тогава казва: Ще се върна в къщата, от която съм излязъл. И като дойде намира я празна, пометена и наредена. Тогава отива и взема със себе си седем други духове, по-зли от него и като влязат, живеят

там; и последното състояние на оня човек става по-лошо от първото. Същото ще се случи и с това нечестиво поколение.

(Матей 12:43-45)

Тук много ясно се казва, че е възможно демон, който е бил изхвърлен не само да се върне, но дори да доведе със себе си други по-зли духове. Изводът е ясен. Ако „къщата“ се остави празна, пометена и наредена, тя изглежда като покана за нахлуването на по-голяма беда. Къщата трябва да бъде напълнена.

Описанието на същата случка може да се види в Лука 11:24-26. Нека разгледаме съдържанието на тези два откъса от Писанията. В описанието на тази случка в Лука, Исус изгони *ням* дух от човек, който не можеше да говори. Някои изказаха мнението, че Исус е направил това със силата на Веелзевул, началникът на демоните. Исус обясни, че ако това е вярно, то тогава сатанинското царство се е разделило против себе си и няма да може да устои. Тогава Той добави следното: „Ако Аз с Божия пръст изгонвам дяволите, то без съмнение Божието царство е достигнало до вас.“

Исус говореше на евреи, които си бяха изградили религия от забрани. Те бяха изхвърлили много неща от живота си, но какво бяха поставили на тяхно място? По този начин те бяха отхвърлили положителните неща, които Исус искаше да им даде. За да подчертае значението на думите Си, Той направи илюстрация, която можеха да разберат. След като бяха премахнали толкова много негативни неща, ако не изпълнеха живота си с нещо положително, те щяха да бъдат като човек, освободен от демони, който след това не влага в себе си нищо добро. След време те щяха да се окажат в по-лошо състояние, отколкото са били преди.

Контекстът в Матей още по-ясно обяснява това. Исус току-що беше обвинен, че в събота бере от посевите. Той беше изцелил мъжа с изсъхналата ръка в събота. Освен това фарисеите го обвиниха, че изгонва демони чрез Веелзевул. Исус им показа, че техните думи свидетелстват за наличието на зло сърце. Те бяха видели достатъчно, за да бъде променен живота им, но той не се беше променил. Ако не допуснеха промяна, състоянието им щеше да става по-лошо и по-лошо — както на оня човек, очистен от демони, който не напълни къщата си с нещата на Бога.

Исус всъщност казваше, че идва време, когато би било по-добре да сме съградили нещо положително в живота си. Винаги трябва да има баланс между положителните и отрицателните неща в живота ни. Всъщност причината да се освобождаваме от демони е, за да можем да приемем повече от Исус в нас!

С какво следва да напълним къщата? С ИСУС!

Да бъдеш изпълнен с Исус означава да бъдеш изпълнен с ЧИСТОТА и СИЛА. Тези две думи обобщават Неговата природа. Както ще разберем, нашата чистота идва чрез пребъждане в Христос и произтичащите от това ПЛОДОВЕ НА ДУХА: нашата сила идва чрез кръщението в Святия Дух и произлизащите от Него ДАРБИ НА ДУХА.

Имаме отчайваща нужда да разберем, че изпълването на къщата не става чрез обичайната молитва, която се води в края на службата за освобождение.

Сърцето ми се е свивало неведнъж, когато съм чувал хора, след като са послужили на някого с освобождение, да казват: „Сега Господи, запълни всички празни места.“ Виждал съм много хора да загубват своето освобождение поради това, че не са знаели как да изпълнят своите къщи, нито с какво да ги запълнят.

Дарбите и плодовете на Духа трябва да заместят всеки демон, който сме изгонили. Това е отговорност на всеки човек, който е преживял освобождение. Служещият с освобождение трябва да подчертае отговорността всеки сам да изпълни къщата си с правилните неща.

Изпълване на къщата със силата на Духа

Едно от последните неща, които каза Исус преди да се възнесе на Небето беше: „Ще бъдете кръстени със Святия Дух не след много дни“ (Деяния 1:5). Виждаме изпълнението на това обещание във втора глава на Деяния. Това е описанието на деня на Петдесетница:

И те всички се изпълниха със Святия Дух и започнаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше способност.

(Деяния 2:4)

Каква беше целта на това кръщение в Святия Дух? Исус обясни, че това ще бъде обличане със сила (виж: Деяния 1:8). Когато кръщението дойде по време на Петдесетница, по какъв начин беше изявена силата? Това е интересен въпрос, който не можем да разгледаме в пълнота, но можем да забележим, че силата на Святия Дух, проявена чрез учениците, действаше чрез деветте свръхестествени дарби на Духа. Тези дарби са изброени в 1 Коринтяни 12:7-11. Те са: (1) Слово на мъдрост, (2) Слово на знание, (3) Дарбата вяра, (4) Дарби на изцеление, (5) Вършене на чудеса, (6) Пророчество, (7) Разпознаване на духовете, (8) Говорене на езици, (9) Тълкуване на езици.

Цялата книга Деяния ни показва как силата на Святия Дух действа чрез тези дарби на Духа. Петър и Йоан послужиха на куция човек чрез дарбата изцеление (глава 3); Анания получи слово на мъдрост и знание, за да отиде и да послужи на Павел (глава 9); Павел чрез дарбата разпознаване на духовете се справи с предсказвателния дух в девойката, която му пречеше да служи (глава 16); Петър говори слово на вяра към Анания и Сапфира и те паднаха мъртви (глава 5); чрез Петър беше извършено чудо на възкресение, което върна към живот Тавита (глава 9); докато Петър проповядваше в дома на Корнилий, там се прояви дарбата говорене и тълкуване на езици (глава 10); и чрез пророк Агав църквата беше благословена с пророчество (глава 11).

Демоните презират дарбите на Духа и карат хората също да ги презират. Защо? Защото действието на тези свръхестествени дарби на сила разобличава действието на демоните. Демоничното присъствие и злини се изобличават когато функционират дарбите разпознаване на духовете и слово на знание. Тяхното зло се разрушава чрез слово на мъдрост, вяра, дарбите на изцеление и вършене на чудеса. Техните планове да навредят се подкопават по време на пророчество или молитва на езици, придружена с тълкуване на езици. Не е чудно, че демоните се противопоставят толкова силно на тези дарби!

Тези девет дарби са дадени на Църквата за нейното изграждане. Сатана е неин враг и си е поставил за цел да се противопоставя на всичко, което е предназначено да изгражда Христовото Тяло. Той атакува много ожесточено дарбите, особено тази, която се изразява в говорене на езици, защото тя има специално място в изграждането на всеки вярващ (виж: 1 Коринтяни 14:4).

Ако човекът, който преживява освобождение не е бил кръстен в Святия Дух, той трябва да бъде насърчен да приеме това кръщение и да копнее за духовните дарби. Виждали сме много хора, които са получили кръщение в Святия Дух като кулминация на служението на освобождение. Силата на Святия Дух е важна, за да запазим освобождението си.

Онези, които вече са получили това кръщение трябва да бъдат насърчавани да „копнеят искрено за по-големите дарби“ (1 Коринтяни 12:31), а по-добрата дарба е тази, която ще послужи на хората около теб, когато са в нужда. Много често пречките, заставащи на пътя на дарбите се отстраняват чрез освобождение. Има демони, които са специализирани в това да блокират действието на духовните дарби. След освобождението къщата трябва да бъде изпълнена със силата на Святия Дух.

Изпълване на къщата с плодовете на Духа

Плодовете на Духа са описани в Галатяни 5:22,23. Те са: (1) Любов, (2) Радост, (3) Мир, (4) Дълготърпение, (5) Благост, (6) Милосърдие, (7) Вярност, (8) Кротост и (9) Самоконтрол. Деветте плода на Духа представляват самата природа на Исус. Когато плодовете на Святия Дух се проявяват в живота на един вярващ, човекът започва да се идентифицира с характера на Исус.

Демоните са пълна противоположност на характера на Исус. Те влизат в даден човек само, за да проявяват своята зла природа чрез него. Това, което ние целим с освобождението е да изгоним демоните и да премахнем тяхното влияние, за да ги заменим с Исус и плодовете на Духа. Ако не разберем това и не си го поставим като ясна цел, каквато и полза да сме придобили чрез освобождението, тя в последствие би могла да се изгуби.

Ето защо, за да получим трайна полза от освобождението, „къщата“ трябва да бъде изпълнена и да се поддържа пълна. В противен случай злите духове ще се върнат и дори могат да дойдат с по-голяма сила.

Преди да продължим по-нататък, ние трябва да разберем много ясно как се произвеждат плодовете на Духа. Отговорът на този въпрос можем да намерим в притчата за лозата и пръчките:

Пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдвате в Мене. (Йоан 15:4)

ЗАБЕЛЕЖКА: Плодовете не се произвеждат със самостоятелни действия или със собствени усилия. Те идват само чрез пребъждане в лозата! И така КЛЮЧОВАТА ДУМА е „*пребъдвам*“. Да пребъдваш в лозата означава да останеш свързан с Исус, за да може животът на Христос да протече през пръчката и в резултат от това да се роди плод. Какво означава пребъждане? Стих десет дава отговор на това: „АКО ПАЗИТЕ ЗАПОВЕДИТЕ МИ, ЩЕ ПРЕБЪДВАТЕ...“ Пребъдвам е

синоним на това да пазя Божиите заповеди. И какво ще имаме поради това покорство-пребъждане? Чети по-нататък! „МОЯТА ЛЮБОВ... МОЯТА РАДОСТ“ — първият от плодовете на Святия Дух!

Когато ние се покоряваме, ние имаме общение с Господа и получаваме Неговата любов, Неговата радост и Неговия мир. Когато не се покоряваме, общението с Него е нарушено и сатана е получил достъп до нашия живот. Нека се научим от примера на Исус. Какво говореше Исус в контекста непосредствено преди притчата за лозата и пръчките?

Иде князът на този свят (сатана), ТОЙ НЯМА НИЩО В МЕНЕ... КАКВОТО МИ Е ЗАПОВЯДАЛ ОТЕЦ, ТОВА ВЪРША.

(Йоан 14:30-31)

Тук Исус обяснява, че дяволът няма нищо в Него. Това беше така поради факта, че Той беше напълно покорен на Отец. Той никога не каза дума, нито извърши нещо извън волята на Отец. Ето защо Исус можеше да заяви:

Ако пазите Моите заповеди, ще пребъдвате в любовта ми, както и Аз опазих заповедите на Отца Си и пребъдвам в Неговата любов.

(Йоан 15:10)

Плодът, наречен любов

Преди около 12 години, господин А. беше преживял нервна криза. Той беше останал инвалид в емоционално отношение, въпреки усиленото лечение и болнични фижи. Най-накрая той чул за служението на освобождение и от него били изгонени демоните, причиняващи му емоционални проблеми. Той също така получил изцеление на мозъка и областите в паметта му, които били блокирани вследствие на лечението с електрически шок, започнали да се възстановяват. С възвръщането на паметта си г-н А. си припомнил и името на един дежурен лекар от болницата, който бил извършил сериозна несправедливост спрямо него. Открил, че е изпълнен с дълбоко огорчение и омраза срещу този човек, след което той допуснал тази мисъл в ума си и започнал да размишлява върху идеята да намери този човек и да го убие.

Тогава, господин А. дойде при мене за по-нататъшно освобождение. Обясних му, че трябва да се покае от своята омраза и с решение ма волята да прости на този човек. Показах му също така, че според Матей 18:32-35 той не може да бъде избавен от „мъчителите“, докато не *реша* да прости на този човек. В първия момент той не откликна на моя призив. В продължение на повече от пет минути седя мълчаливо като се опитваше да реши дали да задържи своята омраза или да отговори на Божиите изисквания за освобождение. Той положи всяко възможно усилие и най-накрая каза: „С помощта на Исус аз прощавам на този човек.“ С това свое действие той построи пътя за получаване на своето освобождение.

Защото ако вие простите на човеците прегрешенията им, то и небесният ви Отец ще прости па вас. Но ако вие не простите на човеците техните прегрешения, то и вашият Отец няма да прости вашите.

Познавам и други хора, които както и този мъж са спечелили толкова много благодарение на освобождението. Когато демоните на *огорчение, омраза, негодувание, гняв, насилие и убийство* бяха изгонени, г-н А. веднага ги замени с любовта на Исус — любов, която прощава на врага. Веднага духовният живот на този човек започна да процъфтява. Реките на жива вода започнаха да изтичат от него и той започна да служи на хората с истина и живот. Душата му беше напоена с мира и радостта на Господа. Той се беше покорил на заповедта на Бога да прости на своя враг и беше получил плода на това покорство. Омразата беше заменена от любов.

Плодът, наречен радост

Д. П. имаше много проблеми, независимо от това, че беше само на пет години. Родителите му бяха пред прага на развода. В този дом имаше много напрежение и смут още от неговото раждане. Майка му се обърна към нас като каза, че Д. П. е изпълнен със страх и непрекъснато се държи за нея. Беше очевидно, че той беше много нервен и неспокоен. И като цяло беше доста нещастно дете. Майка му го беше довела за служение с освобождение. Докато ние служехме на едни по-възрастни брат и сестра, момчето започна да пълзи на ръце и колене и искаше да разбере кога ще дойде неговият ред. Въпреки детската си възраст той сякаш усещаше, че нещо важно ще се случи. Беше сериозен и нетърпелив.

Когато назовахме първите демони в Д. П., тези зли духове го накараха да стисне устните си предизвикателно -жест, който несъмнено означаваше: „Нямаме намерение да излизаме.“ Но в името на Исус те бяха принудени да се покорят. Излязоха с пяна на устата му и с плюене. Битката не беше от най-трудните, но продължи тридесет минути. Д. П. си тръгна и с широка усмивка заяви: „Трябва да намеря огледало. Чувствам се толкова добре, би трябвало и да изглеждам по-различно!“ И това наистина беше така. Лицето му сияеше. Когато демоните си бяха заминали, радостта вече можеше да излезе от него.

Има много млади и стари хора, които са тъжни като Д. П. Животът е станал бремене за тях, няма победа и няма надежда в него. Колко обещаващи са за онези, които нямат радост думите на Исаия, с които той описва служението на Христос и Неговата Църква:

Духът на Господа е на мене, защото Господ ме е помазал да благовествам на кротките, пратил ме е да превържа сърцесъкрушените, да проглася освобождение на пленниците и отваряне затвора за вързаните. Да проглася годината на Господното благоволение и деня на въздаянието от Нашия Бог; да утеша всичките наскърбени; да наредя за наскърбените в Сион; да им дам красота вместо пепел, мир на радост вместо плач, облекло на хваление вместо унил дух, за да се наричат дървета на правдата, насадени от Господа, за да се прослави Той.

Плодът, наречен мир

Госпожа Б. беше освободена от дух на мъчение. Беше се отворила за него поради голям страх. Словото казва: „Страхът има в себе си мъчение“ – (наказание в българския превод) (1 Йоан 4:18). Тя обясни как в определени моменти неистовото вълнение идвало върху нея и напълно я превземало. Тя не можела нито да действа, нито да мисли по обичайния трезв и стабилен начин. Когато се намирала в такова състояние тя често казвала: „Защо се държа по този начин? Това не съм аз.“ Когато напрежението, което активирало проявлението на този дух на мъчение отслабвало, тя започвала да разбира, че зъл дух поражда в нейния ум криза, несъществуваща в действителност.

Всеки път, когато духът си тръгвал, тя се чувствала като болна, горяща и кипяща отвътре и пълна с осъждение. Словото казва: „Доколкото зависи от вас, живеете в мир с всички хора“ (Римляни 12:18). Този тормозещ дух разрушавал мира не само в нейния ум, но също и в цялото семейство.

Когато той и другите придружаващи го духове бяха изгонени, тя беше обзета от дълбок мир. На другия ден тя продължи да говори за мира вътре в нея. Духът обаче продължаваше да прави опити да предизвика смущения в ума н., които евентуално биха отворили врата за неговото връщане. На два пъти той успяваше да се върне и отново трябваше да бъде изгонван. Обаче жената бързо започна да схваща триковете на този демон и с вяра и упование в Бога затвори вратата пред него. Днес тя има пълна свобода в тази област. Това я направи способна да бъде канал за плода на Духа, наречен мир, който да тече през нея към другите.

10 – Демонични проявления

Когато демоните са **конфронтирали** и им се окаже натиск чрез духовно воюване, те започват да проявяват специфичната си природа през човека по най-различни начини. Тези зли духове са творения на тъмнината. Те не могат да търпят да ги изкарват на светлина. Когато тяхното присъствие и тактики са изобличени, те могат да се възбудят и да обезумеят. Списъкът с проявленията, които могат да се наблюдават е безкраен, но ние ще се ограничим само с няколко примера.

Сатана и неговите демони са оприличени на **змии**: „*Давам ви власт да настъпвате на змии и на скорпии*“ (Лука 10:19). „*И свален беше големият змей, оная старовременна змия, която се нарича дявол и сатана, който мами целия свят*“ (Откровение 12:9). Не е изненадващо, че понякога се наблюдават проявления, наподобяващи движенията на змия. Може приликата да е в движението на езика, при което човекът си изплезва езика или пък го прибира и изважда бързо от устата си — точно както прави змията. Може очите му да заприличат на очите на змия. (През по-голямата част от времето човекът, на когото се служи с освобождение си държи очите затворени. Демоните изглежда знаят, че очите на човека могат да издават присъствието им по много по-лесно забележим начин.)

Друго проявление на змията е през ноздрите. Човекът изпуска въздух през ноздрите си като издава съскащ звук. В някои случаи съм виждал човека да се хвърля на пода и да извива тялото си като змия.

Много често се наблюдава проявление през ръцете. Ръцете могат да се вдървят или да изтръпнат. Понякога пръстите се сковават и изглеждат издължени. Демоните, които се проявяват по този начин през ръцете са обикновено демони на *похот, самоубийство или убийство*. Друга духове особено онези, свързани с погрешната употреба на ръцете също могат да се проявяват по този начин. ***Понякога за човека е полезно да тръсне силно ръцете си неколkokратно, така че да се изгонят духовете.***

Духовете на *артрит* често се проявяват през ръцете. ***Ръцете се схващат, пръстите се изкривяват.*** Това може да се наблюдава в ръцете на тийнейджъри и на млади хора, които все още нямат видими признаци на артрит, но демонът на артрит вече е започнал да работи в дългосрочен план. Когато демонът на артрит е предизвикан, ръцете на съответният човек могат да станат такива, като че ли той е имал артрит в продължение на години и е получил осакатяване от това. Демонът може да се прояви също и чрез болки и изкривяване на тялото. ***Много от тези болки се премахват чрез служението на освобождение, когато дарбата – разпознаване на духове изяви немощи и болести, които до момента не са били проявени.***

Много страховито е проявлението на духа на смърт. Виждал съм духа на смърт да се проявява в случаи когато хора, поради сериозно заболяване, тежки операции или опит за самоубийство, са били на прага на смъртта. Един човек, който имал дух на смърт и бил официално обявен за мъртъв вследствие на удавяне, след навременното действие на лекарите бил върнат към живот. Когато духът на смърт се проявява, клепачите са отворени и очните ябълки се извъртат навътре към главата. Кожата на човека придобива восъчно мъртвешки цвят.

Една млада жена на около 25 години дойде за служение. Тя беше много нежна и пасивна по характер. От нея бяхме изгонили няколко демона и стояхме тихо, очаквайки водителството на Святия Дух. Изведнъж при появата на следващия демон, лицето ѝ драматично се промени. Не мога да опиша проявлението, на което станахме свидетели и особено изражението на очите ѝ Без да си движи главата, очите ѝ се местеха от човек на човек. Аз и жена ми бяхме седнали на един диван точно пред нея. В стаята присъстваха още трима души от нашия тим за освобождение, както и нейният пастор със съпругата си. Виждал съм много проявления на демони, но това беше различно. То те караше да се чувстваш сякаш си изправен лице в лице срещу свирепо животно, което всеки момент ще те погълне. Това действие веднага отвори място за проявлението на духа на смърт. За щастие, аз го бях наблюдавал и преди, така че знаех какво да правя. Другите присъстващи не бяха виждали подобно нещо и си помислиха, че жената в действителност е мъртва. Когато демонът излезе, жената се почувства добре.

Миризмите са един друг начин на демонично проявление. Спомням си веднъж, когато служихме с освобождение в дома на един служител, къщата беше пълна с неприятна миризма. Приличаше ми на готвено зеле, което аз лично не харесвам. Някой от нас дори отиде до кухнята да провери дали няма нещо на печката.

В друг случай изгонвах демон на рак от една жена. Когато демонът излезе това беше придружено с характерна миризма, която ми се стори много позната. Това е същият специфичен мирис, който се усеща в ракова болница. Познавам го

защото, когато бях пастор в Хюстън, Тексас, често посещавах пациенти в една голяма ракова болница.

Демоните могат да викат със силен глас (виж: Матей 8:29; Марк 1:23; Лука 4:41; Деяния 8:7). Веднъж докато служехме с освобождение едно седемнадесет годишно момиче излезе напред и каза, че е била въввлечена в магьосничество. Казах му да седне точно пред мен. Отворих Библията си и започнах да чета от Второзаконие 18:9—15, където се говори, че магьосничеството и подобни дейности са мерзост пред Господа. Докато четях стих 15, в който се казва, че Бог ще издигне Пророк (Исус) и се казва: „него слушайте“, момичето издаде пронизителен демоничен писък. Бързо погледнах към нея и видях как ръцете ѝ, като клещи посягат към Библията ми. Преди да мога да реагирам, дългите ѝ нокти се забиха в страницата точно на стиха, който четях! Започнахме да заповядваме на *демоните на магьосничество* и свързаните с тях духове да си отидат в Името на Исус и скоро след това тя беше освободена от тяхната опресия.

Духът на гордост може да се проявява по няколко начина. Той може да накара човек да седи или да стои много изправен и да държи ръцете си скръстени на гърдите. Също може да го принуди да си вдигне назад главата. Един млад служител ми довери, че говори твърде много. Той не можеше да се стърпи да не се намеси в чужд разговор. Не успяваше да се дисциплинира и да остави другите да говорят. Той чувстваше, че това което има да каже, в дискусиата или разговора, е много по—важно отколкото онова, което другите биха споделили. Заповядах на духа да се представи. Той каза, че е дух на „важност“. Мъжът беше седнал в съгваем метален стол. Духът го накара да си вирне носа и да наклони стола назад. Беше необходимо да го държа, за да не се преобърне и падне от стола. Духът на гордост или важност кара даден човек „да мисли за себе си по-високо, отколкото трябва да мисли“.

Злите духове понякога проявяват присъствието и природата си чрез пантомима. По време на предварителният разговор, преди да му послужим с освобождение, един млад проповедник ми сподели, че е бил обсебен от светско танцуване и сподели, че „скоро би танцувал, отколкото да яде“. Когато *демонът на светско танцуване* беше назован, мъжът започна да прави динамични пантомимични жестове. Тялото му започна да се извива ритмично, ръцете му се движеха напред – назад сякаш пляска с ръце, а устата му се движеше като че пее, но не се чуваше никакъв звук. Тогава демонът проговори: „Аз пея – „Сила в Кръвта“. Тогава мъжът взе една мокра кърпа, с която си беше бърсал лицето (демоните преди това бяха излизали с повръщане) и започна да я усуква във въздуха, като се въртеше в каданс. Най-накрая той хвърли кърпата, която се удари в тавана и падна на пода, а демонът се изсмя зловещо. В други случаи сме виждали *ритмични и танцуващи духове* да се проявяват чрез движения на тялото и особено чрез поклащане на бедрата. Една млада жена, чието тяло вибрираше от проявлението на ритмичен дух, по-късно ни откри, че е била професионална танцьорка и за известно време е работила в заведение. Този дух се оказа управляващият дух в нея. Дяволът има заместител и извращение на всяко добро и правилно нещо, което Бог е направил.

Докато служехме на една майка, която имаше дванадесет годишен син станаме свидетели на много интересно проявление. Ръката на момчето беше осакатяла, в резултат на мозъчно увреждане още при раждането. Китката му беше извита и ръката беше изсъхнала и висеше напълно безполезна. Поради тази причина майката беше под властта на *тормозещ дух*, който постоянно я дразнеше със състоянието на сина ѝ. Той не ѝ даваше почивка и държеше вниманието ѝ концентрирано върху това. Когато заповядахме на този тормозещ дух да излезе, ръката на майката се изви по същия начин както ръката на сина ѝ!

Болката е много често срещано проявление. Много, много пъти когато хора са имали уговорен час за молитва за освобождение са споделяли, че преди да дойдат са получили необичайно силно главоболие. По време на служението демоните често пъти причиняват главоболие или болка в различни части на тялото. *Духовете на нервност или напрежение* могат да причинят болки в гърба или във врата. Обикновено служещият с освобождение полага ръка върху областта на болката и заповядва на демона да напусне, при което той бива изгонен и болката веднага изчезва.

Други проявления, които могат да се наблюдават по време на служение с освобождение са изтръпване на краката и ръцете, гадене, плач и смях. Смяхът обикновено е проявление на *присмехулен дух*, който се опитва да омаловажи служението. Някой незапознат би си помислил, че човекът, който получава освобождение проявява несериозност, но този смях няма нищо общо с чувствата му.

По мои наблюдения, демоните говорят през всеки дванадесети човек. Средният брой би бил по—голям, ако ние умишлено ги предизвикаме да говорят. Обикновено казват едни и същи неща. Говорят предизвикателно и обявяват, че не възнамеряват да си тръгнат. Могат дори да започнат да спорят, че човекът ги иска или да заплашват, че ще се върнат, ако бъдат изгонени. Понякога се молят да не ги изгонваш, като търсят състрадание за онова, което ще се случи с тях. Очевидно демоните се измъчват, когато слушат за Кръвта на Исус и за вечната съдба, която е пред тях. Демоните, населяващи дадена личност се страхуват от демоните с по-висок ранг. Онова, което говорят е предназначено да обърка служещият с освобождение. Те отправят обвинения, за да го накарат да се страхува. Например демон може да каже следното: „Знам нещо за тебе. Искаш ли да го кажа пред всички?“ Обаче това са само заплахи и обвинения, които те никога не изпълняват. Когато демоните провокират към разговор те целят да забавят изгонването си и ако е възможно, дори, да го осуетят

Когато демоничните духове биват изгонени те обикновено излизат през устата или носа. Духовете са свързани с дишането. Както в еврейския, така и в гръцкия език се използва една и съща дума за дух и дъх. Гръцката дума е *рпеита*. Святия Дух също е свързан с дъха на човека. След своето възкресение Исус се появи на Своите ученици, „духна върху тях и им каза: Приемете Святия Дух (*рпеита*)“ (Йоан 20:22). В много християнски химни се пее: „Вдъхни върху мен. Дъха на Бога“ и „Святи Дух, вдъхни върху мен“. Това ми подсказва идеята, че трябва да вдишваме от Святия Дух и да издишваме злите духове.

Когато злите духове си тръгнат, ние обикновено очакваме някакво проявление през устата и носа. Несъмнено най-честото проявление е кашлянето. Кашлицата може да е суха или често да е придружена с изкарване на храчки. Може да бъде изхвърлено значително количество храчка. Подобни неща могат да излязат и чрез повръщане, плюене или пенене. Наблюденията сочат, че хора получаващи служение на освобождение веднага, след като са се нахранили добре им се повдига и повръщат големи количества слуз, но без каквато и да е следа от храна. Много рядко сме виждали от стомаха да се изкарват остатъци от храна. В редки случаи може да се повърне малко количество кръв. Понякога подобна материя може да излезе от устата на човека, дори и час след като освобождението е приключило.

Други проявления през устата включват плач, крещене, въздишане, ръмжене, оригване и прозяване. През ноздрите може да се изкарва въздух или човекът да си издухва носа продължително, като че ли има синусит. Тези проявления могат да варират по интензивност от нещо съвсем леко до нещо твърде драматично. Степента на проявлението не е индикатор за ефективността на освобождението. Хората, от които демоните излизат с прозявка или въздишка са също толкова освободени колкото и онези, които имат по-драстични проявления.

11 – Освобождение: Индивидуално и групово освобождение

Лично освобождение и освобождение на публично място

Служението на освобождение принадлежи на Църквата. То трябва да върви едновременно с проповядването, поучаването и изцелението. Във Великото Поръчение, записано в Матей четем:

Тогава Исус се приближи към тях казвайки: Даде Ми се цялата власт на небето и на земята. Затова идете и научете всичките народи, и кръствавайте ги в името на Отца, Сина и Святия Дух, КАТО ГИ УЧИТЕ ДА ПАЗЯТ ВСИЧКО, КОЕТО СЪМ ВИ ЗАПОВЯДАЛ; и ето Аз съм с вас винаги, дори до края на света.

(Матей 28:18-20)

Изгонването на демони е жизнено важна част от заповедта на Исус към Неговите ученици. Във Великото Поръчение, записано от Марк, Исус казва: „И тези знамения ще следват *онези*, които вярват; В Мое име *те* ще изгонват дяволи...“ Забележи множественото число на местоименията „онези“ и „те“. Това предполага, че изгонването на демони е по-скоро служение на Църквата, отколкото само на отделни индивиди. Днес Святия Дух извежда на предна позиция в Църквата служението за освобождение, защото то е било пренебрегвано за дълго време, а Църквата се нуждае да бъде подготвена за идването на Господ Исус.

Индивидуално служение

Освобождението МОЖЕ да бъде част от редовните служби на църквата. Исус не се притесняваше да изгонва демони на публично място и на местата за поклонение и поучение.

И те отидоха в Капернаум и незабавно в събота Той влезе в синагогата и поучаваше... И в тяхната синагога се намираше един човек с нечист дух, който извивка... Но Исус го смърри, казвайки: млъкни и излез от него

(Марк 1:21, 23, 25)

Аз съм присъствал на такива служби. Самото присъствие на хора, които се движат във властта на Бога кара демоничните духове да реагират, да крещат и да говорят. Какви мерки се вземат зависи от степента на смуцението, което тези проявления предизвикват. Понякога на духовете се казва да замълчат докато свърши проповедта. По този начин демоните са вързани, докато дойде времето да бъдат изгонени.

Ситуацията може да бъде такава, че да е необходимо незабавно освобождение. Нещо подобно се случи по време на една моя служба. В самия край на проповедта демонични духове се проявиха през един мъж и през неговата съпруга. Това семейство беше приело Христос, но не познаваше кръщението в Святия Дух. Те бяха дошли на службата с намерението да се присмиват и подиграват на „петдесетниците“. Но по време на службата те дойдоха под изобличението на Бога. Посланието наблягаше на кръвта на Исус. Жената започна силно да се тресе. Когато хората, които стояха до нея започнаха да се молят, демоните започнаха да пицят през нея. Щом съпругът се обърна към нея, за да помогне, демоните в него също започнаха да пицят и да го тресат. Събранието продължи да пее хваление към Бога, а аз и още няколко души започнахме да служим на мъжа и жената, докато те бяха освободени от демоничната хватка. После се молихме и двамата да получат кръщение в Святия Дух и след няколко минути те говореха на езици, както Духът им даваше способност. И двамата бяха освободени от *демони на алкохол и никотин*, както и от много други духове. С голяма ревност и радост за Бога те продължават и до днес своя изпълнен с Духа живот.

До този момент по—голяма част от освобожденията в моето служение са били извършвани по време на малки конференции. Нашият тим за освобождение отива в дадена църква, поучава по въпроса за демонологията и освобождението в рамките на няколко сесии. Хората са насърчавани да си запишат час, за да им бъде послужено. Ние записваме часове като в кабинет на лекар. Около два часа се заделят за всеки човек. Ние силно насърчаваме по време на освобождението да присъстват целите семейства, заедно с децата, независимо от възрастта им. Около 35-40 минути се отделят за разговор, а останалите за самия процес на освобождение. Този подход е доказал, че има някои силни страни. Една от тях е, че дискусиата в началото фиксира момента и начина, по който демонът е получил достъп до живота на въпросния човек. Той може да научи какви са различните начини, по които действат демоните. Получаването на това разбиране прави хората способни, след като демоните бъдат изгонени да затворят вратите зад тях, така че те да не могат да се върнат повече. Разбира се демоните слушат целия разговор и разбират, че тяхното присъствие е разкрито и техните зли дела са изведени на показ. Това обикновено внася смут в техните редици и обикновено до моментът, когато човекът е готов за служение, те обикновено вече са излезли на повърхността и излизат по-лесно. Недостатък на това конферентно служение е, че то отнема много време, но неговото

предимство е, че то е по-пълноценно, отколкото публичното и груповото служение. Сърцето на Исус плаче за повече работници. В контекста на Матей 10 глава, Исус е въвличен в Своето служение да поучава, проповядва, изцелява и ИЗГОНВА ДЕМОНИ.

А когато видя множествата, смили се за тях, защото бяха отрудени и пръснати като овце, които нямат пастир. Тогава рече на учениците Си: Жетвата е изобилна, а работниците малко; ЗАТОВА МОЛЕТЕ СЕ НА ГОСПОДАРЯ НА ЖЕТВАТА ДА ИЗПРАТИ РАБОТНИЦИ НА ЖЕТВАТА СИ.

(Матей 9:36-38)

Групово служение

Груповото служение включва едновременното изгонване на демони от повече хора. Групата може да варира от двама души до много по—голям брой. Това много пъти е било демонстрирано от хора, които се движат в освободителното служение. Служителят заповядва на демоните да излязат и те започват да излизат от хората. При големи групи от сто или повече души, ако няма на разположение лични работници, които да имат необходимото знание по въпроса, за да помогнат по подходящ начин на всеки човек, някои от хората може и да не получат освобождението от което се нуждаят. При групово служение с освобождение, някои хора получават нужното освобождение, други частично освобождение, а трети може изобщо да не получат такова.

Груповото служение може да бъде ефективно при деца. Веднъж служих на една група деца между 1 и 12 години. Първо започнахме да изгонваме духове, които са характерни практически за всяко момче и момиче – например: *страх, егоизъм, негодувание и гняв*. След като назовахме и изгонихме цял списък от често срещани зли духове, по-специфично се занимахме с децата с по-особени проблеми. Пасторът и родителите им също присъстваха и ни помагаша при индивидуалното служение. Две от децата получиха също и кръщение в Святия Дух, а едно от тях освобождаване на молитвения си език. Повече говоря по този въпрос в главата: „Освобождение на деца“.

Немислимо е Исус да е служил на всеки човек индивидуално. Навсякъде, където и да отидеше, Той беше заобиколен от множества от хора, които искаха изцеление и освобождение. Той и дванадесетте му ученици не можеха лично да послужат на всеки един и все пак Писанията ни казват, че Той послужи на „всички“, които дойдоха. В проповедта си пред дома на Корнилий, Петър казва следното:

Как Бог Го помаза със Святия Дух и със сила; Който обикаляте да прави благодеяния и да изцелява ВСИЧКИ угнетявани от дявола.

(Деяния 10:38)

Лично освобождение и освобождение на публично място

Понякога се чувстваме така сякаш трябва да избираме между две неща. Дали наистина трябва да правим избор между лично и групово служение? Очевидно е,

че Святия Дух участва и в двете. Затова нека всеки вярващ да служи с освобождение по начина, по който Господ му показва.

В някои от случаите личното служение е от изключителна важност. Откриваме, че повечето християни имат тъмни страници в своя живот. Има неща, които те не са изповядвали пред никого. Демоните виреят там където има скрити и неизповядани грехове. Те носят чувство на вина и малоценност, така че да препятстват духовния растеж и личното свидетелство на вярващите. Повечето хора се чувстват по — удобно да споделят тези неща със съветника по освобождение. На човека, на когото се служи се обяснява, че това „ровене“ в миналото е с цел да се открият вратите, през които демоните са влезли, за да могат те да бъдат затворени завинаги.

За да могат да запазят освобождението си, някои хора се нуждаят от повече поучение и насърчение, отколкото други. Някои схващат бързо техниките на духовно воюване, докато други ги усвояват по-бавно. Някои хора са по-уязвими на атаки от други хора, особено от страна на тези, с които живеят. Служителят чувства важността на всеки един случай и иска да бъде под най-пълното управление на Бога, за да може човека, на когото служи да продължи победоносно в своето освобождение.

12 – Самоосвобождение

Много често ми задават следния въпрос: „Може ли човек сам да се освободи от демони?“ Моят отговор е „Да“ и мое лично убеждение е, че човек не може наистина да се запази свободен от демони, докато не се научи да ходи в измерението на самоосвобождение.

Как човек може да се освободи сам? Като вярващ (какъвто се предполага, че си) ти имаш същата власт както вярващия, който се движи в служението на освобождение. Той има властта в *името на Исус!* А Исус ясно обеща на онези, които вярват: „В *Мое име* ще изгонват дяволи“ (Марк 16:17).

Обикновено човек се нуждае да се научи как да извършва самоосвобождение. След като един човек е преживял първоначално освобождение от опитен служител, той може да започне да практикува самоосвобождение.

Не бива да забравяме, че освобождението е процес. Би било чудесно, ако от даден човек се изгонят всичките демони и до края на живота си той забрави за тях. Но колко от нас могат да опазят себе си напълно свободни? Ако никога не грешахме в нашето мислене, говорене или действия, то никога не бихме имали нужда от освобождение. Грехът отваря врата, през която да влязат демони. Това не означава, че всеки път когато човек извърши грях в него влиза демон. И все пак грехът е начинът, по който се отваря врата и понякога, за да влезе определен демон не е нужна много голяма пролука.

Най-големият проблем, който може да възникне при самоосвобождението е неспособността духовете да се разпознаят правилно. Повечето хора са склонни да смятат демоничната дейност в техния живот за обикновена проява на техния темперамент. Често пъти при разпознаването на даден дух човекът може да реагира като каже: „О, аз си мислех, че това съм просто самия аз.“ Има и такива,

които искат да следват формулата „направи си сам“, за да може никой да не разбере за техните скрити грехове. Това не е добър мотив, за да започнеш да практикуваш самоосвобождение. Словото ни учи, че трябва да изповядваме греховете си един на друг:

Изповядвайте греховете си един на друг и молете се един за друг, за да оздравеете. Голяма сила има в ефективната молитва на праведния.
(Яков 5:16)

В една малка част от случаите човекът е контролиран от толкова силни *зablудителни духове*, че е стигнал до там, да не вижда нищо неправилно в себе си. В такива случаи той не може да разпознае правилно духовете. Спомням си за една жена, която дойде преструвайки се, че иска освобождение. Скоро истинският ѝ мотив излезе наяве. Тя беше дошла да разпространява фалшива доктрина, в която самата тя се беше оплела. Тя ни обясни, че има „дарбата отваряне на Библията“ и по този начин може да получава отговори на свои и чужди въпроси. Преди да дойде при нас тя била отворила Библията си, поставила пръста си на посоки и получила следното послание: „Дъще, твоята вяра те изцели.“ Тя си изтълкувала това като потвърждение на това, че не се нуждае от освобождение. По време на нашия разговор тя призна, че за известно време през ранните години на живота си е живяла с една врачка. Влиянието на това взаимоотношение я беше отворило за *предсказвателен дух*, който действал чрез отваряне на Библията. Имало е случаи, когато християни са получавали слово от Господа по този начин, но когато един вярващ започне да зависи само на този начин, за да чува от Бога, той вече е започнал да ходи по тънък лед.

Не е необходимо през цялото време да мислим за демоните. Ние трябва да държим очите си на Исус и на нещата, които са истинни, честни, чисти, прекрасни и благоприлични. И все пак, когато има нападение от страна на нечестивия, ние не бива да се колебаем, трябва да го разпознаем и да се справим с него чрез властта, която нашият Господ е депозирал в нас. Целта да се занимаваме с дявола е, за да премахнем всички пречки, които той поставя пред нашето духовно общение и служение.

Самоосвобождението се преживява по подобен начин като служенето един на друг. Единствената разлика е в това, че човекът, който получава освобождение сам служи на себе си. В молитва той изповядва пред Бога, че не желае да има в себе си неща от дявола и желае Господ да го освободи. Назовава демоните по име един по един. След като няколко пъти е заповядал на точно определен демон да излезе в името на Исус, той трябва да започне да издишва силно няколко пъти или да започне да кашля, колкото е възможно по-издълбоко.

Тъй като проявленията при всеки човек са различни не може да се даде ясно описание на това, което би трябвало да очакваме. Както и при другите освобождения, проявленията които придружават излизането на демони могат да бъдат доста разнообразни. В моя личен опит на самоосвобождение, когато назова демона започвам да чувствам напрежение в гърлото, което е последвано от кашлица и изкарване на хръчка. След което се усеща осезаемо облекчение,

че нечистият дух е излязъл. Някои хора са способни да извършват това с много по—голяма увереност и агресивност от други.

13 – Молитвено ходатайствено воюване

Много често ни задават следния въпрос — какво може да се направи в полза на други хора, които очевидно се нуждаят от освобождение, но не са отворени да го получат?

Първо трябва да знаем, какво е духовното състояние на конкретния човек. Той новороден ли е? Отстъпил ли е? Не бива да забравяме, че спасението включва в себе си освобождение. Това е освобождението на духа на човека. Преди да приеме спасение човек е мъртъв в своите престъпления и грехове (Ефесяни 2:1). В какъв смисъл е мъртъв? Знаем, че не е мъртъв физически, защото все още диша и се движи. Ние знаем, че неговата душа (личност) не е мъртва, защото той все още мисли, чувства и взема решения. Но неговият дух е мъртъв. Той няма нито разбиране, нито интерес към духовните неща. Нужна е възкресителната сила на Святия Дух, за да съживи духа на този човек. Той трябва да се новороди (Йоан 3:3). Това се осъществява чрез Божията благодат и поради вярата на този човек (Ефесяни 2:8). А вярата идва от слушане и слушането от Словото на Бога (Римляни 10:17). Спасението е освобождение. Гръцката дума за „спасение“ е *soteria*, което означава освобождение. Така че, спасението на човешкия дух е първата стъпка на освобождението и служи като основа за по нататъшно освобождение.

И така, първото нещо свързано с освобождението е да въведем човека във взаимоотношение с Исус Христос. Ако той не е готов да приеме Христос за Спасител, тогава човекът или хората, които носят бремето на Господа за този човек трябва да се предадат на ходатайствена молитва и да застанат в пролома за него. Те трябва да се молят да бъде премахнато духовното заслепяване. Неспасеният човек е заслепен от силата на сатана.

Но ако благовестието е скрито, то с скрито за тия които погиват, за тия невярващите, чиито умове Богът на този свят (сатана) е заслепил, за да не ги озари светлината на славното благовестие на Христос, Който е образ на Бога.

(2 Коринтяни 4:3-4)

Когато благовестието е представено на един такъв човек, моли се същият Бог, Който заповяда на светлината да изгрее от тъмнината, да светне в сърцето му и Исус Спасителят да му се открие. Павел казва, че това е начинът, по който той се е спасил. Това е начинът, по който всеки човек се спасява – чрез суверенната благодат на Бога.

Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее от тъмнината, е огрял в сърцата ни, за да ни даде светлинната на знанието за Божията Слава в лицето на Исус Христос.

(2 Коринтяни 4:6)

Ходатайствена молитва

Ходатайствената молитва е необходима и за спасения човек. Всеки, който е затворил себе си за освобождението, което му принадлежи, е държан от заблуда. Всяко оправдание, което се прави, за да се отхвърли освобождението представлява някаква форма на заблуда. Измамникът сатана е постигнал целта си и този човек е ненужно държан в робство.

Исус ни учи да ходатайстваме един за друг, за да бъдем освободени от примките на дявола. Той ни учи да се молим така: „И не ни въвеждай в изкушение, но ни избави от злото.“ Това буквално означава „избави ни от злия“. Забележи местоимението „ни“. Ние трябва да включим и другите в нашия вик за освобождение.

В мощното си увещание относно духовното въоръжение Павел подчертава важността на ходатайствената войнствена молитва в полза на други вярващи. Ходатайствената молитва е едновременно защитно и нападателно оръжие срещу злините (стратегииите) на дявола.

Молещи се в Духа по всяко време с всякаква молитва и молба, бидейки бодри в това, с неуморно постоянство и моление за всичките светии.

(Ефесяни 6:18)

Духовно воюване

Понякога Святия Дух ни води в директна духовна битка на страната на онези, които не са отворени за служение. Може волята на дадения човек да е обременена от демонични сили, така че той да е неспособен да откликне на помощта, която му се оказва. Никакви аргументи или убеждаване няма да могат да накарат човека да се отвори за служение. Не забравяй, че неговата воля е доминирана от врага.

Защото нашата борба не е срещу плът и кръв, но срещу началствата, срещу властите, срещу управителите на тъмнината в този свят, срещу духовните сили на нечестие то във високи (небесни) места.

(Ефесяни 6:12)

Силите, които контролират вързания човек се командват от поднебесната, където е тронът на „принца на въздушната власт“. Исус е дал на Своята Църква властта да връзва сатана. Ние трябва да водим битката дори до самите порти на ада и да отхвърлим стратегията, която сатана е задействал срещу Него.

... На тази канара те съградя Моята Църква и портите на ада няма да ѝ надделеят. Ще ти дам ключовете на небесното царство и каквото вържеш на земята ще бъде вързано на небесата, а каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата.

(Матей 16:18a-19)

Глаголните форми /вързано и развързано/ са страдателни причастия. Отнесено към нас това означава, че „каквото и да вържем или развържем на земята, вече е било вързано или развързано в небесни места“. Ето защо, за да вържем или развържем неща на земята ние първо трябва да ги вържем или развържем в духовната област.

Родителите на едно 24-годишно момиче ни помолиха да ходатайстваме за нея. Тя беше приела Христос години преди това и беше посещавала Библейски колеж, но в момента беше отстъпила. Живееше с един мъж, за който не беше женена и беше въввлечена в спиритизъм. Тя отказваше всички опити на родителите си да ѝ помогнат.

Заедно с родителите ѝ. Ида Мае и аз вързахме контролиращите демони и заповядахме на духовете, които бяха в нея да я пуснат, за да може да приеме служение с освобождение. Момичето беше на километри разстояние от нас, но ние работехме в духовната област, където разстоянията не са от значение.

След няколко дни това момиче преживя „пълна промяна“. Тя се обади на родителите си за помощ, напусна градът където живееше и се съгласи да остане в нашия дом, за да получи освобождение и съветване от нас. След няколко седмици тя беше възстановена и започна активно да помага на други хора да получат освобождение. Всичко това се случи в резултат на духовна битка в небесни места.

Попитахме младата жена, какво е преживяла точно по онова време, когато ние заедно с нейните родители взехме власт над демоните, които я контролираха. Тя ни каза, че умът ѝ се прояснил. Преди това тя не можела да види изходен път от проблемите си. Когато опресията се вдигнала от нея, тя веднага разбрала, че родителите ѝ я обичат и с радост биха ѝ помогнали. Тогава тя решила да се възползва от духовния съвет и служение, които н, се предлагат.

Внимание! Трябва много добре да разберем, че *не можем да контролираме волята на друг човек*. Целта на духовното воюване е да *освободи волята на човека*, за да може той да откликне на Господа и да приеме помощта, която Бог има за него. В случаите, когато поради решенията, които е взел със свободната си воля, човек е под робството на греха и сатана, тогава той е избрал този път и дори да вържеш дявола, това няма да го накара да се върне. Когато демоничните сили бъдат вързани от други хора, човекът има възможността да избере Христос и Неговото царство.

Предупреждение! В името на ходатайственото молитвено воюване се вършат някои глупави и опасни неща. Знаем за случаи, когато ходатаите са се съгласявали да приемат в себе си демоните, които изгонват от даден човек. Това е правено с убеждението, че демонът в човека, който не желае да му се служи с освобождение ще го напусне, ще влезе в ходатая и тогава може „по-лесно“ да бъде изгонен от него.

Сатана е готов да играе на тази игра! Никъде в Божието слово дори не е намекнато за това, че ние трябва да приемаме демони в себе си, по което и да е време и по каквато и да е причина! Когато се съгласиш да бъдеш населен от демони, това те отваря за цяла група от зли духове и няма никаква гаранция от страна на сатана, че демоните ще си тръгнат от тебе. Древният измамник отново е спечелил!

Веднъж прекарахме почти цял деп да освобождаваме една жена от стотици духове, които бяха влезли и останали в нея поради нейното глупаво въвличане в

това „да приема демоните на други хора“. Отново подчертавам, че писанията не ни дават никакви основания за подобен вид служение.

Оръжието любов

Когато помагаш на някой, който отказва лично служение, не забравяй за оръжието любов. Нуждата да бъде обичан е заложена дълбоко в човека. Ти разбираш, че той е бил наранен и отхвърлен по някакъв начин.

Очите на истинската любов правят разлика между личността на човека и населяващите го демони, които излъчват омраза, бунт, подозрение и каквото и да е друго нещо, което пречи на човека да получи освобождение. Такава любов, която е проникателна, дава възможност на този, който е до човека, нуждаещ се от освобождение да го обича и да не се отдръпне при бурите, предизвикани от нестабилността на неговата личност. Дори и когато този човек не разпознае и не откликне на любовта, която му се предлага, ние трябва да сме убедени, че проявата на любов е тактика в духовното воюване, която слага непоносим натиск върху силите на тъмнината.

Злите духове са приравнени с дъх или с въздух. Гръцката дума за дух (пнеума) означава дъх или въздух. Точно както въглеродният двуокис е смъртоносен за нашето дишане, така е и любовта за злия дух. Той не може да съществува и да действа, когато е заобиколен от любов. Нашата агапе любов представлява оръжие, което разрушава всички сили, които застават на пътя ѝ в живота на този човек. Ето защо Исус ни учи да обичаме нашите врагове. По този начин ние натрупваме въглени върху главите им. Това означава, че техните умове се очистват.

Обикновено тези хора, които най-много се нуждаят от освобождение е най-трудно да бъдат обичани. Те може да се обърнат и да ни „разкъсат“, когато им предложим състрадание и любов. Но Словото ни заповядва да обичаме дори онези, които изглеждат най-недостойни за това (виж: Матей 5:43-48). Всъщност точно по този начин Бог освободи нас. Той ни възлюби, въпреки че изобщо не бяхме симпатични (виж: Римляни 5:8). Неговата любов събори бариерите: любовта има силата да строши всяка стена. Тя е мощно оръжие в ръцете на изкусния духовен воин.

Да се молим със стихове

В нашата молитва на ходатайствено воюване трябва да бъдем водени от Духа. Святия Дух ще насочи молитвения воин към специални стихове от Словото. Използвай тези оживели стихове, за да те водят в молитва. Така ти използваш „Меча на Духа, който е Божието слово“.

Например, когато съпругата се моли за съпруга си, който не следва Господа, тя може да бъде водена да се моли с молитвата на апостол Павел. Жената може да приложи тази молитва лично за своята ситуация по следния начин:

Аз не преставам да се моля за моя съпруг...и да искам от Бога...да се изпълни с познанието на Божията воля чрез пълна духовна мъдрост и проумяване; за да може... да ходи достойно за Господа, за да Му угажда във всичко, като принася плод във всяко добро дело и като расте в познаването на Бога;

подкрепян с пълна сила, според Христовото славно могъщество, за да издържи и дълготърпи всичко с радост.

(Колосяни 1:9-11)

Нека Духът да води

В тази глава ние представихме някои духовни принципи, които да се прилагат по време на молитвата на ходатайствено воюване, но в известен смисъл всяка ситуация е уникална. Святия Дух знае всички факти и обстоятелства. Той ще зададе правилния курс на действие, който да следваш. Битката за другите е духовна битка. Тя не може да бъде спечелена в плътта. Стратегията н, не може да бъде измислена от човешки интелект. Нека да оставим Духа на Бога да ни води.

14 – Освобождение на деца

Както вече беше обяснено демоничните духове могат да влязат както в зародиша, така и в децата и е очевидно, че трябва да бъде осигурено освобождение за тях. Демоните в децата могат да бъдат назовавани по същия начин както ги назоваваме във възрастните индивиди. Когато демоните напускат, както и при други освобождения, могат да се наблюдават проявления през устата и носа.

Обикновено децата много лесно получават освобождение. Тъй като духовете не са били продължително време в тях, те не са успели дълбоко да се внедрят в плътта им. Има и изключения каквито са например деца, които са били подложени на демонична атака поради сурови обстоятелства. Дори и при децата могат да се наблюдават твърде драматични демонични проявления.

Млада християнска двойка доведе тримесечното си дете за служение. Това беше тяхното първо бебе и те имаха несъгласия относно начините, по които да дисциплинират детето. Бащата и майката бяха водили много сериозен спор по този въпрос. Докато те спорели, детето започнало да пици и след този случай станало явно, че детето страда от *тормозещи духове*. Жена ми взе детето и започна да заповядва на духовете, които го безпокояха да излязат в името на Исус. Когато първият от тях излезе, детето се сви и изплака. Други два духа излязоха по същия начин. Тогава детето се успокои, отпусна се и съвсем скоро заспа.

Едно малко четиригодишно дете получи освобождение, докато седеше в скута ми и разглеждаше картинките на книжка с Библейски разкази. Святия Дух ме водеше да говоря по картинките, при което идентичността на духовете беше разкрита, след което им заповядвах да излязат. След като даден демон беше предизвикан, той излизаше с кашлица. На другите две деца от семейството, които бяха на 6 и 7 години послужихме по малко по-непосредствен начин, йод формата на разговор. Тези по-големи деца бяха причинили големи неприятности на родителите си. Те бяха доста бунтовни и трудни за управление. След освобождението имаше толкова забележителна промяна в тяхното поведение, че хора извън семейството започнаха да коментират това подобрение

На повечето деца на 5 или 6 годишна възраст може да се даде кратко и просто обяснение на това, което ти ще направиш преди да започнеш да им служиш с освобождение. Те трябва да знаят, че ти не говориш на тях, но на духовете, които са в тях, в противен случай те могат да се обидят или уплашат от думите, с които заповядваш на злите духове да излязат. Обикновено децата са много контактни. Тъй като те могат да се чувстват по-сигурни с родителите си, често пъти е по-добре, докато им се служи с освобождение, родителите им да ги прегърнат. Служещият с освобождение трябва да различи реакциите на детето, които произтичат от раздвижването на злите духове. Те могат да накарат детето да се съпротивлява на това, че го държат. То може да плаче или да крещи и да показва признаци на голям страх. Демоните могат да опитат различни тактики, за да накарат околните да си помислят, че детето е наранено и погрешно третирано, така че родителят да съжали детето дотолкова, че да спре освобождението и демоните отново да затегнат примката си около него.

При служението на деца от особена важност е да помним, че не силата на гласа изгонва демона, но властта в *името* и *кръвта* на Господ Исус Христос. Заповедите могат да се издават с такова спокойствие, че детето едва да разбира какво става.

Как децата да се запазят свободни от демони, след като са били освободени, когато те не са способни да защитят себе си? Това не е отговорност на детето, но на неговите родители или настойници. Вярвам в писанията ще откриете, че когато Исус служеше на деца, присъстваха единият или и двамата родители. Отговорност на родителите е да бъдат духовни пазачи на своите деца.

Предлагам ви разказа на жена ми за един случай на освобождение, който ще илюстрира повечето от факторите, включени в освобождението на деца:

„Най-драматичното освобождение на дете през живота ми беше освобождението на едно 6 годишно момиченце. Ще я наречем Мери. Бащата на Мери я доведе при нас за освобождение. Докато разговаряхме, той ни разказа за трудностите, които е имал при отглеждането на дъщеря си. Той се беше развел с жена си и се грижеше за момичето. Сподели с нас, че това е най-трудното дете: упорито, своеволно и бунтовно. Бащата беше твърде загрижен, тъй като нейното поведение го караше да се ядосва много и сурово да я наказва. Ние му казахме, че момичето се нуждае от освобождение, колкото и самият той и настояхме да го доведе при нас.

След няколко дни Мери дойде при нас направо от училище. Трябва да изтъкна следното, че докато се запознахме и ѝ обяснявах, че искам да се моля за нея, тя изпи около половин термос портокалов сок. Беше свръх подвижна, скачаше по редиците на църквата, беше неспокойна и по време на разговора беше напълно неспособна да седне.

Аз ѝ казах: „Мери, баща ти ми каза, че знаеш, за съществуването на зли духове.“ Очите ѝ се разшириха и тя започна да ми разказва напълно сериозно как всяка вечер преди да си легне проверява дали вратите са затворени. Когато ставала през нощта, за да пие нещо или да отиде до тоалетната тя изпитвала страх и искала лично да се подsigури, че всички врати са добре заключени. Аз ѝ казах: „Да това е страх, Мери. Ти имаш *демони на страх* в тялото си. Те са тези, които

те карат да се страхуваш и аз искам да се моля и да ги накарам да си тръгнат от твоето тяло. Те са влезли в теб и когато аз се моля те ще излязат от устата ти и ще си тръгнат. „

Тя прие моите думи с простичка, детска вяра.

Помолих я да се приближи и да седне до мен на пейката, докато се моля. Тя дойде, но беше толкова неспокойна, че трябваше да я взема в скута си. Тя седеше в скута ми с гръб към мене. Започнах да се моля с молитва на вяра и упование, че Исус ще я освободи. Свития Дух ясно ми каза да се моля тихо. . . по—тихо от тона на обикновен разговор. Каза ми също, да считам всичко, което оттук нататък излезе от устата на Мери за думи на демони или за думи, вдъхновени от демони.

Тогава започнах да назовавам демоните. Казах следното: „Демони, които населяват тялото на Мери, искам да знаете, че Мери е покрита с кръвта на Исус поради взаимоотношението на нейния баща с Исус. Точно както бащите в дните на Мойсей опръскаха с кръв входните врати за протекция на цялото семейство, така и бащата на Мери е чул и приел истината на Божието Слово относно демоничните духове. Той вече знае, че се е борил срещу вас, а не срещу Мери.“

Чух, че Мери шепне нещо и се наведох, за да разбера какво казва. Тя прошепваше следното: „Не харесвам това, което казваш.“ Аз отговорих: „Знам, че не го харесвате демони, защото аз ви изобличавам и знам за вас. Вие сте измъчвали Мери още преди тя да се роди. Някои от вас са влезли още, докато тя е била в утробата на майка си. Но Бог е казал, че вие не можете повече да останете в нейното тяло.“ Демоните в Мери отново започнаха да шепнат. Този път през стиснати зъби и по много предизвикателен начин те запротестираха: „Ние... не... харесваме... това,... което казваш!“ Внимавах да отговарям също с много тих глас. „Демони, не ви очаква нищо по-добро, но по-лошо, защото днес ще бъдете изгонени от нейното тяло. Вие изгубвате своя дом.“ Тогава един демон изкрещя и отново каза: „Не харесвам това, което казваш сега, млъквай!“ Аз отговорих: „Не, аз няма да млъкна, но ще продължа да говоря, докато ти не излезеш от нейното тяло.“

Продължих да говоря на демоните: „Сега, вие демони, започнете да се проявявате един по един в името на Исус. „Веднага Мери започна да шепне: „Ти не ме обичаш. Ако ме обичаше, нямаше да ме държиш така.“ Аз отговорих: „Точно така, демон на отхвърляне, точно ти я затвори за близки взаимоотношения. Ти я накара да мисли, че никой не я обича. Ти дори я накара да мисли, че Бог не я обича. Отхвърляне ти ще излезеш от нея, в името на Исус.“ Един по един демоните започнаха да проявяват своята природа. Те излизаха толкова бързо, че докато назова единия, следващият излизаше на повърхността.

Демоните караха Мери да се бори, за да се измъкне от прегръдката ми, но все още успявах да я задържа при себе си. По едно време, трябваше да хвана единия от краката и> между моите, което предизвикваше физическо напрежение в тялото и>. Демонът на омраза я накара да пъхне лицето си в моето, да опре носът си до моя и да изкрещи: „Мразя те.“ Назовах демона все още с тих глас: „Излез демон на омраза.“ Тя започна да крещи: „Искам нож, искам нож.“ Попитах: „Защо искаш нож?“ Демонът изскърца през зъбите на Мери и каза: „За да те

убия.“ „Добре, ти демон на убийство, заповядах аз, „излез от нея в името на Исус“.

В следващия момент Мери се изправи, изпъчи се, сложи ръце на бедрата си и каза: „Никой НИКОГА да не ми казва какво да правя!“ Аз казах: „Неподчинение, излез!“

Когато следващия демон проговори имаше чувствителна промяна в гласа ѝ. Той каза: „Аз правя само това, което искам.“ Аз казах: „Своеволие, излез.“ Последва нова промяна на гласа. „Никога няма да ме накараш да изляза“, каза следващия глас. „Упорство, ти също трябва да излезеш“, настоях аз. Тогава Мери вдигна ръцете си като ги насочи към лицето ми, очите ѝ ме пронизваха и тя крещеше. Аз казах: „Лудост, излез от Мери в името на Исус.“ Тя започна да рови в косата си и силно да си тресе главата. Аз казах: „Умствено заболяване и безумие, излезте.“ После назовах духа на *шизофрения*. „Вие демони на шизофрения, аз ви хвърлям ръкавица. Изкарайте на яве двете личности, които установявате в нея. Едната от вас е закоренена в *отхвърляне* и *самосъжаление*, а другата е закоренена в *бунт* и *огорчение*. Нито една от тези две личности не е личността на Мери. Аз освобождавам и развързвам истинската Мери да бъде това, което Исус иска тя да бъде.“ При това тя впи нокти в мене като одраска раменете ми и проби дупка в блузата ми. Когато се оказа с парче от дрехата ми между зъбите си, тя изглеждаше уплашена и сякаш очакваше да я ударя през лицето. Можех да разпозная, че истинската Мери беше стресната. Обърнах се към демоните и казах: „Не демони, аз няма да навредя на Мери, затова че повреди блузата ми, защото аз мога да я отделя от вас. Твърде дълго тя е била наказвана в плътта си заради неща, които вие сте правили през нея. Вие демони сте оставали недокоснати. Днес е различно; вие понасяте наказанието, а Мери е свободна.“ Мери погледна с облекчение за момент, но тогава други демони започнаха да се проявяват.

Накрая след около 20-30 минутен процес на освобождение Мери започна да издава продължителни писъци. Тя казваше: „Не ми дръж крака! Не ми дръж крака!“ Святия Дух ми даде да разбера, че тя изпитва неудобство в тялото си и аз трябва да ѝ освободя крака и да я оставя да седне до мен на пейката. Аз ѝ казах: „Мери, ще те сложа да седнеш на пейката. Ясно ли е?“ Тя плачеше тихо и каза: „Не ми харесва да ме държиш така.“ Аз казах: „Съжалявам, че трябваше да те държа толкова здраво, но лошите духове те караха да се бориш с мен.“ Внимавах през цялото време да поставям вината върху демоните. Със своя детски ум тя сякаш харесваше, че най-накрая не тя, а те поемат вината.

За известно време тя седеше до мене тихо и спокойно. Святия Дух ми каза бързо да заповядам на останалите демони да излязат от нея. Аз казах: „Сега в името на Исус, заповядвам на всички демони, които са останали в Мери да излязат. Излезте сега... в името на Исус!“ Изведнъж на Мери ѝ прилоша и преди да мога да взема кърпа тя повърна голяма топка слуз, която напълни моите и нейните ръце. Тя ме погледна, леко се усмихна и отново стана спокойна.

Спомнете си, че в началото казах, че когато дойде за служение Мери беше изпила половин термос портокалов сок. В това, което тя повърна нямаше и следа от сок.

Останахме на пейката и разговаряхме в продължение на петнайсет минути. Мери седеше тихо и спокойно в пълна противоположност на свръх активното ѝ поведение в началото. Баща ѝ беше изумен. Той беше наблюдавал бурното ѝ освобождение със смесени и объркани чувства. Незапознат с проявленията на демоните и неспособен да различи многото гласове, с които те говорят, както моето тренирано ухо, бащата на Мери си мислеше, че съм я третирала твърде грубо и сподели, че в един момент едва се е въздържал да не се намеси.

Независимо от това, че след това не съм виждала лично Мери, аз получих няколко добри свидетелства за нея. Повечето хора казват: „Тя е толкова различна. Тя просто не е същата. Мога да я прегърна и тя откликва на любовта. Просто не можеш да повярваш, че е същото момиче.“

Очите ми се просълзяват, когато пиша това. Нейното освобождение е единственото, което ме е накарало да плача. Битката беше толкова бурна и мирът след това толкова красив. Не мога да сдържа сълзите си. Слава да бъде на Бога!“

15 – Връзване и развързване

Писанията декларира, че Исус ни е дал сила да връзваме и развързваме неща, идващи от сатана и неговите подчинени. Контекстът на това обещание е свързан с изявлението на Петър относно Исус: „Ти си Христос, синът на живия Бог.“

Забележи какво отговаря Исус:

Пък аз ти казвам, че ти си Петър и на тази канара, ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да н> надделеят. Ще ти дам ключовете на небесното царство и КАКВОТО ВЪРЖЕШ НА ЗЕМЯТА, ЩЕ БЪДЕ ВЪРЗАНО НА НЕБЕСАТА, А КАКВОТО РАЗВЪРЖЕШ НА ЗЕМЯТА ЩЕ БЪДЕ РАЗВЪРЗАНО НА НЕБЕСАТА.

(Матей 16:18-19)

Този пасаж е тълкуван много противоречиво. Но той започва да звучи много смислено, ако човек вече е получил, дори и малко разбиране относно силата и властта, която християните имат над демоните. Какъв е контекстът, в който се говори за властта да връзваме и развързваме? Изречението непосредствено преди това е: „И ПОРТИТЕ НА АДА НЯМА ДА И НАДДЕЛЕЯТ“ т. е. на Църквата. С други думи на Църквата се дава пълна власт над „портите на ада“. В Разширената Библия преводът гласи: „Портите на ада (силите от областта на ада) няма да ѝ надделеят – или да имат сила да ѝ навредят или да устоят срещу нея.“ По този начин Църквата е описана като войнствата. Нищо не може да я спре – дори и силите на сатана!

Силата за връзване и развързване по отношение на сатана е описана като притежаване на „ключовете на небесното царство“. Думата за „царство“ е *basileia*, което означава „управлявам“. В Божието слово има обещание, че онези, които наследят Божието царство ще управляват с Христос.

Защото ако чрез прегрешението на един човек смъртта царува чрез тоя един, то много повече тия, които получават изобилието на благодатта и дара на праведност ще царуват в живота чрез единия, Исус Христос.

Слава на Бога, Той е обещал, че ние ще царуваме или управляваме като царе в живота – ДНЕС! Как бихме могли да направим това, без да сме способни да връзваме силата на дявола и да развързваме това, което той вече е пленил? Господа ни е обещал точно това. Християните имат нужда да се събудят и да осъзнаят, че им е дадена много повече власт, отколкото са си представяли. Вече не говорим за молитви, в които ние викаме: „О, Господи, моля Те ела и направи нещо с този ужасен дявол, който ми създава толкова много проблеми.“ Но става дума за това да се изправим в *силата* на името на Исус и да кажем на дявола, какво *той* би трябвало да направи!

Какво е значението на израза „ще бъде вързано на небесата... ще бъде развързано на небесата“? Преводачът на Библията Уилиамс изтъква, че глаголните форми вързано и развързано са пасивни причастия и се отнасят за неща, които ВЕЧЕ са в състояние на забрана (или разрешение). Това ни показва, че каквото и да бъде вързано или развързано от вярващия става на основание на това, че то вече е било направено „на небесата“ т.е. от самия Господ.

Какво тогава е това нещо, което Господ вече е вързал и за което ни е дал също сила да връзваме? Исус ни учи:

Или как може да влезе някой в къщата на силния човек и да ограби покъщнината му, ако първо не върже силния? – тогава ще ограби къщата му.

(Матей 12:29)

Контекстът на този пасаж е предшестван от описанието на това как Исус изгонва демони. Неговата власт да прави това беше предизвикана от страна на религиозните власти. Те го обвиниха, че изгонва демоните със силата на дявола. Исус им обясни, че Той има способността да упражнява контрол над демонични духове и да ги накара да Му се подчиняват, защото вече е вързал силния човек – сатана. Фактът, че демоните Му се покоряват е доказателството, за това, че сатана е вързан. Сатана вече е вързан „на Небесата“ чрез небесната сила. Неговата сила е пречупена. Ключът ни е даден. Ние също имаме сила над него. Амин!

Гръцката дума за „връзвам“ в предходния пасаж е *deo*. Тя означава затягам или завързвам – като с вериги, както едно животно се връзва, за да не избяга. Това е славно! Когато сатана е вързан, неговото действие е спряно. Той изгубва способността си да действа срещу нас.

Преди няколко години моята съпруга разбра от опит как работи тази истина. Ние току-що бяхме започнали да получаваме знание за демоничните духове и за това как да се справяме с тях. Тя работеше в една банка. Веднъж или два пъти седмично в банката идвал клиент, който имал изключително груб речник. Той бил много гръмогласен и привличал вниманието на околните. Всеки път, когато си отворел устата той украсявал всеки израз с псувни и проклинал като използвал името на Исус. Тъй като жена ми никога през живота си не е чувала такъв нецензурен език, тя се ужасила от това. Започнала да се моли и казала на Бога: „Ти знаеш, че аз не говоря такива неща и не ги одобрявам.“ Господ № отговорил:

„Това е дух на богохулство, който кара този човек да говори по този начин и ти имаш власт над него.“

Жена ми никога преди не се била осмелявала да говори по подобен начин. Тя действала върху словото, което Господ ѝ, бил дал. Следващият път когато този мъж дошъл в банката, отново псувал и богохулствал както обикновено. Тя стояла на няколко метра от него и тихичко започнала да говори: „Ти демон на богохулство. Бог ми показа, че това си ти. Аз имам власт над теб да те вържа в името на Господ Исус Христос. Ти не можеш да кълнеш в мое присъствие и да употребяваш напразно името на моя Спасител.“ Мъжът разбира се не чул нищо, но демонът чувал достатъчно добре! Лицето на мъжа преbledняло и той започнал да преглъща сякаш нещо се било заклешило в гърлото му. Той не изрекъл нито една псувня повече. От този момент нататък, всеки път, когато този клиент дойдел в банката, тя връзвала духовете в него и той не можел да проклина. Колегите ш забелязали промените в неговото поведение и го коментирали. Те нямали и най-малка представа, какво се е случило. Но силата на сатана е била вързана на земята, както вече е вързана на Небесата.

Сатана е назначил своите „силни мъже“ над нации, градове, църкви, домове и отделни личности. Бог ни показва, че тези силни мъже са били вече победени и вързани чрез силата на Небето.

С тази цел беше изявен Божият Син, за да разруши делата на дявола.

(1 Йоан 3:86)

На нас са дадени „ключовете на царството“. Ние имаме на разположение сила, за да управляваме над тъмнината. Не е необходимо да се молим, за да ни бъде дадена.

Битката е била спечелена в Небето; ние трябва да вържем на земята онова, което вече е било вързано на Небесата.

Тогава за какво се отнася развързването? Развързването се отнася за освобождаването на пленниците. Чрез служението на освобождение пленниците се освобождават от връзките на робството, което сатана им е наложил.

И ето една жена, която имате ДУХ НА НЕМОЩ в продължение на осемнадесет години и беше сгърбена и изобщо не можеше да се изправи. А Исус като я видя, повика я и ѝ каза: Жено, РАЗВЪРЗАНА (ОСВОБОДЕНА) си от немоцта си.

(Лука 13:11-12)

Гръцката дума за „развързвам“, употребена в текста е *luo*. В тълковния речник тя е обяснена по следния начин: „да развържеш нещо, което е било завързано или затегнато; да развържеш нещо, което е вързано; да освободиш; да освободиш от затвор. Да освободиш от робството на заболяване (някой, държан от сатана) чрез възстановяване на здравето.“ (Тайърс)

Победата над демоничните духове вече е спечелена от Исус. Що се отнася до Небето, всеки пленник е освободен! Същият принцип важи и за спасението. Исус осигури спасение за всеки човек. Защо тогава не всички са спасени? Кръвта трябва да се приложи лично. Всеки, който приложи кръвта чрез вяра се спасява.

Онези, които откажат да приложат тази кръв за своя живот са изгубени. И така, Исус осигури спасение. Що се отнася до Небето, това е извършено. Ключът към развързване на пленниците е даден на вярващия. Той може да освободи себе си и другите хора по земята, защото това вече е извършено на Небето! Слава!

Има и такива, които поучават, че развързването за което се говори означава развързване на Святия Дух или на ангелите, с цел да се запълни празнотата, освободена от демоните. Тъй като думата развързвам се отнася за нещо, което е било оковано или вързано как е възможно това изобщо да се отнесе до Святия Дух или до ангелите? Те вързани ли са по някакъв начин?

Нещо повече, хората нямат власт да заповядват на ангели. Колкото и благословена да е истината, че ангелите са „служебни духове“ в полза на тези, които наследяват спасение (виж: Евреи 1:14), трябва внимателно да се отбележи, че те са „ИЗПРАТЕНИ“ да служат на нас. Кой е този, който изпраща? Това е работа на Бога. Можем да се молим и да поискаме от Бога да освободи ангели, но няма такъв прецедент в писанията, ние да управляваме или насочваме ангелите.

Изключително опасно е да приписваме на ангелите по-важна роля, от тази, която им е дадена в Писанията, защото по този начин започваме да търсим за помощ ангелите, а не Бога. Това всъщност представлява идолопоклонство и може да прерасне бързо в „поклонение на ангели“, което е забранено (виж: Колосяни 2:18). Да търсим за помощ ангелите, вместо Бога означава, че не сме успели да се свържем с Главата, която е Христос (виж: Колосяни 2:19).

Нека повторим, че връзването се отнася до сатана и до неговите демони, а развързването до човека, който е бил вързан от силите на тъмнината. Сатана е вързан, а жертвата е развързана! Това е което се случва в резултат от ефективно служение на освобождение.

16 – За и против – похватите и методите за освобождение

Въпреки че бих искал да ви дам някакви насоки, искам също така да стане много ясно, че служението с освобождение трябва да се прави под директното водителство на Святия Дух. Сред християните се наблюдава тенденция да търсят формули и образци на духовно служение, вместо да останат зависими на водителството на Святия Дух. Забелязал съм, че различните хора, въввлечени в освобождение използват различни методи. Това е разбираемо, тъй като Библията не ни дава много подробности за методите, използвани от Исус и Неговите ученици. Ние не бива да се заплитаме в някакви малки правила, които сами сме си измислили. По какъв начин възникват подобни правила? Ако имаме успех като използваме определен похват, ние сме склонни да смятаме, че чудото е станало поради него. Открил съм, че Святия Дух обича разнообразието и че ние трябва да разчитаме на Него за това какъв метод трябва да използваме.

Ето някои от създадените от хората правила. Например: едни може да кажат, че *никога* не бива да полагаме ръце върху човека, от когото изгонваме демони. Други пък, също толкова силно, може да настояват, че *винаги* трябва да се полагат ръце. Някой пък може да твърди, че за да изкараш духовете, трябва да потъркаш с ръка стомаха на човека или да го удариш по гърба. Ако започнем да

търсим методите и техниките ще завършим в безнадеждна бъркотия и точно това е, което дяволът иска.

Истината по този въпрос е, че Духът може да те води да направиш някое от горе изброените неща. По време на служение с освобождение Духът на Бога ме е водил да правя някои странни неща. Нашата работа е да слушаме Духа и да Му се покоряваме. Може би е изглеждало странно на Мойсей, когато Бог му е казал да удари скалата, за да осигури вода за народа си или да хвърли горчиво дърво във водата, за да стане годна за пиене. Странно изглежда и това, че Исус плю на земята и направи кал, с която намаза очите на слепеца и го изцели. Какво значение има каква техника ще избере Господ щом тя ще даде резултати?

Полагане на ръце

Има хора, които спорят, че Исус никога не е докосвал хора по време на освобождение. Съществуват най-малко два случая, които доказват точно обратното. Единият е изцелението на тъщата на Петър. В Лука 4:39 се казва, че Исус „смъмри треската“. Той се отнасяше към треската като към личност. Това показва, че треската имаше демоничен произход. В описанието на същата случка в Евангелието на Матей 8:15 се казва: „И Той докосна ръката ѝ, и треската я напусна.“ Вторият случай на докосване или полагане на ръка върху човек за освобождение виждаме в случая с жената, която беше превита на две от дух на немощ.

И ето една жена, която имаше дух на немощ в продължение на осемнадесет години, беше сгърбена и изобщо не можеше да се изправи. А Исус като я видя, повика я и ѝ каза: Жено, развързана си от немощта си. И ПОЛОЖИ РЪЦЕ НА НЕЯ и веднага тя се изправи и славеше Бога.

(Лука 13:11-13)

Тъй като са описани само няколко случая, в които Исус полага ръце при освобождение, ние не можем да правим заключение, че винаги е необходимо полагане на ръце. Същият принцип важи и при служение за кръщение в Святия Дух. Писанията показват, че понякога, за да бъде предаден Святия Дух бяха полагани ръце, но има и случаи когато това не се прави. Отново трябва да останем чувствителни към водителството на Святия Дух за това, какво точно да направим.

Веднъж конфронтирахме демони в едно шестнадесет годишно момче. Първият демон, който назовахме беше *страх*. Духовете хвърлиха момчето на пода. Петимата мъже, които бяха там се опитваха да го удържат, но почти без успех. Назовахме още няколко други демона и това беше съпроводено с буйстване. Тогава Святия Дух ни даде Слово на знание, че проявлението беше поради *дух на насилие*. Дадохме инструкции на момчето да не се оставя на демоните да го владеят, но да се бори заедно с нас в духа, като постоянно им заповядва да излязат в името на Исус. Духът на насилие беше изгонен, без много боричкания, след което изгонихме още няколко демона и повече нямаше агресивни проявления. Това ни научи, че присъствието на определен демон в даден човек може да се прояви, дори когато биват назовавани и изгонвани други духове. Тази малка информация се оказа много полезна. По-късно при служение с

освобождение, когато човекът започваше да буйства, изгонвахме демон на насилие и проявленията му напълно преставаха.

Много интересен беше случаят с една жена на около 30 години. Физически тя не беше силна и преди три месеца беше преживяла сериозна коремна операция. Независимо от това, когато демоните се проявиха, тя придоби неестествена физическа сила. Когато служението започна, тя се хвърли на пода и лежеше по гръб. Поради свръхчовешката сила, която демонстрира, поставихме по един човек да я държи за краката и ръцете. Жена ми държеше единия крак и каза с власт: „Този крак няма да ходи никъде.“ При тази заповед жената повдигна във въздуха крака си заедно със съпругата ми!

В тази жена имаше много силни духове. Борбата за изгонването на всеки един от тях беше толкова интензивна, че в един и същи ден тя можеше физически да понесе изгонването на един, най-много на два демона. Обаче тя беше решена да бъде напълно освободена и идваше всяка вечер за служение. Чак след като изминаха две седмици на ежедневна борба, ние намерихме ключа. Научихме, че ако никой не докосва жената, духовете не реагират толкова бурно. Всеки път когато някой я докоснеше, демонът в нея извикваше: „Не ме докосвай.“ Ние се обърнахме към него като към „*Не ме докосвай*“ и му заповядахме да излезе. След като този демон беше изгонен нямаше никакво друго проявление на насилие.

Няколко пъти сме попадали на демона „Не ме докосвай“. В някои случаи демонът реагира само на докосване от мъж, а в други случаи само на докосване от жена. Това са случаите, когато е по-добре да не се полагат ръце.

Обаче много по-чести са случаите, когато полагането на ръце помага за изгонването на злите духове. Понякога, в случаите, когато духовете говорят през човека, духът може да изкрещи или да изплаче: „Твоята ръка е гореща, тя ме изгаря“ или нещо подобно. Демоните могат да чувстват помазанието в ръката, която им служи и да се измъчват от това.

Демоните могат да населяват всяка част от човешкото тяло. Една от любимите им области е долната част на корема. Когато по време на служение се положи ръка на това място, демоните много по-бързо излизат през устата. Ето защо е мъдро и полезно по време на освобождение да присъстват и мъже и жени. Жените могат да полагат ръце върху жени, а мъжете върху мъже.

Веднъж служехме на една млада жена. Стоях зад нея и бях положил ръце върху главата ѝ. Демоните излизаха без съпротива. Тогава получих слово на знание веднага да си сваля ръцете от нея. Минах пред нея, за да видя какво проявление имате по лицето н.. *Дух на похот* беше излязъл на повърхността, който идентифицирахме като „*флиртуващ дух*...“ Чрез думи и изражение на лицето той започна да флиртува с мен и с другия мъж, който присъстваше в стаята. Докосването на мъжка ръка „подхранваше“ силата на този дух, тогава ми стана ясно защо Святия Дух ми беше наредил да си сваля ръцете от нейната глава.

Някои от причините, които се изтъкват, в полза на това да не се полагат ръце се базират на страх. Някои хора се страхуват да не би злите духове да ги атакуват. Чух един служител да казва, че когато по време на освобождение, положил ръце

върху един човек, почувствал как зъл дух преминал през ръката му и влязъл в неговото тяло. Аз лично не съм преживявал такова нещо. В продължение на няколко години съм полагал ръце на стотици хора и никога не съм бил атакуван от демон в резултат на физически контакт.

Принципът е следният: *никой демон не люлее да ни атакува или да влезе в нас, ако няма отворена врата*. Страхът може да отвори такава врата. Ако някой се страхува, че демонът може да го атакува, той вече му е отворил вратата за това.

Има ситуации, които могат да накарат някого да си мисли, че той е бил атакуван по време на служение с освобождение. Например при изгонване на дух *на съмнение*. Друг човек в стаята също може да има дух на съмнение. Когато се заповяда на „съмнение“ да излезе, духът на съмнение и в двамата присъстващи може да се раздвижи, да започне да реагира и да се проявява. Многократно съм ставал свидетел на такива примери.

А какво да кажем за стиха: „Не полагай ръце прибързано на никого“ (1 Тимотей 5:22)? Аз лично съм убеден, че този пасаж се отнася за полагане на ръце при ръкополагане и не може да се приложи за полагане на ръце по други поводи като изцеление, кръщение в Святия Дух или освобождение. Дори и да приемем, че се отнася до освобождение, то не съдържа забрана да полагаш ръце, а само предупреждение да не го правиш прибързано. Този принцип е приложим към всяка ситуация, в която се използва полагане на ръце. Изводът е *следният: не се предполага да служим на всеки човек, който срещнем или да служим на някого, преди той да е бил подготвен по подходящия начин*.

Отново искам да подчертая, че това за което трябва да внимаваме е *да не допускаме да се страхувала от злите духове*. Ако дяволът успее да ни накара да се страхуваме от него, неговата контраатака е успешна. Библията ни дава пълна увереност, че можем да се включим в битката с демонични духове без никакъв страх от това, че те биха ни отмъстили или навредили.

Ето давам ви власт да настъпвате на змии и на скорпии и власт над цялата сила на врага; и нищо няма да ви повреди.

(Лука 10:19)

И, че в нищо не се плашите от противниците; което е доказателство за тяхната погубел, а на вас за спасение и то от Бога.

(Филипяни 1:28)

Демоните ще търсят начини да внушат страх в тези, които служат с освобождение. Много пъти съм чувал духове да изговарят през човека заплахи, че ще ми навредят. При едно освобождение, демонът отвори очите на човека, на когото служех, погледна ме с леден поглед и като навря лицето му в моето ми каза три пъти, като повишаваше тона си: „Аз ще те хвана! АЗ ЩЕ ТЕ ХВАНА! АЗ ЩЕ ТЕ ХВАНА!“ Аз му отговорих тихо: „Не демоне, ти не можеш да ме хванеш. Исус каза, че мога да стъпвам върху теб и ти по никакъв начин не можеш да ми навредиш. Аз не се страхувам от тебе, така че излез в името на Исус.“ Той излезе, без да ми навреди.

Не бива да обръщаме внимание на заплахите на демоничните духове, защото те са просто лъжци и обвинители. Няколко пъти демоните са ни заплашвали като са казвали следното: „Ако ме изгониш, аз ще вляза в теб.“ (Или в някой друг от присъстващите в стаята.) Целта на подобни заплахи е да причинят страх и да накарат служителю с освобождение да спре да ги атакува. Използването на страх е често срещана тактика на врага и всеки един от нас трябва да бъде дълбоко убеден в сърцето си, че няма от какво да се страхува. Врагът вече е бил поразен от Исус и чрез името на Исус „всяко коляно трябва да се преклони“ (Филипяни 2:10).

Разговори с демони

Не е възможно да накараме всички демони да млъкнат, докато се занимаваме с тях, по време на процеса на освобождение. Понякога те се обаждат без предупреждение. Така постъпиха и със самия Исус. Но трябва ли да говорим с тях, когато те желаят да говорят? Достигнал съм до много консервативен възглед по този въпрос. Ние не бива да разговаряме с демони, освен ако Святия Дух не ни покаже някаква специфична причина да го правим.

При освобождението в Гадариния, Исус заповяда на духа да говори: „Как се казваш?“ (Марк 5:9). Какво можем да получим, ако накараме духа да си каже името? Опитът е доказал, че силата на този дух се разчупва по-лесно, ако го насилим да се идентифицира. Някои духове са много по-упорити и по-непреклонни от други. Не бива никога да разговаряме с демони, с цел да получим знание. Библията съвсем ясно забранява такова общение с демони (виж: Второзаконие 18:10-11). Като източник на знание, мъдрост и водителство, християнинът разполага със Святия Дух. Дори когато им е заповядано да кажат истината в името на Исус, демоните в определени случаи пак лъжат. И все пак, когато Святия Дух те накара да заповядаш на демона да каже имената на останалите духове, които са с него, това отново е с цел да се разчупи тяхната съпротива. Това, обаче, не бива да се превръща в заместител на дарбата разпознаване на духовете. Ние не бива да зависим на лъжливите уста на злите духове, за да получим информация, която можем и трябва да получим чрез Святия Дух.

Когато започнах да служа с освобождение заповядах на духовете да говорят. Не след дълго открих, че те говорят едни и същи неща, като добавят в своите лъжи и малко истина. Начинаещият служител е склонен да иска да слуша демоните, но бързо *научава, че това не е необходимо*. Демоните са достатъчно умни, за да разберат, че докато водят разговор, те няма да бъдат принудени да си тръгнат. Онова, което мразят да чуват са думите: „Млъквай и излез вън!“ Говоренето обикновено е тактика, с която целят да забавят изгонването си.

А в синагогата се намираше човек с нечист дух, който извика казвайки: Остави ни на мира! Какво имаш Ти с нас Исусе от Назарет? Нима си дошъл да ни погубиш с унищожение? Познавам Те Кой Си, Светият Божий. Но Исус го смъмри, казвайки: „МЛЪКНИ И ИЗЛЕЗ ОТ НЕГО“. Тогава нечистият дух като го сгърчи, изкрещя със силен глас и излезе от него.

(Марк 1:23-26)

Има известна полза от това да се разпитват демоните, дори и тогава когато те не искат да говорят през човека, на който се служи с освобождение. Веднъж една жена, която имате много „симптоми“ на демонична опресия, дойде за служение. Два часа интензивно служение не доведоха до никакъв резултат. Нямаше дори и най—малкото проявление на присъствието или на напускането на демон. На следващия ден започнах да чета Евангелието на Марк. Когато стигнах до описанието на случката в Гадариния в пета глава, Светия Дух ми насочи вниманието върху седми стих, където демонът се моли „не ме мъчи“. Потърсих думата в тълковния речник на гръцки език и установих, че „мъча“ означава „разпитвам като прилагам мъчение“. Обадих се на жената и й казах да дойде отново вечерта. Тогава започнах да бомбардирам демоните с въпроси: Как се казваш? От кога си тука? Толкова ли си глупав, че да си мислиш, че можеш да устоиш на името на Исус? и т.н. Само след няколко минути жената започна да изкашля злите духове. Демоните не бяха проговорили, нито бяха дали някакъв знак, че чуват какво им говоря, но *мъчението* да бъдат разпитвани беше разрушило тяхната сила. Още преди да видим някакви външни резултати, ние трябва да сме сигурни, че нашите въпроси и заповеди имат ефект.

Прекъсване по време на служение

Освобождението може да бъде извършвано в спокойна атмосфера. Опитът дава повече увереност и ни прави способни да служим без напрежение. Служителят трябва да разбере, че той е слуга на Господ Исус и че се движи в силата и властта, която му е дадена. Той, а не демоничната сила диктува положението.

Служението може да се проточи. То може да отнеме няколко часа. Човекът, на когото се служи, както и самият служител могат да се нуждаят от няколко минути почивка. След като бъде изгонена група от духове е добре да се направи прекъсване. От това няма да се изгуби нищо. Просто ще продължиш оттам, откъдето си спрял.

Често се случва по време на служение човекът да си при- помни други области, които са завладени от демони или Светия Дух да му обърне вниманието към важна информация, която има връзка с освобождението. Правилно е да се спре и да му се даде възможност да сподели тези неща.

И все пак трябва да внимаваме за клопки на врага. Хората, на които се служи може да кажат: „Трябва да пия вода“ или „Трябва да отида до тоалетната“ или да използват някакво друго извинение. Понякога тези думи могат да бъдат казани от демона, а не от човека. Демонът ще се опита да отведе човека настрана. Ако служителят е бдителен, той не би трябвало да стане жертва на такъв трик. Той трябва да внимава за следното: Колко силно е влиянието на духовете в този човек? Дали очите му са изцъкдени или втрещени? Дали гласът, който говори е на човека? Какво казва неговият собствен дух?

Един мой приятел беше начинаещ в областта на освобождението. Той заедно с още един брат изгонвали демони от един мъж. Духовете взели надмощие в човека и го повалили на пода, но все пак служителите продължавали да го държат за краката и ръцете. След малко мъжът се оплакал, че те го нараняват и има нужда да си почине няколко минути. Без да разбират, че в момента говори демона те го пуснали. Веднага щом му освободили краката, демонът накарал

мъжа да ги ритне и моят приятел се оказал с няколко счупени ребра. Това е необичаен случай, но той със сигурност подчертава необходимостта да се разпознае кой говори.

Положение на тялото

Тъй като демоните излизат предимно през устата или през носа, може да се очаква отделяне на лига или слуз, затова по-добре е човекът да бъде в положение, подходящо за подобни проявления. Една от най-удобните позиции на тялото е човекът да е седнал на обикновен стол и да е наведен от кръста напред и ръцете му да са поставени на коленете. Когато служението е по-кратко, човекът може да остане прав. В редки случаи той може да пожелае да легне по лице на пода или да застане на колене, като се подпира на ръцете си. Положението на тялото ще е различно и поради различните проявления, които се наблюдават. Обикновено, дори без да му се дават специфични инструкции, човекът се наглася в най-добрата за него позиция. Става въпрос да се прави това, което е нормално или естествено.

Присъствах на една служба, на която един известен служител извършваше групово освобождение. Събранието беше голямо и над сто човека бяха излезли напред за освобождение. Служителят помоли онези, които имат известен опит в освобождение да дойдат и да помагат, така че аз се отзовах. Един млад мъж до мене веднага беше повален на пода. Той кашляше силно и демоните излизаха през устата му заедно със слуз. Беше лято, климатичната инсталация се беше повредила и беше непоносима жегла. Около мъжа се бяха натрупали хора и аз забелязах, че той започна да се чувства доста некомфортно. Той беше по средата на процеса на освобождение и аз му предложих да седне за няколко минути. Един друг мъж до мене ме смъмри остро и ми каза, че човекът трябва да остане в една и съща поза, докато излязат всички духове. Аз се съгласих с него, защото освобождението на човека беше по-важно от спора с този брат. Но това е в пълно противоречие с моя опит. Човекът, получаващ освобождение, трябва да бъде поставен в удобно за него положение.

17 – Тимът за освобождение

Исус установи модела на работа на Своите ученици – в тим. Когато Той изпрати дванадесетте в служение, Той ги изпрати двама по двама. Когато упълномощи седемдесетте да отидат в Неговото име, Той също ги изпрати двама по двама. В книгата Деяния можем да намерим и други тимове. По време на първото мисионерско пътуване това бяха Павел, Варнава и Йоан Марк. По-късно това бяха Павел и Сила. Варнава избра Йоан-Марк. Акила и Прискила бяха тим, състоящ се от съпруг и съпруга. Служението в тим е принцип, заложен в писанията. Той е особено подходящ и ефективен при служение с освобождение.

Размер и състав

Колко души трябва да включва идеалният тим за освобождение? Това не може да се отговори с точност. Случаите на освобождение се различават един от друг. При служение на отделен човек обикновено е подходящ тим между двама и шест души както мъже, така и жени. Поради необичайните аспекти на този вид служение, сам мъж не бива да служи на жена, нито жена на мъж. Най-добрата

възможна комбинация е съпрузи и съпруги да служат заедно като тим. Тъй като по време на служение може да се използва „полагане на ръце“ най-добре е в тима да има представители на двата пола. Мъжете и жените не бива безразборно да полагат ръце върху хора от противоположния пол. Понякога човекът, на когото се служи, ще трябва физически да бъде укротяван. Макар че не воюваме срещу плът и кръв, понякога демоните могат да се проявяват много силно и да стане необходимо човекът, получаващ освобождение да бъде възпиран от това да нарани себе си или другите.

Единството на тима

Единството е от първостепенна важност за освободителния тим. Сатана ще се възползва от всяка проява на разногласие. Той ще търси начини да създаде разногласие чрез заобиколни методи. Бдете непрестанно срещу такива тактики. Това е илюстрирано много добре от едно преживяване по време на второто ми участие в освободително служение. Шест или седем души от молитвената група правихме опити да освободим една жена от демонична опресия. Когато бяха предизвикани, демоните започнаха да говорят през жената. Единият от тях каза: „Само един от вас наистина следва Господа, останалите просто ходят насам—натам.“ Целта на това изявление беше да разруши нашето единство и успя да го направи. Веднага всеки един от нас започна да си мисли, че той е единственият, който следва Господа и започна да изпитва подозрение към посвещението на другите. Вследствие на това, ние изгубихме врага от погледа си и вниманието на всеки един от нас беше фокусирано върху него самия и върху другите.

Хората, които работят заедно в група трябва да се научат да се движат в Духа и да имат увереност един в друг. Когато сте в разгара на битката с демоничните сили, не е време да изтъквате различията помежду си. Ако има разпознаване на духовете от страна на единия от членовете на тима, трябва да има потвърждение и в духа на останалите. Обаче е по-добре да се продължи и да се предизвиква духа, който е бил разпознат, отколкото да започнеш дискусия относно точността на разпознаването. Има вероятност да се допусне грешка при разпознаването, но това няма да попречи на цялостното служение.

Функции на членовете на тима

Трябва да подчертая, че не могат да се поставят фиксирани и прибързани правила. Всеки член на тима трябва да бъде чувствителен и покорен на водителството на Духа. Обикновено най-добре е само един или двама от членовете на тима да заповядват на духовете, а другите да се молят, да четат стихове, да хвалят Бога или да пеят. Особено ефективни и подходящи са песни, които наблягат на кръвта на Исус. Не е необичайно човекът, който „води“ освобождението да бъде сменян, особено ако то продължава час или повече от час. Тази смяна на лидерството трябва да се извършва много плавно.

За един човек може да бъде трудно да остане в лидерска позиция за по—дълъг период от време. Наблюдавал ли си ято гъски в полет? Ако отговорът ти е „да“ тогава ти имаш правилната картина за това как отговорността може да премине

от един на друг. Водещата птица пори въздуха за няколко минути и тогава се спуска надолу при „останалите“, докато друга птица се придвижва във водещата позиция, за да заеме мястото ѝ. Освободителният тим може да работи по подобен начин. Целта е да бъдат освободени пленниците и да се отдаде славата на Исус, така че не би трябвало да има значение кой води битката. Всяка позиция в тима е важна.

18 – Трябва ли да бъда служител на освобождението?

Много често ми задават следния въпрос: „Как си влязъл в служението на освобождение?“ Това със сигурност не беше нещо, което исках или търсех. Често казвам на хората: „Ако се вгледаш, ще видиш следи от тътренето на моите обувки, докато Бог ме довлечаше в тази работа.“ Господа не просто ме „призова“ в тази област на служение—Той направо ме „хвърли“ в нея! В Матей 9:38 Исус казва на Своите последователи да се молят на Господаря на жетвата „да изпрати“ работници. Буквалният превод на тази дума е „хвърлям“ или „изтиквам“ работници. Това е начинът, по който аз преживях „призоваването“. Господа не ме пита. Той ми заповяда!

Вълнуващо откровение беше за мен да науча, че Исус е „същият вчера, днес и завинаги“ (Евреи 13:8). Когато преживях кръщението в Святия Дух открих, че чудесата не са свършили със смъртта на апостолите или когато се е изпълнил канонът на писанията. Чудесата са за днес. Отидох да чуя Кетрин Кулман и по време на тази служба станах свидетел на много чудеса на изцеление. Вярата ми беше възкресена и започнах да си мисля за приятели, които имат нужда от изцеление.

Един пастор беше много силно в сърцето ми. Исках да го видя изцелен, повече от който и да било друг. В продължение на 16 години той страдаше от главоболие, получено в резултат от нараняване на главата. Лекарите не предлагаха никакъв изход. Предписваха мозъчна операция, за да направят изследване, но Фред не беше съгласен да се подложи на такава опасна операция с такава малка вероятност тя да му помогне. Поради болката той не можеше да спи и нервите му направо се разпадаха. Той не можеше да изучава Словото и да се подготвя както трябва за службите. Постоянната болка го правеше сърдит и раздразнителен. Семейството му беше под напрежение. Децата не можеха да вдигат никакъв шум. Всичко се въртеше около страданието на Фред.

Казах на Фред, че ще се моля за него, докато не го видя изцелен. В продължение на една седмица всеки ден прекарвах време в молитва за него. Една сутрин докато се молах, Господ ми каза, че проблемът на Фред се дължи на зъл дух. Наистина ли бях чул гласа на Бога? Как можех да споделя подобно откровение с моя приятел? Какво щеше да си помисли? В края на краищата, какво знаех аз за демоните? Няколко пъти по време на събрание бях чувал да ги споменават, но не бях чел нищо по въпроса. Как можех да бъда сигурен? Какво трябваше да направя?

Желанието да споделя с Фред моето откровение не ме напусна, но дори се засили. Един ден, докато бяхме заедно, аз предпазливо подхванах темата.

„Фред, обещах да се моля за теб, докато Бог те изцели“, напомних му аз. „Моля се за тебе всеки ден и Господ ми каза какъв е твоят проблем.“ Спрях, за да видя реакцията на Фред. Цялото му внимание беше насочено към мен. „Е, слава на Господа“, каза той, „Какво ти каза Господ?“. „Фред, не знам какво ще си помислиш за това“, започнах аз, като много внимателно си подбирах думите, „но Господ ми каза, че твоето главоболие е причинено от демон“. Сдържах дъха си докато наблюдавах лицето му, за да видя реакцията му. Не знаех, че Фред значеше за демоните повече от мен. „Е, слава на Господа!“, възкликна той и дори изглеждаше обнадежден. „Нали Библията казва, че демоните могат да бъдат изгонени? Искам да изгониш този демон от мен.“

„Чакай малко“, запротестирах, „аз не зная нищо за изгонване на демони, но мисля, че мога да намеря някой, който може да го прави. Дай ми само няколко дни да се моля затова и да видя, кой може да го направи за теб. Ще ти се обадя веднага щом намеря някого.“

Застанах веднага в молитва и помолих Бог да ме доведе до служител с освобождение. Господа ми каза: „Ти го направи.“ Започнах да се моля отново. Внимателно обясних на Господа колко неквалифициран съм. Сигурно съм звучал по-зле от Мойсей, който пред горящия храст се извиняваше, че не може да изведе народа от Египет. Господа не ми даде никаква друга алтернатива. Аз трябваше да извърша служението.

В главата ми нахлу порой от мисли. Какво щеше да се случи с мен, ако атакувах в лицето демонични духове? Дали нямаше да си направят специална мишена от мен? Със сигурност щях да имам проблеми. Перспективите бяха плашещи.

Седмица по-късно говорих с Фред. Казах му за резултата от моите молитви. Не изглеждаше много смислено аз да му послужа с освобождение, но той беше напълно готов да го приеме. Решихме да се молим още една седмица и да изучаваме, какво казва Словото по този въпрос. Тогава щяхме да се съберем заедно със съпругите си и щяхме да видим, какво щеше да се случи.

Дойде денят, в който щяхме да се опитаме да извършим служението. Фред и съпругата му трябваше да дойдат в къщи за вечеря и след това щяхме да отидем в сградата на църквата за молитвено събрание или каквото щеше да бъде. Бях доволен, че денят ни беше зает. Трябваше да пътуваме по работа извън града. Върнахме се в къщи два часа преди пристигането на Фред и неговата съпруга. На стълбите имаше малка книжка, затисната с камък. Един от приятелите ми беше минал през града и като не ме намерил вкъщи ми я беше оставил. Не можех да повярвам на очите си, когато прочетох заглавието – *„Въведение към изгонване на демони“* от Дерек Принс. Моят приятел не знаеше за предстоящото служение. Моментът беше подбран перфектно. Трябваше да е Бога!

След няколко минути поглъщах съдържанието на книжката. Тя разглеждаше въпроса в практичен аспект и беше пълна с полезна информация. Докато демонът излиза можехме да очакваме някакво проявление. Поне се чувствах малко по-уверен за цялото нещо. Когато Фред и съпругата му пристигнаха, преди да започнем освобождението ги накарах да прочетат книжката.

Преди да предизвикаме демона прекарахме известно време в молитва. По онова време мислех в термините само на един демон. Моето разбиране се простираше само до там. Фред все още беше на колене, когато аз реших да започнем да говорим на демона. Аз и жена ми положихме ръце на главата му и двамата казахме: „Заповядвам на демона да излезе от него в името на Исус.“ След като бях издал тази заповед и жена ми я беше повторила, чакахме да видим какво г-це стане. Накрая попитах: „Фред, почувства ли нещо? Мислиш ли, че стана нещо?“ Фред поклати отрицателно глава. Той не беше почувствал нищо. Проведохме кратка консултация и решихме отново да опитаме.

Още няколко пъти издадохме същата заповед. Какво ставаше с Фред? Лицето му се изкриви! Той се опитваше да говори, но не излизаха никакви звуци. Изглеждаше сякаш се задушава. Не беше време да забавяме темпото. Продължавахме да заповядваме на демона да излезе. Фред силно започна да кашля. Това продължи около минута. После той падна настрани на пода и лежеше неподвижен. „Излезе ли, Фред?“, попитах аз. „Мисля, че да“, прошепна той. Приятелят ми едва говореше. „Толкова съм слаб, че не мога да се изправя“, обясни той. Ние се молихме за Фред и благодарихме на Бога за неговото освобождение. Той можа да седне, чак след като минаха най-малко пет минути.

През цялото време съпругата на Фред седеше и се молеше. Сега я чух да пее нежно. Разпознах и мелодията на известен химн „Удивителна благодат“. Мислех си да се присъединя към нея и да запея, но докато слушах, за да чуя думите, разбрах, че тя пееше на езици. Няколко седмици преди това се бях молил да получи кръщение в Святия Дух, но тя можеше да изговори само няколко кратки изречения на езици. Сега тя пееше с пълна свобода. И четиримата ликувахме.

Едва седмица по-късно видях Фред отново. Бях нетърпелив да чуя какво е станало с главоболието му. Бях уверен, че ще ми каже, че всичко е минало. „Франк, не знам какво да правя“, започна той, „но все още имам главоболие. Нямам никакво подобрение.“ Обзе ме болезнено чувство на разочарование. Как може едно служение да бъде толкова драматично и да не бъде ефективно? И двамата бяхме объркани.

Фред ми каза, че е приел призиванието да пастирува църква в друг щат. Той щеше да се премести там веднага. Шест месеца изминаха преди да го видим отново. Бяхме на пътуване в близост до новото му място и пропътувахме още няколко мили, за да го посетим. След като се молихме заедно, решихме отново да послужим на Фред. През изтеклите месеци бяхме научили повече за демоните. Можеше да има повече от един. Може би не бяхме изгонили този, който причиняваше главоболието. Този път щяхме да проявим повече настойчивост.

Сложихме Фред да седне на един стол и се събрахме около него. Той активно ни сътрудничеше. Беше готов да направи всичко, което му даваше дори и лъч надежда, за да се отърве от тази непрестанна болка, която разрушаваше живота му. По това време ние не знаехме как да установяваме наличието на определени духове и никога не бяхме получавали свръхестествено разпознаване на специфични демони. И така заповядахме на всички демони, които са вътре да излязат. Всеки път, когато заповядахме на някой демон, Фред започваше да

кашля. Той чувстваше напрежение в гърлото си, което се освобождаваше чрез кашляне. Това се случи около шест пъти. „Тръгна ли си главоболието ти?“, подпитах аз. „Не, боли ме повече от всякога“, обясни Фред. Разбрахме, че във Фред беше останало още нещо. Спомних си, че слушах касетка за освобождение, в която служителят заповяда на демоните да си кажат имената. Решихме да опитаме и това.

„Как се казваш?“, попитах демона, за който бях сигурен, че е все още във Фред. „В името на Исус, заповядвам ти да ми кажеш името си.“ Лицето му започна да се изкривява точно както първия път, когато му служихме. Продължихме да му заповядваме да си каже името. Устните на Фред се издадоха напред и устата му се изкриви в ръмжене. Много бавно и с глас, който едва се чуваше беше произнесена думата — „Б..о..л..к..а“.

Звучеше толкова просто. Защо не се бяхме сетили? „Демон на болка, излез от Фред!“ Думите ни бяха настойчиви. „В името на Исус, излез от него!“ Съпругата на Фред сигурно беше усетила в духа, какво ще се случи. Тя грабна от масичката един вестник и го хвърли на пода между краката на Фред. Веднага Фред се закашля и изплю две големи топки слюз върху хартията. Демонът беше изгонен! Болката също беше вън! Изминали са вече почти пет години и Фред все още е изцелен. Бог отговори на нашите молитви.

Преодоляване на страха

Страхът пречи на много хора да станат служители на освобождението — страхът от демони и страхът от човеци. Моята първоначална теория за дявола беше, че ако аз го оставя на мира и той ще ме остави на мира. Нищо друго не е толкова далече от истината. Да оставиш дявола на мира, означава да му позволиш да действа безнаказано. Нямаме причина да се страхуваме от дявола и неговите демони, защото Исус ги е победил. В 1 Йоан 3:8 ни се напомня, че Исус дойде в света с ялната цел да разруши делата на дявола. В Колосяни 2:15 е показано, че чрез кръста Исус ограби началствата и властите, изведе ги на показ и напълно триумфира над тях.

За да можем без страх да действваме срещу злите началства и власти, ние трябва да разберем, че на сатана не му е оставена легална власт. Той е лъжец, измамник, узурпатор, престъпник и крадец (виж: Йоан 16:11). ДНЕС ОТГОВОРНОСТ НА ЦЪРКВАТА Е ДА ИЗПЪЛНИ ТАЗИ ПРИСЪДА. Когато се изправим срещу демоните във властта на името на Исус и силата на пролятата от Него кръв, демоните нямат друг избор, освен да се покорят. Ние няма нужда да се страхуваме, от който и да е лишен от своите оръжия враг (виж: Лука 11:22). Той е абсолютно беззащитен. Единственото нещо, от което християнинът трябва да се страхува е самия страх.

Сатана този стар лъжец и измамник ще се опита да те накара да си мислиш, че той ще ти отмъсти. Той ще ти каже, че ще атакува теб и семейството ти с болести, наранявания или нещо НАИСТИНА зловещо. Но ти трябва да го тъпчеш под краката си и „нищо няма да те повреди“ (Лука 10:19).

Ако ние не слушаеме лъжите, които демоните шепнат в нашите уши, те ще ни атакуват с лъжи от устата на човеци. Някой постоянно ме пита: „Чул ли си за

доктор Този-и-този и брат Този-и-този (видни служители с освобождение)? Чух, че са се провалили в служението си и са се оплели в демони. Повече никой никъде не ги кани да служат.“ Но аз знам със сигурност, че тези Божии мъже имат повече покани за служение, отколкото могат да поемат. Това са лъжи от дявола, които идват с цел да предизвикат страх.

Няколко пастора, които познавам, започнаха освободително служение и дяволът им каза, че или ще изгубят членове от църквата или, че потенциалните членове ще бъдат изплашени. Несъмнено дяволът ще направи, така че някои от тях да се обидят или изплашат, но когато пасторът започне да пази своето малко царство, за сметка на неподчинение на Божието поръчение, той ще изгуби много повече хора, отколкото се е надявал да запази.

„Чу ли, че пастор Еди-кой—си изгонва демони от християните?“ Ако дяволът не може да те победи със страх и лъжи, той ще прибегне към критицизъм от устата на другите. Двама служители си говорели; първият казал: „Трябва да сме много внимателни в тези дни за фалшиви доктрини и фалшиви поучения. Чул ли си, че един проповедник на име Хамънд ходи из района и изгонва демони от християни?“ (Вторият служител използвал възможността да каже: „Точно в този момент Хамънд служи с освобождение на моето събрание.“) „Всичко, за което Хамънд мисли е дяволът. Аз мисля, че ние трябва да държим ума си на Исус.“ Дяволът сигурно много се удовлетва да включи някого в този хор. Той ще опита всеки трик, за да попречи на Божиите хора да водят духовни битки, а от това той само може да спечели.

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ

ЛИЧНОСТТА НА СЛУЖИТЕЛЯ С ОСВОБОЖДЕНИЕ

Исус посъветва Своите последователи да пресметнат цената на ученичеството. Служението на Господа изисква лични жертви. Ако човек не е готов да плати цената, той не бива да се посвещава на това. Ето някои от изискванията, които се поставят към личността на служителя с освобождение, които трябва да имаме предвид.

1. *Време* – Освобождението изисква много време. Това е истина от гледна точка на часовете, които трябва да бъдат прекарани с един човек и от големия брой хора, на които трябва да се послужи. Днес има такава нужда от освобождение, че човекът, който посвещава себе си на това служение твърде скоро разбира, защо Словото казва следното нещо за Исус: „Той влезе в една къща и не искаше да знае никой за това, но *не можа да се укрие.*“ /Марк 7:24/

2. *Енергия* – Има случаи, когато служителят с освобождение ще служи в продължение на часове. Много пъти нашият тим е служил почти цяла нощ и отвън са оставали хора, които да чакат да им се послужи. На няколко пъти сме служили по 16 часа дневно за период от една седмица. В такива моменти сме получавали допълнителна сила от Господа. Но служителите с освобождение могат да бъдат видени, подобно на Исус и Неговите ученици, да търсят почивка.

И каза им: Елате вие сами на уединено място и починете си малко. Защото мнозина идваха и си отиваха и те нямаха свободно време, дори да ядат.

3. *Търпение* – Винаги има хора, които не запазват своето освобождение. Те възприемат бавно и трябва неколккратно да бъдат учени и насърчавани. Съществува изкушението да прекарваш повече време с ония, които са по-възприемчиви, но Господ би искал ние да бъдем търпеливи и с бавно възприемащите.

СЛУЖИТЕЛЯТ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ПОСВЕТЕН

Като човек вече включен в това служение или като един, който го е наблюдавал бих могъл да кажа, че то изисква пълно посвещение. Посвети себе си на Христос и на другите. Когато Неговите ученици се провалиха в опита си да освободят душевно болното момче от демонична опресия, те потърсиха причината за своя провал. Исус им даде следния отговор:

О, НЕВЯРВАЩО И ИЗВРАТЕНО поколение, докога ще бъда с вас? Докога ще ви търпя? Доведете го тук при Мене.

(Матей 17:17)

Исус каза, че те са „*невярващи*“. Буквалното значение на думата е неверен или непостоянен. Те бяха обвинени, че не са били напълно посветени на Христос. Нещо повече, Той ги нарече „*извратено поколение*“. Думата „*Извратено*“ тук означава обърнато настрани. Учениците бяха но—заинтересувани от други неща, отколкото от Божието царство. В описанието на същата случка в евангелието на Марк ние четем, че учениците спореха помежду си кой трябва да е най-великият. Не е чудно, че Исус ги нарече неверни и отклонили се встрани. Не е чудно, че те бяха безсилни.

1. Любящ и мъдър

Той също така трябва да изпитва истинско състрадание към другите. Служителят с освобождение ще има много възможности да покаже истинската същност на своята любов. Той винаги трябва да е готов да извърви втората миля и да обърне другата си буза. В нашето служение сме открили, че често пъти е необходимо да каним хората да прекарат известно време в дома ни, за да може да им се послужи по подходящ начин. Това изисква любов, но е необходима също и мъдрост. Демоните в такива хора се опитват да вземат надмощие над дома ти, да управляват твоя живот и да изговарят обвинения и осъждение. След като човекът е освободен той ще оцени факта, че ти си разпознал разликата между него и това, което са говорили демоните.

2. Свободен от вина

Преди да бъде готов да служи на другите, служителят с освобождение сам трябва да бъде свободен от демонично влияние. Ако не подложи себе си на необходимото освобождение, той ще усеща вътрешна съпротива и борба, която сериозно ще пречи на ефективността му. Научих това от личен опит, когато веднъж се опитах да служа с освобождение на жена си. Ние разбрахме, че демони са причина за определено напрежение в нашите взаимоотношения. Един ден, когато си бяхме сами в къщи, решихме да си послужим един на друг в тези области. Когато заповядвах на демоните да я освободят, те я хвърлиха на пода и

злите духове започнаха да говорят през нея. Единият демон изрече директни обвинения срещу мене. Аз знаех, че съм виновен за това, за което демонът ме обвиняваше. Това ме постави под такова осъждане, че не можех да продължа с освобождението. Трябваше да изповядам греха си, да я помоля за прошка и да оставя тя да изгони от мене демона на осъждане, преди аз да мога да продължа да ѝ служа. Това ни свърза в любов и прошка и затвори вратата пред всяка друга намеса на врага.

3. Носене бремената на другите

Служителят с освобождение ще се наложи да изслушва много мръсни истории за греховни действия и отношения. Може да се наложи да служи на уважавани служители в църквата, които никога не са споделяли вътрешните си провали и конфликти с другите. Това са случаи, когато той ще служи поверително и с любов, носейки бремената на другите, като по този начин изпълнява Христовия закон. Онова, което чува не би трябвало да повлияе на неговото взаимоотношение с този човек. Той не може да си позволи да помни грехове, които Христос е простил или да размишлява върху грозните неща, очистени чрез освобождението.

Служителят с освобождение трябва да бъде като свещеника в Стария завет, който ядеше приносите за престъпление и грях. Според Числа 18:8, само Аарон и синовете му трябваше да ядат месото от тези приноси. „Всеки мъж трябва да го яде.“ Другите приноси можеха да се ядат от семейството на свещеника, но само на свещеника му беше позволено да яде приносите за престъпление и грях. Тяхно ЗАДЪЛЖЕНИЕ беше да ги ядат. „Мъжът“ представлява сила. Изисква се силен човек, който да извърши това служение. В Новия завет всички вярващи са свещеници. Като свещеници – наше задължение е да „ядем“ приносите за престъпление и грях на другите. Това, което е донесено пред нас в духа на изповедта и покаянието се поглъща и не се споделя, дори и с членове на нашето семейство.

Братя, даже ако падне човек в някое прегрешение, вие духовните (т.е. силните в Господа) поправяйте такъв с кротък дух: внимавайте за себе си, да не би да бъдете изкушени. Носете бремената си един на друг и така изпълнявайте Христовия закон.

(Галатяни 6:1-2)

4. С пост и молитва

Исус изясни факта, че някои видове демони са по-силни от други, като каза:

Този род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост.

(Марк 9:29)

Учениците се бяха провалили в опита си да освободят един млад мъж от *ням* дух. Всъщност Исус отдаде техния неуспех на липса на духовно посвещение. Ние можем да се провалим поради същите причини. Исус препоръча молитва и пост, като лек за тяхното духовно състояние. Днес концепцията за поста се възстановява в Църквата. Постът не е начин да се пазарим за Божията сила, но начин да разпънем плътта, за да може нашето внимание да е поставено на

нещата, които са горе, а не на земните неща. Без пост и молитва, никой не може да приеме онези духовни ресурси, които ще са му необходими при всяка среща с врага.

БЛАГОСЛОВЕНИЯ И ПОЛЗИ

Не бива да остава впечатление, че освободителното служение представлява само трудности и жертви. То носи много благословения и ползи. Има много поводи за радост. Дори и самият процес на освобождение е възможност за поклонение и хваление. Словото на Бога заема важно място, тъй като то е „мечът на Духа“, който пробожда врага. Много стихове също така се използват за поучение, корекция, инструкция и увещаване. Наред с това има молитви с разбиране и молитви в Духа, молитви на прошение, ходатайство, благодарение и хваление. Има песни, които издигат Христос и Неговата жертва и песни на обожание. Има ликуване заради това, че пленниците са освободени и вълнението от победата намира израз в кресчендо на хвала. Когато освобождението се извършва в такава духовна атмосфера се генерира сила, която разчупва съпротивата на врага. Превъзходството на Исус е изявено, а слугите на Господа получават сила и изграждане. Чрез това служение съм срещнал едни от най-чудесните хора в Божието семейство. Моето сърце е благословено от това да видя колко много християни търсят възможно най-пълния израз на духовния живот. Всяко лицемерие и преструвка са сложени настрана и ти много бързо виждаш, какви са хората. Никога няма да мога да изчисля цената на приятелствата, които съм спечелил чрез контакти, възникнали по време на освободително служение.

Каква радост е да видиш множествата доведени до победа. Най—разочароващата част от пасторското ми служение е било съветването. Бях готов да изслушвам, да предлагам съвет и да давам насърчение, но в повечето от случаите нямаше резултат. Сега ние достигахме до корените на проблемите и намираме отговори там, където преди това нямаше надежда. Християните биват спасявани от живот на разруха и поражение и биват довеждани до стабилност и плодовитост.

Често съм споделял, че едно от най-големите благословения, които съм получил чрез това служение е откровението за духовната област. Открил съм, че съществува ярка разделителна линия между областта на светлината и областта на тъмнината. Съзнателността за духовното е изострена. Злините на сатана биват разпознати още по-бързо. Пътят на праведност пред Бога е по-ясно очертан, отколкото преди. По-лесно е да се пазиш от конфликти с другите в плътта и да водиш битката в Небесни места.

19 – Практически препоръки към служителя с освобождение

Как всъщност един човек служи на друг с освобождение от демонични духове? Това е практическата страна на освобождението. Препоръките, които се дават в тази глава не се предлагат като единствените в този процес. Нашата цел е да споделим, какво сме научили при изучаване на Словото, чрез откровение и от личен опит. Увещаваме всеки един, който се въвлича в освободително служение да остане отворен за поучението и водителството на Святия Дух.

Стая и оборудване за служение

Когато служението се планира предварително, трябва да се потърси подходящо място. Това трябва да е стая, която да е така разположена, че други хора да не бъдат обезпокоявани от звуците, които се чуват по време на служението. Разбира се мястото трябва да е такова, че да не се пречи отвън. За всеки присъстващ трябва да се осигури стол. За желаещият освобождение трябва да се осигури обикновен стол, без облегалки за ръцете. Столът му трябва да се постави, така че другите да могат да застанат около него. Тъй като понякога демоните излизат с повръщане и изплюване на хрчка, трябва да сме готови при нужда да се погрижим и за това. Лесно може да се намери пластмасов съд, като кошче или кофа. Под ръка трябва да има хартиени салфетки или кърпички за лице. Трябва да има тетрадка и химикал, за да се водят записки.

Разговор преди служението

Ще приемем, че кандидатът за служение не е бил принуден да дойде от семейството или от приятелите и е отворен за освобождение. Трябва да му се обясни, че *честността* и *смирението* са ключ към успешното освобождение. Човекът трябва да е уверен, че всичко, което споделя се счита за поверително и „неговата история“ няма да бъде разгласена. Обаче от друга страна тези, които са преживели освобождение, трябва да бъдат насърчавани да дават своето лично свидетелство като потвърждение за любовта и силата на Господа. Исус насърчи по този начин демонизирания човек от Гадариния:

Иди си у дома при своите и им кажи, какви велики неща Господ направи за теб и как се смиле за тебе. И човекът тръгна и започна да разгласява в Декапол (десет града), какви велики неща направи Исус за него и всички се чудеха.

(Марк 5:19-20)

Целта на разговора е да се установи наличието на духове и да се разкрие тяхната природа. Това става чрез определяне на това какви са демоните и какви проблеми са създавали в живота на дадения човек (виж: главата „Седем начина да разпознаем нуждата от освобождение“). Демоните идват през врати, които сме отворили в нашия живот. Целта на събеседването е да определим кога и как са били отворени тези врати.

Някой от тима за освобождение трябва да изпълнява ролята на секретар. В горната част на листа трябва да напишем името и адреса на човека и датата на служението. Записките, които се правят имат тройна цел.

(1) Те дават възможност на тима за освобождение да *работи последователно*, с цел цялостно освобождение.

(2) Човекът, който получава освобождение може да поиска копие от записките, което да му помогне да разбере какви демони са били изгонени, какви са техните колонии или групи и *да знае точно от какво да се пази*, за да запази освобождението си.

(3) Записките се пазят от тима за освобождение в случай, че се наложи *понататъшно освобождение*. Когато тимът служи на голям брой хора, не е възможно да се запомни цялата информация.

Първо накарайте човека да си спомни преживявания и отношения в детството и юношеството, които може да са отворили врати, през които да влязат демони. Сатана не се води от етични правила и не изпитва угризения да се възползва от обстоятелства в детството на човека. Всъщност той ще търси как да подреди обстоятелствата по такъв начин, че да може да подейства и да влезе в живота му. Това припомняне ще разкрие такива неща като: отхвърляне, несигурност, самота, малоценност, негодувание, бунт, страхове, омраза, самосъжаление, фантазия, ревност и лъжа.

Кандидатът за освобождение може да настоява, че тези неща не представляват реален проблем в живота му. Това може да е вярно. Обаче голям брой случаи доказват, че когато вратата веднъж е била отворена за определен демон, тя остава отворена, докато той не бъде изгонен. Когато даден човек се спаси и израсне в своя духовен живот, той придобива сила над влиянието на населяващите го демони. Това не означава непременно, че злите духове се обезсърчават и напускат. Исус никога не е поучавал за някакъв друг начин, чрез който да се освободим от демоните, освен като ги изгоним в Неговото име. Чували сме демони да се оплакват, че повече не се чувстват удобно в човека, в който живеят и че тяхната сила над този човек е отслабнала. И все пак демонът предпочита да остане, отколкото да рискува да напусне и да не може да влезе в някой друг. Той живее там с надеждата да хване човека в момент на слабост, когато ще може да възобнови контрола си.

Настоящите проблеми с даден човек обикновено се коренят в по-ранните години от живота му. Например може да има много напрежение и боричкане между съпруг и съпруга. Това може да произлиза от *дух на бунт*, който е влязъл в съпругата, когато е била малко момиче, а *дух на негодувание* може да е влязъл в съпруга, когато е бил още малко момче. Това са фактите, които един предварителен разговор може да изкара наяве.

Когато даден демон бъде разпознат, започни да търсиш придружаващите го демони (виж: главата „Често срещани групи от демони“). Например човекът може да ти каже, че има проблем с *плахост*. Сред придружаващите духове може да са *несигурност, малоценност, срамежливост и самосъжаление*. Когато се разпознаят колонии от духове, запиши ги на един лист и се занимай с цялата колония, докато всички духове не бъдат изгонени. Ако някой от тях остане, той ще се опита да отвори врата, за да се върнат другите.

Има няколко неща, които ще попречат на даден човек да приеме освобождение. Най-често срещаното е *непростителност към другите*. Хора, които задържат непростителност към който и да е жив или мъртъв, не могат да бъдат освободени. Причината за това е изтъкната в Матей 18:21-35. Тъй като Бог е простил на нас, ние трябва да простим на другите. Наказанието, ако не успеем да простим е „да бъдем предадени на мъчителите“ т.е. на демоничните духове. Това много лесно може да се поправи, ако човекът се моли с молитва за прошка към тези, които може би са го обидили.

Възвличане к окултни практики е втората пречка за това служение. Тези неща се отнасят до царството на сатана и са сериозна обида към Бога. Всяко съприкосновение със сферата на окулта, без значение колко малко е, не бива да

се подценява. Задължително човекът трябва да се отрече и да помоли за Божията прошка. Същото се отнася за въвличане в каквато и да е форма на *религиозни култове* или *фалшиви религии*.

Друго нещо, което би попречило на служението е *абортът*. Ако някоя жена е преживяла аборт, тя трябва да го изповяда като грях на убийство и да приеме прощата на Бога. Всеки мъж, който е станал причина за аборт също трябва да изповяда като грях своето участие в него. Веднъж служех на една жена, която познавах много добре. Служението с освобождение беше блокирано и демоните отказаха да напуснат. През същата нощ Бог ме събуди и ми даде слово на знание – „*аборт* „. Чувствах, че познавам жената достатъчно добре, така че да знам, че не е правила аборт, но въпреки това на следващия ден я попитах дали е свързана по някакъв начин с аборт. Тя ме попита откъде знам това и аз ѝ казах, че Господ ми го е открил. Тогава тя ми разказа, че преди три месеца една нейна съседка дошла у тях. Била бременна с четвърто дете. Тя не искала друго дете и попитала какво е мнението на моята приятелка за аборта. Тя посъветвала съседката си да направи аборт. Когато разбра, че това е било неправилно, тя го изповяда като грях и останалата част от демоните започнаха да излизат.

Някои хора с опит в освобождението свидетелстват, че *неизповядана изневяра* може да блокира служението. Смята се, че обидата трябва да бъде изповядана пред този спрямо, когото е извършено. Съпруга да признае своята невярност пред съпругата си и обратно. Моят опит е доказал, че признаването пред брачния партньор не е изрично изискване, тъй като *демони на похот и прелюбодеяние* са били изгонвани и от хора, които не са признали пред партньора си. Всички знаем, че какъвто и да е грях той трябва да бъде изповядан пред Бога. Мое лично убеждение е, че човекът трябва да е напълно отворен да признае прелюбодеянието пред своя брачен партньор, ако Господ го води за това. Възможно е обаче другият партньор да не е подготвен за такова признание. Необходима е мъдрост. Нашата цел е да „не даваме място на дявола“, ако не признаем или ако направим признание в неправилното време.

Молитвата по време на процеса на освобождение

Молитвата е особено подходяща по време на освобождение. Всеки от присъстващите може да поиска да води молитвата. Но преди да започне същинското освобождение, нуждаещият се от освобождение трябва също да се моли. За тази цел ние сме установили, че една молитва в писмена форма е особено ефективна. Всеки член от тима има по един екземпляр от молитвата в Библията си. Точната молитва, която ние сме използвали е взета от служението на доктор Дерек Принс.

Господи Исусе Христе, вярвам, че Ти умря на кръста за моите грехове и възкръсна отново от мъртвите. Ти ме изкупи чрез Твоята кръв, аз принадлежа на Теб и желая да живея за Теб. Признавам греховете си — знайни и незнайни — съжалявам за всички тях. Отричам се от всички тях. Прощавам на всички, както искам и Ти да простиш на мен. Прости ми сега и ме изчисти чрез кръвта Си. Благодаря Ти за кръвта на Исус, която ме изчиства сега от всеки грях. Идвам при теб като при Мой освободител. Ти знаеш моите специални нужди — това, което ме

вързва, измъчва и замърсява; този зъл дух, този нечист дух — изисквам обещанието на Твоето слово, „който призове Господното име ще бъде избавен“. Аз Те призовавам сега. В името на Господ Исус Христос, избави ме и ме освободи. Сатана, аз отхвърлям теб и твоите дела. Освобождавам себе си от теб в името на Исус и ти заповядвам да ме напуснеш точно сега в Исусовото име. Амин!

(Използвано с разрешение на доктор Дерек Принс)

Вземане власт над духовни сили

В главата посветена на духовното воюване, вече показахме, че демоничните сили са подредени в определени рангове и имат специфични сфери на управление. Сатана има свои представители, поставени над нации, градове, църкви, домове и над живота на отделни индивиди. Писанията ни инструктират да водим духовна битка срещу тази структура на власт. Следователно вземете власт над всички по-висши сили, които имат власт над демоните, населяващи човека, на когото се служи с освобождение. Вържи тези по-висши сили, за да не пречат по никакъв начин на служението. След което вържи „силния човек“ или управляващия дух, който е поставен над по-низшите демони, които са в човека.

Или как може да влезе някой в къщата на силния човек и да му ограби покъщнината, ако първо не върже силния? След това ще ограби къщата му.

(Матей 12:29)

Заповядай на всички духове, които са вътре да се отделят един от друг. Забрани им да получават помощ и окуражаване помежду си, по какъвто и да е начин.

Заповядай на демоните да си тръгнат

Докато единият от служителите заповядва на демоните да си тръгнат в името на Исус, останалите хора в стаята трябва да се молят, да хвалят Бога, да пеят и/или да четат от Словото. Това трябва да се нрави на не много висок глас. В началото на моето освободително служение за няколко часа аз пресипвах. Не височината на гласа е тази, която кара демоните да треперят и да се покоряват, но властта, с която ние говорим в името на Исус!

Обикновено говоря на демоните по следния начин: „Демони, знам че сте там. Аз знам за вашето присъствие и за злите ви дела. Казвам ви, че нямате право да останете в този човек. Той принадлежи на Исус Христос. Исус го е купил със собствената Си кръв. Това тяло е храм на Святия Дух. Всичко, което го замърсява, трябва да се изхвърли. Ти си нарушител и трябва да си тръгнеш. Заповядвам ти да си тръгнеш в името на Исус.“

Човекът, на когото се служи с освобождение трябва да прави едно от следните неща: да преминава от хваление в молитва и в говорене на езици. Това са начини, по които приемаме Святия Дух, така че устата и дишането трябва да са свободни, за да могат да излизат злите духове. Той трябва да бъде насърчаван да участва в битката чрез своята свободна воля. Той сам може да казва на демоните, че е решен те да си тръгнат, защото повече не иска да има нищо общо с тях.

След това човекът, който получава освобождение трябва да започне да издишва силно няколко пъти. Тъй като духовете излизат чрез дъха, това ще помогне за изкарването им. Или той може да се изкашля силно няколко пъти. Обикновено това е достатъчно, за да „започне изхвърлянето“ и демоните ще започнат по-лесно да излизат като тяхното проявление ще бъде предотвратявано без особени усилия. Човекът може да се насили да се изкашля и тогава демоните започват да излизат.

Продължавай да заповядваш на демоните, докато видиш резултати. Увереността нараства с опита. Демоните сякаш усещат липсата на увереност в служителя с освобождение. Когато авторитетът на вярата нараства, демоните ще се подчиняват по-бързо.

Ако в продължение на четири – пет минути не излезе нито един от демоните, възможно е да има някаква пречка. Един млад мъж дойде за освобождение. Заповядахме на демоните да излязат. Те веднага проявиха своето присъствие като започнаха да тресат тялото му. Битката продължи почти час. Очевидно демоните бяха там и се бяха раздвижили, но нито един не беше излязъл. Спряхме, за да потърсим водителство от Духа. Докато се молехме, младежът започна да нервничи и да бърка трескаво в джобовете си. Попитах го какво търси. Той ми отговори, че търси малък медальон със свети Христофор, който носел за късмет и протекция. Най-накрая го намери под ризата си, окачен на верижка на врата му. Той обясни, че това било идол, който замествал неговата зависимост от Бога. Беше се спасил преди няколко дни и беше отворен за поучение. Той се съгласи да махне идола, да се отрече от него и да помоли Бог да му прости, че е зависил на него за помощ. Веднага демоните започнаха да излизат. Те вече нямаха легалното право върху него.

Стиховете, песните и споменаването на кръвта на Исус са заредени със сила. Някои хора не могат да разберат израза „призовавам кръвта“. Тук не става дума да повтаряме отново и отново думата „кръв“ или израза „призовавам кръвта“. По-скоро това е убеждението за това, какво прави кръвта за вярващия. Кръвта изкупва, очиства, оправдава и освещава вярващия. Чрез кръвта на Исус са простени всички грехове.

Веднъж, докато служехме на една млада жена, демоните взеха надмощие над нея и започнаха да я търкалят по пода на стаята. Ние говорехме на демоните за кръвта на Исус и демоните ни се молеха да не говорим и да не пеем за нея. Единият демон каза: „Не мога да понасям да слушам тази дума“. Заповядах на демона да ми каже, защо не може да понася да слуша за кръвта на Исус. (Напълно разбирам, че не черпим нашата теология от демоничните духове, но този демон каза истината.)

Той каза: „Защото е толкова червена, защото е топла, защото е жива и покрива всичко.“ Това ме наведе на следната мисъл, че червената кръв е жива кръв. Топлата кръв е също така жива кръв. Кръвта на Исус *Е жива*! Ето защо тя е все още толкова силна днес, както в момента, когато потече от вените Му. Тя е изкупителната кръв. Изкупвам – означава „покривам“. Демоните са победени чрез покриването на кръвта на Исус. Амин!

Демоните се назовават според тяхната природа. *Демонът на омраза* се нарича „омраза“. Всеки демон е специализиран. Демонът на омраза не поражда похот — той промотира само омраза. Когато заповядаме на демоните да си кажат името, те обикновено назовават себе си, конкретизирайки своята природа, например: *бунт, проклинане, безразличие и др.* Понякога демонът може да каже и име на човек като: „Джим“ или „Шърли“. Понякога казват чуждестранни имена. Това е с цел да заблудят служителя, относно тяхната истинска природа. Служителят трябва да заповяда на демоните да разкрият истинската си природа, като им каже: „Каква е твоята природа, демоне?“

Много рядко могат да се срещнат единични демони; те се движат на групи. Тези групи могат да бъдат наречени колонии, кланове или семейства. Когато установим наличието на един демон, трябва да сме внимателни и да потърсим съпътстващите го демони. Една група от демони се свързва, с цел да вземе контрол над определена област от живота на човека. Следователно има логичен образец, според който духовете да се открият в точно определена група. Определени видове духове се намират отново и отново в едни и същи комбинации: но от това не бива да приемаме, че комбинацията винаги ще бъде същата. ВАРИАНТИТЕ ЗА ГРУПИРАНЕ СА НЕОГРАНИЧЕНИ.

Във всяка група има „силен човек“ или управляващ дух. Често пъти по време на служението даден управляващ дух може да бъде специфично назован. Не е абсолютно задължително той да бъде разпознат като управляващ дух, за да се извърши ефективно служение. Такова разпознаване може да бъде дадено но една от следните причини. Първо, Святия Дух може да ни води в точно определен ред на действие. Служещият с освобождение трябва да е внимателен да получи плана за битката, който Господ иска да му даде. Има ситуации, когато Господ ще ни води първо да се занимаем с управляващия дух и после с придружаващите го духове. В други случаи Господ ще ни води да изгоним първо по-низшестоящите духове и най—накрая управляващия дух. Изглежда няма голям смисъл в това да се питаме защо Господа веднъж ни води по един начин, а друг път по друг. Добрият войник е обучен да следва заповедите, без да задава въпроси на командира си. В определени моменти може да му се даде свобода да избира маршрута за атаката, но в други моменти заповедите са твърде специфични. Същото се отнася и за духовните битки.

Втората причина управляващият дух да бъде разпознат е заради самия човек, който получава освобождение. За него може да се окаже доста полезно да знае кой е този дух и да се пази от него в бъдеще. Някои духове са обвързани с навици в живота ни, които трябва да се променят и с области в плътския човек, в които той трябва да бъде разпънат. След извършване на освобождението на човека ще се наложи да води някои лични битки, за да го запази. Полезно е да се знае точно срещу какво воюваш, кое е от плътта и кое е от демоничен дух.

Поради опита, получен по време на стотиците случаи на освобождение и занимаване с групи от демони съм се убедил, че управляващият дух е първият дух, който превзема определена територия. Тъй като той първи успява да влезе, той може да стане управляващ над следващите. Той става врата за влизане и на

други демони. Когато се изгонват демони не е необичайно да заповядаш на управляващия дух: „Излез и вземи всички придружаващи те духове със себе си!“ или „Излез заедно с корените си!“ Ако част от групата не бъде изгонена, пътят остава отворен тя отново да се върне. Поради тази причина освобождението трябва да бъде колкото е възможно по-цялостно.

В дадена група може да се намери повече от един дух от даден вид. Например колонията на огорчението може да съдържа няколко *демони на негодувание*. Освен това даден демон може да присъства в повече от една група демони. Например *демонът на гняв* може да се открие в клана на огорчението, а друг такъв демон в клана на перфекционизъм. По време на едно освобождение бяха изгонени няколко групи демони. Във всяка група имаше по един дух *на депресия*. Само чрез действието на свръхестествената дарба на разпознаване можем да разберем, че вече сме се справили с такива комбинации от зли духове.

Следният списък от демонични групи представя примерени групи от демони, които сме срещали по време на освободителните сесии. ТЕЗИ ГРУПИ СА САМО ПРЕДПОЛОЖЕНИЕ ЗА ТОВА, КОЕТО МОЖЕ ДА СЕ СРЕЩНЕ. В НИКАКЪВ СЛУЧАЙ ТОЗИ СПИСЪК НЕ Е ИЗЧЕРПАТЕЛЕН, НИТО ГРУПИТЕ СА ТОЧНО УСТАНОВЕНИ. Дадени са обяснения във връзка с някои от изброените групи. Това е с цел да се даде разбиране за проблемите, причинени от точно определени групи от демонични духове. Болшинството от групите сами обясняват себе си.

Ние, авторите на книгата вярваме, че информацията, дадена в тази глава ще има огромна практическа стойност за хора, които се движат в служението на освобождение. Тя ще помогне на всеки да разбере по-добре как се групират демоните. В тези няколко страници са кондензирани години на изучаване на Словото и опит в служението с освобождение.

Често срещани групи от демони

1. ОГОРЧЕНИЕ

Негодувание

Омраза

Непростителност

Насилие

Сърдене

Гняв

Отмъщение

Убийство

2. БУНТ

Своеволие

Упоритост (инат)

Непокорство

Бунтарство

3. КОНФЛИКТНОСТ

Раздор

Дърдорене

Спорене

Караница

Боричкане

4. КОНТРОЛ

Собственическо отношение

Доминиране

Магьосничество

5. ОТМЪШЕНИЕ

Разрушение

Злоба

Омраза

Садизъм

Нараняване

Жестокост

6. ОБВИНЕНИЕ

Съдене (преценяване)

Критицизъм

Търсене на грешки

7. ОТХВЪРЛЯНЕ

Страх от отхвърляне

Самоотхвърляне

8. НЕСИГУРНОСТ

Малоценност

Самосъжаление

Самотност

Плахост

Срамежливост

Неспособност

Негодност

9. РЕВНОСТ

Завист

Подозрение

Недоверие

Егоизъм

10. ДРЪПНАТОСТ

Сумтене

Бленуване

Фантазии

Преструваме

Нереалност

11. БЯГСТВО

Безразличие

Стоицизъм

Пасивност

Сънливост

Алкохол

Наркотици

12. ПАСИВНОСТ

Паника

Безразличие

Апатия

Отпуснатост

13. ДЕПРЕСИЯ

Отчаяние

Безнадеждност

Обезсърчаване

Пораженчество

Потиснатост

Безнадеждност

Смърт

Безсъние

Болезненост (заболеваемост)

14. ТЕЖЕСТ

Меланхолия

Обременяване

Отвращение

15. БЕЗПОКОЙСТВО

Тревога

Страх

Ужас

Предчувствие

16. НЕРВНОСТ

Напрежение

Главоболие

Нервни навици

Безпокойство

Възбуда

Безсъние

Скитничество (лутане)

17. ЧУВСТВИТЕЛНОСТ

Болезнена чувствителност

Страх от човек

Страх от неодобрение

18. ПРЕСЛЕДВАНЕ

Нечестност

Страх от съдене

Страх от осъждане

Страх от обвинение

Страх от порицание

Чувствителност

19. УМСТВЕНО ЗАБОЛЯВАНЕ

Умопомрачение

Лудост

Мания

Забавено развитие

Ненормалност

Шизофрения

Параноя

Халюцинации

20. ШИЗОФРЕНИЯ

Отхвърляне

Похот

Самообвинение

Несигурност

Малоценност

Депресия

Перфекционизъм

Чувствителност

Страхове

Нервност

Бунт

Своеволие

Упоритост

Себичност

Самозаблуждение

Непростителност

Омраза

Насилие

Гняво (отмъстителност)

Убийство

Контрол

Подозрение

Недоверие

Огорчение

21. ПАРАНОЯ

Ревност

Завист

Подозрителност

Недоверие

Преследване

Страхове

Конфронтация

22. ОБЪРКВАНЕ

Разстройване

Разхвърляност

Забравливост

23. СЪМНЕНИЕ

Неверие

Скептицизъм

24. НЕРЕШИТЕЛНОСТ

Протакане

Компромис

Объркване

Забравливост

Безразличие

25. САМОЗАБЛУЖДЕНИЕ

Самоизмама

Самоизкушаване

Гордост

26. ВРЪЗВАНЕ НА УМА

Объркване

Страх от човек

Страх от провал

Окултни духове

Спиритистки духове

27. ПОКЛОНЕНИЕ НА УМА

Интелектуализъм

Рационализиране

Гордост Егоизъм

28. СТРАХОВЕ (Всички видове)

Фобии (всички видове)

Истерия

29. СТРАХ ОТ ВЛАСТ

Лъжа

Измама

30. ГОРДОСТ

Егоизъм

Суета

Себеправедност

Високомерие

Надутост

Важничене

Арогантност

31. МАНИЕРНИЧЕНЕ

Театралничене

Неискреност

Изтънченост

Преструване

32. ПОЖЕЛАНИЕ

Кражба

Клептомания

Материализъм

Алчност

Ненаситност

33. ПЕРФЕКЦИОНИЗЪМ

Гордост

Суета

Егоизъм

Разстройване

Критицизъм

Раздразнителност

Нетолерантност

Гняв

34. СЪСТЕЗАТЕЛНОСТ

Ръчкане (каране)

Спорене

Гордост

Егоизъм

35. НЕТЪРПЕНИЕ

Възбуда

Разстройване

Нетолерантност

Негодувание

Критицизъм

36. ФАЛШИВ ТОВАР

Фалшива отговорност

Фалшиво състрадание

37. СКРЪБ

Печал

Болки в сърдечната област

Разбито сърце

Плач

Тъга

Жестокост

38. УМОРА

Отегчение

Изтощение

Мързел

39. НЕМОЩ

Може да включва всяка болест

и заболяване

40. СМЪРТ

41. НАСЛЕДСТВЕНОСТ

(физическа)

(емоционална)

(умствена)

(проклетия)

42. СВРЪХПОДВИЖНОСТ

Безпокойство

Ръчкане

Напрежение

43. ПРОКЛИНАНЕ

Богохулство

Неприлични жестикулации

Клюкарстване

Злословене

Присмиване

Присмиване

Дърдорене

44. ПРИСТРАСТЯВАНЕ И ПРИНУЖДЕНИЕ

Никотин

Алкохол

Наркотици

Лекарства

Кофеин

Лакомия

45. ЛАКОМИЯ

Нервност

Неконтролируем апетит

Негодувание

Разстройване

Ленивост

Самосъжаление

Самонаграждаване

46. САМООБВИНЕНИЕ

Самозаблуда

Самоосъждане

47. ВИНА

Осъждане

Срам

Недостойнство

Объркване

48. СЕКСУАЛНА НЕЧИСТОТА

Похот

Похотливи фантазии

Мастурбация

Хомосексуализъм

Лесбийство

Блудство

Прелюбодеяство

Кръвосмешение

Проституция

Изнасилване

Екхибиционизъм

Фригидност

Порнография

49. КУЛТОВЕ

Свидетелите на Йехова

Християнска наука

Теософия

Мормонизъм

Бахайска религия

Масонска ложа

Тайни общества

50. ОКУЛТ

Викане на духове

Гледане на ръка

Анализ на почерка

Автоматично писане

Екстрасенси

Хипнотизиране

Хороскоп

Астрология

Издигане във въздуха

Предсказване

Водни магии

Махало

Карти таро

Магьосничество

Черна магия

Бяла магия

Заклинания

Чародейства

Муски (амулети) и др.

Леене на куршум

51. РЕЛИГИОЗНИ

Ритуалност

Обредност

Легализъм

Обсебване от доктрини

Прелъстяване

Доктринални заблуди

Страх от Бога

Страх от ада

Страх от изгубване на спасението

Религиозност и др.

52. СПИРИТИЗЪМ

Сеанси

Духовно водителство

Некромантия и др.

53. ФАЛШИВИ РЕЛИГИИ

Будизъм

Таоизъм

Хиндуизъм

Ислям

Шинтоизъм

ОГОРЧЕНИЕ

В Евреи 12:15 се дава следното предупреждение: „да не би да поникне някой горчив корен, та да ви СМУЩАВА, и мнозинството да се зарази от него“. Коренът на огорчението е отговорен за такова „смущение“. Огорчението задържано в сърцето, за какъвто и да било период от време, ще отвори вратата за демонично нашествие. Това вероятно е най-често срещаната врата за демонична дейност.

Духовете на огорчение поддържат живи нараняващи случки. Неща, които са се случили преди години са толкова свежи и живи в паметта, като че ли са се случили едва днес. Така, човекът не само се справя с текущите проблеми, но се изправя и срещу старите наранявания. *Духовете на непростителност* поддържат жива всяка една подробност от нараняването; преразглеждат ги непрекъснато в ума на човека. Най-обикновеното нараняване не е нито простено, нито забравено.

Когато се открие отношение на огорчение, може да се очаква да се открият демони на *огорчение, негодувание и омраза*. В някои случаи веригата от духове включва и други, дори всички духове от тази група.

БУНТ

Бунтът е *духът на антихрист* — на непокорство и липса на уважение към властта. Бог е установил власт в дома, църквата и гражданското управление. Самият Бог е нашата върховна власт. Да налагаш собствената си воля, над което и да било ниво на власт в Божия установен ред, означава да поддържаш демони на бунт. За да останеш свободен в тази област се изисква пълно покорство на всяка поставена от Бога власт.

КОНТРОЛ

Контролиращите духове се проявяват в следните случаи: (1) родител, който упражнява необичаен контрол над пораснало дете; (2) съпруг или съпруга, който доминира над другия; (3) пастор, който е по-скоро диктатор; (4) член на молитвена група, който контролира групата или част от групата. Методите на контрол могат да включват фалшиви видения, откровения, пророчество и други подобни. Такъв контрол е равнозначен на магьосничество — желание за контрол върху друг човек (да го вкараш в нещо, което искаш той да направи) съзнателно или несъзнателно, прилагайки силата на зли духове.

Служителят с освобождение трябва да бъде готов да послужи и на *жертвите* на контролиращите духове. Накарай доминиращият човек да отрече всеки демоничен контрол, въз основа на свободата в Исус Христос да обяви освобождение от робството и твърдо да откаже по-нататъшен контрол. Освободеният човек трябва да се научи да упражнява собствената си воля и да взема самостоятелни решения. Той може да има нужда от освобождение от духове на несигурност, малоценност и страх. Също така, духове на осъждане може да се опитат да го убедят, че е наранил човека, с когото е бил в толкова близък допир. Той може да се нуждае от помощ, за да може да отдели човека от

демоните, които са в него. Когато това стане, той ще може да обича човека и да мрази демоните, които искат да го контролират през него.

ОТМЪЩЕНИЕ

Тази група обикновено води началото си от корена на огорчение. Тези духове подкрепят тезата – връщане зло за зло. Много интересно проявление се наблюдава, когато малки деца биват освобождавани от такъв дух. Когато по време на освобождението родителят държи детето сме виждали то да го хване или да го удря. Държанието на детето веднага се променя, щом демоните бъдат изгонени. За възрастните е по-характерно да отмъщават със зловни думи или други действия.

Вратата за дух на отхвърляне се отваря обикновено по време на детството и дори, когато бебето е все още в утробата на майката. Когато детето е нежелано, зародишът е отворен за влизането на дух *на отхвърляне*. Откривам, че някои хора открито застават срещу подобно предположение. Те смятат, че е ужасно нечестно такава неща да е възможно. Не бива да забравяме, че дяволът не е джентълмен и той не се ръководи от правила за честно спортменство. По-скоро той е изключително зъл и нито за момент не се колебае да се възползва напълно от ситуация, която би подкрепила неговите зли цели. Сатана се радва да намери ахилесова пета за прицел, като решава да атакува в моментите на най-голяма слабост, когато човека е най-беззащитен. Преди да се роди и по време на неговото детство.

За Йоан Кръстител се казва, че преди да се роди, „Ще се изпълни със Святия Дух още в утробата на майка си“ (Лука 1:156). Щом Святия Дух влезе в Йоан Кръстител преди неговото рождение, не бива да се съмняваме във възможността демоничен дух да реши да направи същото. Веднъж при мене дойде една самотна майка. Поради обстоятелствата около зачеването на бебето тя си призна, че не е искала детето и е обмисляла как да направи аборт. По време на служението тя беше бременна в осмия месец. Изгонихме няколко демона от зародиша, между които дух *на отхвърляне*. Когато конфронтирахме тези духове, бъдещата майка усети остри болки в утробата си. Те изчезнаха напълно, когато демоните излязоха през устата ѝ.

Добре е служещият с освобождение да попита съответния човек, дали той е преживял отхвърляне. Това се среща много често и е много силно проявено. *Повечето осиновени деца имат дух на отхвърляне*. Самите обстоятелства, довели до необходимостта от осиновяване на детето са отворили врата за влизане на духове на отхвърляне.

Отхвърлянето обикновено се превръща в триглаво чудовище. Към основния дух *на отхвърляне* се прибавят *страх от отхвърляне* и *самоотхвърляне*. Наличието на тези духове много лесно може да се забележи по неспособността на човека да приеме любов и да даде любов на другите. Тъй като е бил отхвърлен, той започва да се плаши от близки взаимоотношения, чрез които е възможно да преживее ново отхвърляне. Той се страхува да приеме любовта на другите и се държи резервирано. Отваря се път за *страх от отхвърляне*. Самоотхвърлянето идва заедно с него, за да усилва повече мъчението. Човекът, който чувства че е отхвърлен от другите решава, че има нещо нередно в него, което кара другите да

не го харесват. Той се самовглъбява и започва да мрази начинът, по който е. Това е самоотхвърляне.

НЕРЕШИТЕЛНОСТ

Това са духове, действащи в ума. Те са много често срещани. Нормално е един човек да може да прецени факторите, свързани с даден въпрос и да достигне до определено решение, но тези духове може да измъчват човека, дори при вземането и на най-малките решения. Всяко решение води до истинска криза. Когато той не може да вземе решение, започва да отлага. Нерешителността води до протакане. Колкото повече преценява нещата, толкова по-объркан става. В отчаянието и разочарованието си той прави компромис с решението си и се задоволява с по-малко от най-доброто. Или той може да избяга от отговорността да взема решения, като забрави за тях.

В някои случаи протакането предшества нерешителността и е управляващият дух. В едно дете белег за дух на протакане би било, ако често го чуваме да казва: „Ей сега“. Например една майка казва на детето си да си почисти стаята. То отговаря: „Ей сега, мамо.“ То има желание да се покори, но *духът на забравливост* го кара да забрави. Когато му напомнят, то дава следното обяснение: „О, аз забравих.“ Тогава майката трябва да упражни власт. Ако тази ситуация възниква неколккратно, детето може да стане упорито и бунтовно.

САМОЗАБЛУДА

„Негов е измаменият и измамникът“ (Йов 12:16). Господа ни даде този стих, докато служехме, за да идентифицираме наличието на дълбок проблем в господин П. В продължение на повече от двайсет години, той беше живял в самозаблуждение, че се намира пред прага на велико духовно откровение относно Троицата. Той вярваше, че това откровение ще удиви целия християнски свят. Дори ни показа как е повярвал, че ще дойде откровението. Внимателно сгъна няколко пъти лист хартия и откъсна няколко малки парчета. Когато разгъна видяхме, че всяко едно от парчетата беше символ или буква. Той вярваше, че един ден ще може да откъсне от такъв лист, да интерпретира символите под вдъхновението на Духа и веднъж завинаги да открие тайната на Бога. *Самозаблуждение, самоизкушение и гордост* (духове, които се движат заедно) го убедили, че той неизвестният ще стане световно известен.

Целият му проблем произтичаше от отхвърляне. Баща му, който бил служител, го отхвърлил още през детските му години. В опита си да спечели одобрението и любовта на баща си, той се отворил за *духове на измама*, които го убедили, че не само ще стане известен, но че неговата слава ще дойде чрез духовно откровение, което ще му спечели възхищението на неговия баща.

Отричането на измамата не беше лесно за господин П. Той много се страхуваше, че ще пропусне Бога. В такива случаи на *самозаблуда*, човекът трябва да бъде конфронтирай с факта, че се е заблудил и измамата трябва да бъде отречена. Когато човек излезе от споразумението си с лъжите на демоните, той може да запази своето освобождение.

ПЕРФЕКЦИОНИЗЪМ

Има място за организираност, подреденост и желание за добре свършена работа. *Демонът на перфекционизъм* превръща тези неща в робство. Например един човек е планирал деня си. Решил е всичко, което ще прави, включил го е в своето разписание и се е вързал към него, като не е оставил място за промяна. Това е перфектен план. Той е горд, че е способен да планува и да върши нещата толкова добре. Тогава нещо се намесва в този план и човекът става раздразнителен. Сега вече той не е способен да изпълни разписанието си. Той не може да се адаптира към прекъсването. Идва разочарование. Надига се гняв срещу човека или обстоятелството, което е нарушило плана му. Тогава цял куп демони влизат в действие. Конфликтът е както вътрешен, така и външен.

Зад перфекционизма често пъти стои отхвърляне. В усилията си да спечели уважение и приемане отхвърленият човек се стреми към съвършенство. В други случаи перфекционизмът е компенсирание на малоценност.

ФАЛШИВИ ТОВАРИ

Дяволът се удовлетва да изморява светиите. За разлика от Бога, дяволът ще сложи повече товари върху Божиите деца, отколкото те могат да носят. Исус заяви, че Неговото иго е леко. Фалшивият товар е тежък за носене и обикновено е приет доброволно. *Дори и благочестивият товар за душите на спасените може да бъде сатанично вдъхновен.* Бог има време, начин, както и цел за всяко нещо. Много вярващи се нуждаят от освобождение от фалшиви товари, отговорности и състрадание — които не са от Бога.

РЕЛИГИОЗНИ ЗАБЛУДИ

Религиозните заблуди са широко понятие, което включва фалшиви религии, християнски култове и фалшиви доктрини. Въвлечането, в който и да е от тези източници на заблуда може да отвори врата за зли духове. Не е необходимо връзката или контакта да бъдат много дълбоки.

Всеки християнин, който е бил въвлечен в какъвто и да е вид религиозна заблуда, трябва да я отрече. В повечето от случаите е необходимо освобождение, което да го избави от тази опресия. Установено е, че тези демони на религиозна заблуда могат да предизвикат: умствено объркване, връзване на ума, притъпяване на разбирането, депресия, страхове, физически болки, физически болести, фалшива гордост, неподатливост на обучение, съпротивяване на Библейските истини и духовни пречки (пред молитвата, четенето на Библията, слушане на проповеди, дарбите на Духа и вярата).

21 – Шизофрения

Шизофренията е много често срещан проблем. По официални данни е изчислено, че в Съединените Щати живеят около 50 милиона души, които имат някаква форма на шизофрения. „Изчислено е, че шизофрениците съставляват около 50% от случаите в психиатричните клиники на Америка, като всяка година се появяват 300 000 нови случаи.“ Източник: (Блум Ф., Лазерсън Е., Хофщатер Л. (1985) „Мозък, Ум и Поведение“, Ню Йорк, У. Х. Фриман и компания.) Някои случаи са много сериозни, докато други са твърде леки и не изискват професионално лечение. За специалистите, занимаващи се с умствени

заболявания, шизофренията продължава да бъде един много сериозен проблем. Причината и лечението са останали забулени от несигурност.

Доста често служителите с освобождение се сблъскват със смущение, изкривяване и разпадане на личността, известно като шизофрения или *dementia praecox*. Почти всеки път, когато човек дойде при нас за освобождение откриваме, че той има различен брой от цяла мрежа демонични духове, които причиняват шизофренията. В Своята благодат Господ ни даде специално откровение по този проблем, което ни помогна да възстановим цялостната личност на много хора. Тъй като откровението беше дадено на моята съпруга. Ида Мае, аз я помолих да напише останалата част от тази глава.

Откровение за шизофренията – Ида Мае Хамънд

Служехме с освобождение на една жена, която след неколкократно молитва не даваше големи признаци на подобрене. Тя беше много сериозна в желанието си да получи освобождение. Жената много обичаше Господа и вярваше с цялото си сърце, че освобождението е отговорът на нейния проблем, така че тя извика към Господа в отчаянието си. По време на служението тя напълно ни сътрудничеса. Независимо от това крайните резултати бяха разочаровани.

След всяко служение чувствах, че победата е спечелена. За няколко дни се проявяваха признаци на стабилност и изведнъж всичко драстично се променяше. Озовавахме се там, откъдето бяхме започнали.

Веднъж след една особено драстична промяна в личността н. бях събудена през нощта. Господ говореше в духа ми. Господа ми каза: „Искам да ти дам откровение за това, какъв е проблемът на Сара. Проблемът е *шизофрения*.“ Аз нямах знание по въпроса. В колежа бях учила малко психология — достатъчно, за да знам какво е маниакална депресия, шизофрения, параноя, психоза и невроза. Върнах се обратно в спомените си и си припомних, че понякога шизофренията е наричана „раздвояване на личността“. Господа ми даде следната дефиниция: „Шизофренията е смущение, изкривяване и разпадане на личността. Ти вече няма да я наричаш Сара, но „Сара едно“ и „Сара две“, защото тя има повече от една личност в себе си.“

Аз все още бях в леглото — дори не се бях разсънила -когато Господ продължи да ми дава откровението. Той ми каза да допра дланите на ръцете си и да си сплета здраво пръстите. Обясни ми, че това илюстрира какво представлява личността на шизофреника. Всяка ръка представлява една от двете персоналности в шизофреника, като нито една от тях не представлява истинската му личност. Те бяха здраво вплетени една в друга. Господ каза: „Твоите ръце изобразяват гнездото от демонични духове, които причиняват шизофренията. Искам да знаеш, че тя има демоничен произход. Това е гнездо от демонични духове, които идват в живота на човека, докато той е още много млад. Ще ти покажа как става това. (виж приложението на стр. 200-201)

Тогава Господ ме инструктира да започна да разплитам ръцете си МНОГО БАВНО. Докато пръстите ми бавно се отделяха един от друг, Господ ми показва, че тези демонични духове в шизофреника трябва да бъдат отделени един от друг, изгонени и той да се откаже от тях. Този процес изисква време. Шок за

човека е да открие, че толкова много от неговата личност, всъщност не е неговата истинска персоналност. Той може да се уплаши, когато разбере каква е истинската му личност. Нуждае се от време, за да се адаптира и стъпка по стъпка да излезе от съгласие с фалшивите демонични личности. Той трябва да стигне до положение да намрази шизофреничната си личност и да излезе от съгласие с нея. Господ ми припомни Амос 3:3, където се казва: „Как могат двама да вървят заедно, ако не са в съгласие?“

Един по един пръстите ми се разделяха, което илюстрираше разделянето на демоничните личности. (По-късно за всеки пръст беше дадено описание на демон.) Последни се разделиха средните пръсти на двете ръце. Господа ми показа, че тези два пръста представляват сърцевината на шизофренията — *отхвърляне* и *бунт*. Когато тези два демона са окончателно разделени, човекът може да се счита за изцелен — освободен и знаещ коя е истинската му личност.

Контролиращият демон е наречен „шизофрениа“ или „раздвояване“. Библията казва: „колебливият човек е непостоянен във всичките си пътища“ (Яков 1:8). Това е описанието, което Словото дава на шизофреника. Преводът на Разширената Библия казва:

[Понеже когато] човек е с два ума — колеблив, неуверен, нерешителен— [той е) непостоянен, ненадежден и несигурен относно всичко, което (мисли, чувства и решава).

Фразата, преведена като „два ума“ идва от съставна гръцка дума, която буквално означава „две души“.

Следващата фаза на откровение дойде след няколко седмици. Господа ме инструктира да очертая дланите на ръцете си върху хартия. Тогава Той наименува отделните пръсти като различните демонични духове и ми показва как всеки демон се настанява в шизофреника. Контролиращият демон на шизофренията поканва другите демони да влязат, за да доведат до пълно деформиране на личността. Шизофренията ВИНАГИ започва с „отхвърляне“. Тя обикновено започва в детството, а понякога дори докато бебето е в утробата на майката. Има много причини за отхвърляне. Може би детето е било нежелано. Може би детето не е било от желанието от майката, от бащата или и от двамата пол. Условиата в дома може би са били неуредени. Има много „врати“, които водят към отхвърляне.

Шизофренията може да бъде демонично наследена. Забележи, че казах „демонично“. С това имам предвид, че не е по кръвен път, не чрез гените — но чрез демони! С други думи демоните търсят да продължат съществуването си. Най-лесно за тях е да направят това в едно семейство. Например нека предположим, че шизофреничната природа е в майката. Демоните ще изберат едно или две от децата а, за да ги направят по свое подобие. Шизофреничната майка чувства отхвърляне. А нейна основна отговорност е да подхранва любовта в семейството. Тя е тази, която докосва, занимава се и милва децата. Отхвърлянето в нея създава проблеми в нейното взаимоотношение с детето. Поради нестабилност- та на майката детето се отваря за отхвърляне. Повтарям отново, шизофренията ВИНАГИ започва с отхвърляне.

Човек може да има дух на отхвърляне и да не бъде шизофреник. С други думи това е изцяло въпрос на формиране на личността. Ти може да имаш дух на отхвърляне и все пак да успееш да оформиш собствената си личност и да се чувстваш сигурен в себе си. Точно обратното, шизофреникът е винаги объркан... „Кой съм аз?“ Идентичността на истинската личност е объркана или изгубена.

Отхвърлянето (показано на лявата ръка на рисунката) е контролиращият демон на едната от двете личности в шизофреника. Отхвърлянето описва тип личност, която е обърната навътре към себе си. (Това е вътрешно чувство – това е вътрешна агония... това е гладуване за любов... това е несигурност... това е малоценност... това е фантазия... това е нереалност – всичко това е вътре — „Аз не споделям това с никого.“) Това е едната персоналност, която демоните установяват.

Втората персоналност, установена от демоните е „бунт“ (виж: средния пръст на дясната ръка на рисунката). Когато едно дете няма взаимоотношение, задоволяващо нуждата му от любов, то израства неспособно да чувства и да споделя любов при взаимоотношението си с другите. Настанява се бунт. То започва да се бори за любов или се ядосва на тези, които са го лишили от любов. Бунтът прераства в упорство, своеволие и егоизъм. Ето я и другата личност. Тази персоналност не е насочена към самия човек. Тя е агресивна и избухва в гняв, огорчение, негодувание, омраза и отмъщение. Шизофреникът е буквално под влиянието на тези две противоположни сили. Той може да преминава от едната в другата персоналност буквално за броени секунди.

Господа ми показа да се отнасям към личността на Сара като към „Сара едно“ и „Сара две“ – „Сара едно“ е истинската личност, а „Сара две“ е шизофреничната персоналност, която има две страни. Следователно тук става дума в действителност за три персоналности — истинската персоналност, персоналността на отхвърлянето и персоналността на бунта. В разстояние на трийсет минути може да се види проявлението и на трите персоналности. На практика това внася много объркване в самия човек, както и в хората, които са около него.

Истинската личност не е нито една от „ръцете“. „Истинската личност“ е показана в долната част на рисунката между двете ръце.

Демоните не са позволили на истинската личност на човека да се развие. Шизофреникът не познава истинската си личност. Когато той започне да преживява освобождение, истинската му личност трябва да приеме Исус. Исус трябва да започне да израства в човека, развивайки тази личност и правейки я онова, което Той иска тя да бъде. Ето защо освобождението на един шизофреник изисква време — понякога няколко месеца, дори година и повече. Освобождението трябва да бъде балансирано с развитието на „истинската личност“. То не трябва да се ускорява, защото ако е твърде бързо, човекът няма да има на какво да се облегне. Ако всеки демон от шизофреника бъде изгонен изведнъж, човекът ще се почувства напълно изгубен. Идентифицирането с „истинския себе си“ изисква време. Когато шизофреничната натура бъде изгонена, трябва напред да излезе истинската персоналност, за да я замести.

Нека да илюстрирам какво може да стане, когато шизофреникът се намира в процес на освобождение. Той може би се учи да се подчинява на власт и преживява следния тест. Възниква ситуация, в която трябва да се покорява. Той няма навик да бъде покорен. Какво ще направи? Ще се върне ли обратно в отхвърляне... ще отиде ли в стаята си? ...ще си скрие ли лицето? ...ще откаже ли да говори с другите? Или ще се дръпне в бунт... изразявайки гняв? ...ставайки предизвикателен? ...показвайки упорство? Или ще позволи природата на Исус да излезе... отзовавайки се? ...предавайки се на властта на Бога? ...ставайки покорен? Решението е негово. Той трябва да пожелае да излезе от съгласие с демоните и да разчупи старите навици. „Истинската личност“ трябва да е станала достатъчно силна, за да устоява докрай правилното решение.

В горната част на рисунката между ръцете може да се види завихряне. Това представлява „ураган“. Шизофреничният човек постоянно създава „бури“ около себе си. Той е хванат в тези бури и останалите трябва да се съобразяват с това, което се случва. Забележи, че някои от стрелите също имат завихрянния или „урагани“. Ако човекът, който се опитва да общува с него е също нестабилен, той внася своята буря в бурята на шизофреника. Тогава се получава буря в бурята. Другите стрели са прави. Те изобразяват хората, които са стабилни и могат да се справят с „урагана“ по стабилен начин. Такъв човек може да се въвлече в бурята, без да бъде повреден или наранен. Той не е обхванат от бъркотията. Служителят с освобождение трябва да може да дойде, точно като такава права стрела.

Тези моменти на буря създават условия да се оформи корена на огорчението (виж: дясната ръка) и да прониква по-дълбоко и по-дълбоко.

Сега нека видим какво изобразяват другите пръсти на лявата ръка. Безименният пръст е означен като *похот*. Господа ми показа, че този пръст „венчава“ човека за света, поради нуждата му от любов. Похотта се корени в отхвърлянето. Ако някой не е получил достатъчно любов по нормалните начини, плътската природа ще започне да търси друг вид любов — чувствената любов. По този начин се отваря врата, за да влезе похот. Друг придружаващ го дух от същата група е *похотливи фантазии*, които могат да накарат човека да си представя, че е велик любовник от света на филмите или да фантазира сексуални преживявания, които по—късно могат да доведат и до публични действия. *Духът на проститутката* при жените може да се проявява в начина на обличане и в предизвикателното поведение. Сексуалните извращения представляват много силни опити да се превъзмогне отхвърлянето. Сексуалните преживявания реални или въображаеми, никога не могат да задоволят нуждата от истинска любов. Те са заместителите на дявола за истинската любов и оставят човека изпълнен с разочарование и вина. Малкият пръст на лявата ръка представлява *несигурност* и *малоценност*. Това е още едно от проявленията на отхвърлянето. Човекът, който има силно чувство на отхвърляне се чувства несигурен и малоценен.

Показалецът на лявата ръка представлява „самоосъждение“. Този демон кара човека да се обърне срещу себе си и да събори чувството си за собствено достойнство. В повечето случаи сме установили, че „самоосъждението“ се комбинира с „*принуждение за изповядване*“. Например, ако даден човек е паднал

в неморалност, той не намира покой, докато не изповяда своето злодеяние. Той обикновено споделя с онези, които би трябвало да го обичат най—много. Той се чувства принуждаван да направи това, в опита си да „шокира“ другите принудително да му обърнат внимание и по този начин да намери заместител за липсващата му любов.

Сега нека да се придвижим към дясната ръка на рисунката. Средният пръст е обозначен като „бунт“. Както вече видяхме *бунтът* идентифицира една от личностите създадена от демоните. Тази група от демони може да се опише като духове, компенсирани духовите на „отхвърляне“. Бунтът е противоположен на отхвърлянето. Едното е силно изразено и бурно, в другото има отдръпване и несигурност.

Безименният пръст на дясната ръка представлява *своеволието*. Този демон „венчава“ човека за егоистичните му желания. Това отваря пътя за *упорство, егоизъм и неподатливост на обучение*. Отново се сблъскваме с компенсация на *отхвърлянето*. Тъй като човекът е бил отхвърлен или се страхува от отхвърляне, той е тласкан към самоугаждане и самоиздигане. По този начин той се опитва да превъзмогне чувството на отхвърляне.

Показалецът е наречен *обвинение*. Това също е компенсиращ демон. Той отвлича вниманието от отхвърлянето. Търси начин да елиминира концентрирането върху себе си, като насочва вниманието към другите. Левият показалец сочи към самия човек — „Аз съм виновен“, докато десният сочи към другите — „Ти си виновен“. Демонът на обвинение отваря врата за придружаващите го духове на *осъждение*.

Малкият пръст на дясната ръка е *самоаблуждение*. Съпровождащите го духове са: *заблуда, самоаблуда и гордост*. Тези три духа на „егото“ усилват гордостта. Гордостта е една друга компенсация за отхвърлянето. Човек, който се чувства отхвърлен иска да се чувства важен. *Духът на заблуда* идва при него и казва: „Ти НАИСТИНА си някой“, „Ти си духовен гигант!“ или някакъв друг гигант. Егото, което е било наранено сякаш получава тласък. Но всичко това има демонична природа. То само води към по-голямо разстройване и разочарование.

Веднъж, когато служехме с освобождение, *констатирахме*, че *дух на самоизмама* беше убедил 13 годишно момиче, в това че то е на 19 години. Тя си беше променила името, за да подхожда на тази друга личност. Опитваше се да мисли, говори и действа, като това по-голямо момиче. Беше подтиквана да надмине своите възможности и нормалната си възраст. Това само усилваше опресията върху нея.

По време на откровението Господ ми показа, че палците представят „параноичната“ фаза на шизофренията. Част от нея е представена от левия палец, защото е закоренена в отхвърлянето. От страната на отхвърлянето са духове на *ревност и завист*. Тези, които са били лишени от взаимоотношение, снабдяващо нуждата им от любов стават ревниви и завиждат на онези, които преживяват необходимата любов. От страната на бунта са духовете на *недоверие, подозрение, страхове и преследване*. Има още един демон в тази последна група и той се нарича „*Честна конфронтация на всяка цена*“. Подозрението и недоверието се надигат в човека, докато той не бива принуден

да се конфронтира с някого. След конфронтацията, напрежението в него затихва за известно време. Но то оставя атакувания човек да се занимава с раните си. Човекът действащ под влиянието на *параноични демони* е доста нечувствителен за това колко хора наранява, но е свръхчувствителен към всяка обида спрямо него.

Съдейки по многобройните случаи, в които сме служили на шизофреници, откровението описано чрез пръстите се е доказало безпогрешно. Досега не сме открили никакви пропуски.

Демоните, изброени на дланта на лявата ръка са представители на други духове, които обикновено се намират от страната на отхвърлянето на шизофреничния модел. Те имат малки различия при отделните хора. Списъкът е по-скоро предполагаем, отколкото изчерпателен. Очевидно е в повечето случаи, че демоните изброени на лявата ръка са по някакъв начин свързани с триадата духове от типа на отхвърлянето: *отхвърляне, страх от отхвърляне и самоотхвърляне*.

Списъкът с демоните на дясната ръка включва *контрол и собственическо отношение*. Те са пряко свързани с бунта.

Защото бунтът е като греха па магиясничество и упорството, като нечестията и идолопоклонството.

(1 Царе 15:23а)

Този стих може да бъде интерпретиран по два начина. Първо, аз разбирам, че в очите на Бога бунтът е такава мерзост, както и самото чародейство. Аз разбирам, че човек, който има бунтовна природа има природата на чародеец. Целта на чародейството е да контролира. Това е контролиране на друг човек чрез съзнателно или несъзнателно прилагане на силата на злите духове. Бунтът често пъти води до контрол.

Сега нека продължим с дясната ръка. Има „корен на огорчение“. През целия си живот човек има някакви конфликти. Неща СЕ случват и думи СЕ изричат, които изискват отношение на простителност. Тук именно стои проблемът на шизофреника. Той е неспособен да прощава. Той има *дух на непростителност*. Нещата, които са станали преди 30 години са все така живи днес, както и в момента когато са се случили. Коренът на непростителността се поддържа жив и от него израстват *негодувание, омраза, гняв, отмъщение, насилие и убийство*. Възможно е и други демони да са свързани с такъв корен на огорчение.

Как може шизофреникът да излезе от цялата тази каша и бъркотия? Трите основни области, в които трябва да се завладява са: ОТХВЪРЛЯНЕ, БУНТ и КОРЕНА НА ОГОРЧЕНИЕ. Когато се победи в тези три области „къщата“ (животът) трябва да се изпълни с даване и получаване на любов, с покоряване на всяка поставена власт и с прошка на всички хора, без оглед на обстоятелствата. Когато тези три области са завладени, свързаните с тях духове изгубват силата си. Необходима е решителност. Човекът трябва твърдо да каже: „АЗ ЩЕ БЪДА РАЗЛИЧЕН! АЗ НЯМА ДА ПОЗВОЛЯ НА ДЕМОНИТЕ ДА УПРАВЛЯВАТ ЖИВОТА МИ!“ и скоро ще види победата.

В долната част на рисунката, между ръцете има една малка фигура, наречена „истинският аз“. Когато се служи с освобождение, след известен период от време „истинският аз“ трябва да се надигне (описано чрез стрелите) и да се отдели от шизофреничните персонажности, чрез излизане от споразумение с цялото им влияние и с всичко, което те представляват. „Истинският аз“ трябва да приеме природата на Самия Христос. Духовните преживявания като четене на Библията, молитва, пост, хваление и общение с другите вярващи са важни за успеха на освобождението. Тези духовни „упражнения“ ще ускорят процеса на освобождение, когато животът на човека се изпълни с положителни неща от Исус Христос.

Това е тежка работа както за шизофреника, така и за служителя с освобождение. Много се възхищавам от шизофреници, които се борят до победа. Възхищавам се от тези победи, повече от които и да е други случаи на освобождение. Освобождението от шизофреника е най-въвличащото и изискващо най-много решителност освобождение, което сме срещали.

22 – Въпроси и отговори във връзка с освобождението

Има неща, свързани с демоните и с освобождението, които не би било мъдро да превръщаме в догма. Съществуват въпроси, за които не могат да се намерят изчерпателни отговори. Има известни различия в мненията на хората, на които е дадена власт да оперират в тази област. Вместо да пренебрегвам напълно тези теми и въпроси ще засегна някои от тях, които според мен са най-важни и ще направя кратък коментар.

1. Не сме ли по-малко ефективни от Исус?

Може да се спори и аз вярвам с пълно основание, че Новият Завет свидетелства за това как Исус освобождаваше хора от демонични духове с по-голяма власт и в по-голям мащаб, отколкото виждаме това да се прави днес. Нека не се отдръпваме от това служение, понеже не можем да го извършим перфектно и да не чакаме, докато станем като Исус. Това е все едно човек, който не знае да плува да реши никога да не влиза във водата, докато не се научи да плува като олимпийски шампион!

Видял съм нещо, което считам за сериозна грешка в тази област. Когато не се видят резултати веднага, някои хора компетентно заявяват, че всичко е въпрос на вяра. Следователно те заповядват на всички демони да напуснат човека и чакат във „вяра“ това да стане. Но самонадеяността не е вяра. Когато вследствие на така наречената вяра, човекът не е освободен, тогава трябва да се признае, че нещо не е направено както трябва.

Срещал съм хора, за които се предполага, че са били освободени по този модел. Те бяха страдали от заблуждение и разочарование. Бяха им казали, че са освободени, но нищо не се беше променило. Дали служителят с освобождение е бил наистина честен? Бил ли е готов да отдели необходимото време, за да проведе ефективно служение? Дали не е търсил пряк път към ефективността? Как можем да преоценим това?

Един ден обсъждах този трънлив въпрос с друг служител. Докато говорехме, Святия Дух проговори в сърцето ми и каза, че на Църквата ѝ предстои да влезе в по—голяма сила за освобождение. Духът ми каза, че ще ми даде предварителната картина на това, което предстои в бъдеще. Съпругата на този служител беше в стаята с нас и беше пожелала да ѝ се послужи с освобождение. Бях воден от Духа да заповядам с едно изречение на всички безпокоящи я демони да я напуснат. Никой от нас, дори не се помръдна от мястото си. Аз посочих с пръст към жената, която беше в другия край на стаята и заповядах на демоните да я напуснат. Последва минута мълчание и тя започна да кашля. Когато разбра, че е била освободена, тя се изправи и вдигна ръце, за да хвали Бога. Тя веднага падна на пода под силата на помазанието, което беше върху нея.

Аз не съм удовлетворен само с помазанието, което съм преживял или наблюдавал в служението на другите. Вярвам на Бога за по-добри дни. Въпреки всичко вече съм преживял известно увеличаване на властта при служение с освобождение. За духовни битки, които преди това са изисквали часове, сега са достатъчни само няколко минути. Демоните със сигурност разпознават по-голямата власт и се подчиняват по-бързо и с по-малки и по-кратки проявления. На няколко пъти демоните в хора, присъстващи в стаята започваха да викат само поради това, че разпознаваха в наше лице опасност и заплаха за себе си. Можем да свържем това със случката, когато Исус влезе в синагогата и нечистият дух в един мъж извика (виж: Марк 1:23,26). Нека останем отворени за обучението на Святия Дух. Без съмнение проблемът е в хората, а не в Бога!

2. Как е възможно християнин да има демони?

Как може демоничен дух да населява едно и също тяло заедно със Святия Дух? Изглежда логично да предположим, че това е невъзможно, но не всяка логика води до истината, а някои логични заключения са основавани на погрешни предположения.

В тази книга ние вече изразихме мнението, че християните могат да бъдат населявани от демони. Обяснението как е възможно това, се основава, както вече съм приел, на разликата между душата и духа. Новозаветната дума за дух е „*пнеуа* „. В противоположност на естественото или „*душевното* „духът е тази част от човека, която има способността да схваща и разбира божествените неща.

Но естественият (т.е. душевният) човек не приема това, което е от Божия Дух, защото за него то е глупост; нито може да го разбере, понеже то се разпознава духовно.

(1 Коринтяни 2:14)

Думата за душа е „*psyche* „. Тази дума определя живота на личността — *емоциите, интелекта и волята*. Павел показва, че човекът се състои от три части.

А сам Бог на мира да ви освети напълно; моля се на Бога целият ви ДУХ, ДУША и ТЯЛО да се запазят безупречни до пришествието на Господ Исус Христос.

(1 Солунци 5:23)

Словото ни учи, че преди спасението си човекът е „мъртъв в престъпления и грехове“ (виж: Ефесяни 2:1). Такъв човек не е мъртъв физически – сърцето му все още бие. Той е духовно мъртъв – няма връзка с Бога; няма никакво разбиране за Божествените тайни. Новорождението (спасението) изцелява състоянието на човешкия дух. Духът му е възкресен – съживен. Той е възкресен чрез Божието присъствие, което навлиза в човека. Исус влиза в духа на човека и донася Своя живот.

И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот, и че този живот е в Сина Му. Който има Сина има тоя живот; който няма Божия син, няма тоя живот.

(1 Йоан 5:11-12)

От това виждаме, че в момента на спасението Божия Дух идва да живее в човека. Действието на демоничните духове е ограничено само в душата и в тялото на вярващия. Демоните влияят на емоциите, ума, волята и на физическото тяло – но не и на духа на християнина.

Целта на освобождението е да се отстранят от душата влезлите без разрешение демонични духове, за да може Исус да започне да управлява в тези области. Исус е осигурил всичко необходимо за всяка част от човека, но част от отговорността пада върху нас, както е показано в следния стих:

Изработвайте спасението си в страх и трепет. Защото Бог е, Който според благоволения Си, действа във вас, да желаете това и да го изработвате.

(Филипяни 2:126-13)

За вярващия се казва, че Бог работи „в теб“, но спасението, за което се говори не е завършено. То трябва да се „из- работна“. Думата за „спасение“ в този стих е *soteria*. Тълковният речник на Тайърс ни дава основното значение на тази дума „освобождение от набезите на враговете“. Картината започва да се изяснява. Исус е освободил нашия ДУХ от силата на сатана; сега Той ни казва: „Воювайте за собственото си спасение поради атаките на враговете, докато освободите както ДУШАТА, така и ТЯЛОТО си.“

3. Може ли неспасен човек да бъде освободен?

Очевидният отговор на този въпрос е да. Демоните трябва да се покоряват на тези, които упражняват власт в името на Исус. Аз никога не съм служил с освобождение на невярващ, но не се съмнявам, че демоните ще реагират и ще ми се покорят. Въпреки това, поради две причини аз сериозно се съмнявам, дали е мъдро да се прави такова нещо. На първо място, каква вероятност има човекът да запази освобождението си? Дали демоните няма много скоро да се върнат? Човекът лично трябва да се съпротивлява на дявола, а той няма правото да направи това, освен ако не е покорил себе си на Господа. Грехът отваря врата, за да влязат демоните и един непокаял се грешник е лесна плячка за дявола. На второ място, според Словото, ти може по-скоро да му навредиш, отколкото да му помогнеш. Според Матей 12:43, 45, когато нечистият дух е изгонен, той ще търси начин да се върне. Ако мястото, освободено от демона не се замени с нещата на

Бога, нечистият дух може да се върне и да доведе други по-зли от него духове и така „последното състояние на човека да стане по-лошо от първото“.

Не виждам никакво основание да се служи с освобождение на невярващ, освен ако не се получи директно слово от Господа. Единствено Бог знае бъдещето и това дали човекът ще приеме Христос за свой Спасител. Освен това, какъв мотив би имал за получаване на освобождение един невярващ? Докато остава в своето неверие, мотивът му не би могъл да бъде славата на Бога. Неговият мотив би бил напълно егоистичен. Освобождението не е игра. Това е сериозно нещо. То е за онези, които са сериозни с Бога. Тогава въпросът е не дали спасеният човек МОЖЕ да бъде освободен, а дали ТРЯБВА да бъде освободен? Обикновено, първо неговият дух би трябвало да бъде освободен, а това става чрез новородението.

4. Какво става с демоните, когато те бъдат изгонени?

Библията няма много какво да каже по този въпрос. Нашият основен източник е Матей 12:43. Там ние четем:

Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през сухи места да търси покой и не намира.

(Матей 12:43)

Нашият проблем е, че искаме да знаем точното тълкувание, което да дадем на този стих. Тъй като демоните са духовни същества, как би им подействала естествената пустиня? Може би думите са с преносно значение? Тогава тук се описват демоните, които ходят или се скитат в места извън човешкото тяло. Извън човешкото тяло, демонът е неспокоен и неудовлетворен, защото само ако населява и контролира човешки живот този демон може да изпълнява злите си желания.

Има един интересен пасаж в Йов, който е преди всичко описание на онези, които се скитат в сухи места. Тъй като книгата Йов е за човек, който се намира под атаките на сатана, описанието започва да звучи по-смислено. По време на служението с освобождение, аз съм използвал този пасаж срещу демоните. Аз съм им напомнял, че те ще отидат в сухите места. Демоните определено се измъчват, когато ме слушат да чета този пасаж. Те, изглежда, разбират по-добре от нас, че там се описва онова, с което им предстои да се сблъскат. Читателят трябва да изследва цялата тридесета глава на Йов, от която цитираме тези няколко стиха.

От немотия и глад те са измършавели; гризат изсушената и безплодна земя или бягат в пустинята, в мрака на пустотата и опустошението. Между храстите късат слез и луга, и корените на къпината им служат за храна и топлина. Те са изпъдени измежду човеците, които викат след тях като след крадци. Те трябва да населяват пукнатините на страховити долини [браздите, образувани от пороите] и в дупките на земята и скалите. Сред храстите те реват и вият [като диви животни]; под тръните се събират и се притискат един в друг. Недостойни и безименни синове, те бяха бичувани и изгонени от земята. (Йов 30:3-8 Разширената Библия)

5. Можем ли да кажем на демоните къде да отидат?

Този въпрос е свързан с предишния. Освен че пасажът в Йов ни обяснява, че изгонените демони „ходят в сухите места“ не се казва нищо за това, какво се случва с тях. Никъде не е записано, че Исус или учениците му някога изговориха съд върху демоните, изпращайки ги в ада, в ямата или в някое друго подобно място. Демоните очевидно разбират, че окончателното им осъждане все още предстои. Те изразиха това, когато проговориха през демонизирания човек в Гадариния.

Какво имаш Ти с нас Божий Сине? Нима си дошъл ПРЕДИ ВРЕМЕ ТУКА, за да ни мъчиш?

(Матей 8:29)

Писанията не ни дават право да налагаме преждевременно мъчение върху демоните. Това време е определено от съвета на Бога. Тогава можем ли да ги изпращаме в друга страна или местност? Демонът, който се беше идентифицирал като „Легион“ молеше Исус да не го изпраща на друго място.

И той (Легионът) много Му се моли да не ги отпраща въвн от страната.

(Марк 5:10)

От това излиза, че демоните могат да бъдат изпращани в други части на света. Дали това трябва да се прави във всички случаи или само в определени случаи? Няколко пъти Светия Дух ме е водил да заповядвам на демоните да отидат в специфични страни на света. В такива случаи съм чувал демоните да се съпротивляват ожесточено. Един демон се молеше да не го изпращам в Африка, като се оплакваше, че там е твърде горещо. Поради някаква причина, те предпочитат да стоят на едно определено място. Защо демоните от случката в Гадариния помолиха да отидат в свинете и защо Исус им даде такова разрешение? Със сигурност Исус не проявяваше някаква симпатия към демоните. Причината за това вероятно беше Неговата загриженост за благополучието на демонизирания човек. Моята собствена теория е, че човекът щеше трудно да преживее съпротивата при изгонването на цял легион от демони. (Исус никъде другаде не предпази хора от съпротивата на демоните.) Тъй като на демоните им беше разрешено да отидат на безопасно място те не се съпротивляваха. Оказа се, че свинете бързо намериха своята гибел и демоните отново останаха без „дом“. Демоните предпочитат да населяват хора. Второто им предпочитание са животните. Не е много приятно да разбера, че ако един демон не може да живее в мен, вторият му избор е едно прасе! Демоните могат и населяват животни.

6. Можем ли да забраним на демоните да влязат отново в даден човек?

Само в един случай ни се казва, че Исус забрани на демона да се върне обратно. Това беше едно момче обладано от ням и глух дух, което беше доведено при Исус от баща си.

А Исус като видя, че се стича народ, смърри нечистия дух, казвайки: „Душе, неми и глухи, Аз ти заповядвам: Излез от него и ДА НЕ ВЛЕЗЕШ ВЕЧЕ В НЕГО.“

Това изглежда, че е някакво изключение. Както видяхме от Матей 12:43-45 демонът ще се опита да се върне и ще успее да го направи, освен ако освобожденият човек не направи това, което е необходимо, за да го задържи във от себе си. В случаите с освобождение на деца, родителите са духовните пазачи. Във въпросния случай бащата показва слаба вяра, казвайки: „Вярвам, помогни на моето неверие.“ В момента когато Исус насърчаваше вярата на човека беше прекъснат от насъбралата се тълпа. Може да се каже, че Исус действаше в полза на детето, което не беше получило необходимата духовна протекция от страна на своя баща.

В този случай, един пример не изглежда като достатъчно доказателство, за да го считаме за прецедент. Ако имахме необходимата власт във всички случаи да забраняваме на демоните да се върнат, това би опростило освобождението. Наред с това би снижило до минимум усилията, които трябва да положим, за да останем свободни, което пък прави вярващия по—силен. Със сигурност Господа ще ни даде указание за всяка ситуация, в която Той цели да ограничи дейността на демона, като му забрани по-нататъшен достъп до дадения човек. Сатана трябваше да получи разрешение от Бога, преди да може да излезе срещу Йов.

И Господ каза на сатана: „Ето той е в ръката ти; само живота му опази.

(Йов 2:6)

Ако Бог чрез слово на знание показва, че се забранява на демона да населява повече дадено човешко тяло, ние можем да кажем на демона: „Въз основа на властта на Господ Исус Христос, не влизай повече в него.“

7. Трябва ли домовете да бъдат очиствани от зли духове?

Поради занимаването ми с демони, по време на освобождение, аз съм слушал много разкази за необичайна демонична дейност във връзка с предмети и жилища. Често пъти ме молят да изгонвам демони от домовете на хора. Знае се, че книги и предмети, изобразяващи неща, свързани с царството на сатана привличат към себе си демони. Греховни дейности от страна на предишните наематели предизвикват необходимост много къщи да бъдат очистени. Много хора са казвали, че са чували гласове или звуци в къщите си. Тези проявления понякога са наричани „*полтъргайстери* „, немска дума, която означава „чукащи или тракащи призраци“.

Докато служехме на едно девет годишно момиче, майката ни каза, че то се събуждало всяка вечер в полунощ много изплашено. Родителите не можеха да разберат защо. Причината се оказа нещо, за което не бяхме и подозирали. Помолихме да разгледаме стаята на момичето. Там намерихме три неща, които биха могли да привлекат зли духове. Имаше книга за една вещица — донесена от училище. Имаше голяма плюшена играчка жаба, а над леглото на детето имаше автомобил, от който се подаваха половин дузина бухали, чиито очи светеха в тъмнината.

Семейството се съгласи да махне тези предмети и да ги унищожи. Заповядахме на демоните, които се криеха в стаята да напуснат веднага в името на Исус и

призовахме кръвта на Исус да покрие момичето. От този ден нататък момичето спи съвсем спокойно.

Какво да кажем за жабите и бухалите? Те са посочени сред нечистите и скверни животни във Второзаконие 14:7-19. Те са прототипи на демоничните духове. Моето служение ме е довело до много домове и имам представа колко много нечисти същества са превърнати в предмети на изкуството и са използвани за украса. Това важи особено много за бухалите и жабите. Не е просто едно съвпадение, че две такива същества бяха намерени в стаята на момиченцето. Те идват през нощта и преследват плячката си. Демоните също са същества на тъмнината. Те не могат да действат на светло!

В един друг дом дванайсет годишно момче също имате проблеми със съня. То беше много нервно и се страхуваше. Къщата беше пълна с много предмети, донесени от мисионерското поле на Африка. Имаше маска на вещица и амулети, използвани от докторите по магии по време на езическите поклонения. Понякога икономическата и сантименталната страна на подобни предмети означава повече за хората, отколкото благополучието на семейството. Чуй какво казва Бог на Своите хора, Израел за такива неща:

*Кумирите и боговете им изгаряйте с огън; да не пожелаеш да вземеш за себе си среброто или златото, което с тяхно, за да не се впримчиш в него, понеже **ТОВА Е МЕРЗОСТ ПРЕД ГОСПОДА ТВОЯ БОГ**. Нито да внасяш в дома си някаква мерзост (идол), да не би да се впримчиш в нея; **ЗАЩОТО ТОВА Е МЕРЗОСТ ПРЕД ГОСПОДА ТВОЯ БОГ**.*

(Второзаконие 7:25-26 Разширената Библия)

Демоните определено биват привличани към домовете чрез предмети и литература, отнасяща се до фалшиви религии, култове, окулт и спиритизъм. Всички такива материали трябва да бъдат изгаряни или унищожавани по друг начин. Домове или сгради, за които подозираме, че са населени с демони трябва да бъдат очистени чрез властта в името на Исус. Хората, които живеят в такива места трябва да застанат върху обещанията за кръвта на Христос.

8. Необходимо ли е да наричаме демоните с определени имена?

Някои интересни неща се случват в процеса на служението с освобождение във връзка с имената или предназначението на демоните. Понякога демоните излизат, без да бъдат назовавани. Такова освобождение може да продължи дори цял час, без да бъдат назовани специфични духове. В други случаи става точно обратното. Нито един демон не излиза, без да бъде назован по име.

По време на едно освобождение назовах демон на *отхвърляне*. По късно беше разпознат *и демона на страх от отхвърляне*. Аз попитах: „Ти защо си все още тук? Защо не излезе, когато изгонвах отхвърляне?“ Демонът ми отговори следното: „Защото ти не назова моето име. Аз не съм ‘отхвърляне’ . Аз съм ‘страх от отхвърляне’.

Демоните обикновено ще реагират на описанието на това, което те причиняват. Например: „Ти демон, който носиш лоши сънища на този човек.“ Повечето

демони се поддават на този подход, когато им се даде някакво специфично име, тогава да излизат.

Аз лично съм на мнение, че настойчивостта на демоните да бъдат наричани по определен начин е просто тактика за забавяне на тяхното изгонване. Имал съм случаи, когато демони се противопоставят на изгонването като заявяват: „Това не е моето име.“ В такива случаи обикновено казвам: „Ти трябва да излезеш така или иначе.“ И те излизат.

Основната полза да се знаят имената на демоните е, че дават възможност на човека, който преживява освобождение, да знае какво е било извършено. Ако някой от демоните се опита да се върне обратно, важно е да можем да му се противопоставим отново. По този начин човекът може да бъде нащрек и да се справя с тази област в плътта си, като затвори вратата за повторно връщане на демоните.

Някои демони много обичат да се хвалят. Те сякаш се удоволстват да си казват имената. Един такъв демон заговори надутно: „Аз съм единственият, който беше останал“, като по този начин твърдеше, че е последният демон, който е бил изгонен. Той продължи „Аз съм гордост. Всичката гордост идва чрез мене.“

23 – Решаващият сблъсък

Всички знаем, че през Библейската история, Бог е говорил на Своите слуги чрез видения и сънища. В деня на Петдесетница, Петър цитира от пророк Йоил:

И в последните дни, казва Бог, ще излея от Духа Си на всяка плът; и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, юношите ви ще виждат видения И СТАРЦИТЕ ВИ ЩЕ СЪНУВАТ СЪНИЩА.

(Деяния 2:17)

На 2 юли 1970 година Господ ми говори в духовен сън. Той ми обясни, че трябва да предам на другите истината, която Ми е показал чрез този сън. Моля се това да бъде благословение и вдъхновение за теб, както е било за много други, с които съм го споделял.

Сънят

Когато сънят започна, видях себе си да излизам на голям стадион. Местата бяха запълнени с хора и в атмосферата дареше вълнение и очакване на това, което ще се случи. Щеше да се играе бейзболна среща и аз бях един от играчите. Бях облякъл екипа си. Униформата на моя отбор беше червено и бяло. Видях, че играчите от противниковия отбор са облечени в черно-бели униформи.

Когато се придвижвах към игралното поле установих, че моите съотборници са на страничната линия и водят разгорещен спор с членовете на противниковия отбор. Не исках да вземам участие в този спор и продължих да вървя към игралното поле като се надявах, че останалите скоро ще ме последват. Докато се придвижвах, един от противниковите играчи се придвижваше заедно с мен. Умът ми беше изпълнен със загриженост как да се справя със ситуацията. Съдейки по положението на слънцето знаех, че остават само два часа от деня. Срещата трябваше скоро да започне.

Най-накрая спорът на страничната линия се прекрати и отборите започнаха да заемат местата си. Нашият отбор трябваше да бъде на полето, а противниковият на бухалката. Бях излязъл в лявото поле, разбирайки, че все още не ми е дадено разрешение да заема позиция в играта. Потърсих треньора си и го видях в средата на игралното поле. Той ми направи знак да покрия третата база и аз веднага заех позицията си.

Нашият тим се събра заедно. Всеки от нас викаше, окуражавайки другите. Започвахме да влизаме в духа на битката. После започнахме да раздвижваме крайниците си -протягахме ръце, сгъвахме колене и се навеждахме от кръста. Време беше да започнем играта.

Питчърът хвърли първата топка над гредата. Противниковият играч я удари с всички сили с бухалката. Изпрати много висока топка. Наблюдавах как тя мина високо над главата ми, прелетя назад, назад, назад и падна във фаул извън игралното поле. Страх сграбчи сърцето ми. Мислех си: „Ако всичките им играчи са силни като този, какъв шанс за победа имаме?“ Разбрах, че трябва да съм много бдителен. Пристъпвах от крак на крак. Ако следващата топка дойдеше в моята посока трябваше да съм ловък като котка, да подскоча в правилната посока, за да хвана топката и да изкарам играча извън играта. На това място сънят свърши. Когато се събудих започнах да си го припомням. Първоначалната ми реакция беше разочарование.

Тълкуванието

Духовният сън не може да бъде пресметнат – той трябва да бъде разтълкуван. Когато на следващата сутрин Святия Дух ми припомни съня, Той започна да ми дава тълкувание. Грабнах лист и молив и започнах да го записвам, колкото може по-бързо. Всичко ми се изясни само за няколко секунди. Записах го, без да прекъсвам, точно така, както Святия Дух ми го даваше.

Игралното поле представлява целия свят. Местата заети от зрителите са картината представена в Евреи 12:1.

Следователно и ние като сме заобиколени от такъв голям облак от свидетели...

(Евреи 12:1)

Господ ми каза, че онези които стояха на пейките са големият облак от свидетели. Те бяха всички онези християни, които някога са живели по земята и сега гледаха надолу към нея от своята небесна позиция. Всички патриарси и светии от времето на Стария и Новия Завет седяха там. Там бяха Авраам, Яков, Исаак, Йосиф, Давид, Данаил, Еремия, Исаия, Петър, Яков, Йоан и всички останали. Те бяха всички ония, които бяха участвали в „шампионските надбягвания“ в предишните поколения. Много от тях се бяха представили добре и бяха сред „Героите на вратата“ в алеята на славата, както е записано в Евреи единнадесета глава. Те наблюдаваха с най-разпалено очакване да видят, какво ще направят онези, които са на игрището в нашето поколение.

Тогава Господ ми каза: „**ТОВА Е СВЕТОВНОТО ПЪРВЕНСТВО, ТОВА Е РЕШАВАЩИЯТ СБЛЪСЪК МЕЖДУ СИЛИТЕ НА ЗЛОТО И СИЛИТЕ НА**

ПРАВЕДНОСТТА. ТОВА ЩЕ ОПРЕДЕЛИ ИЗХОДА ОТ СВЕТОВНИЯ ШАМПИОНАТ!“

Тогава ми обясни значението на униформите. Нашите униформи бяха червено и бяло. Червеното представляваше кръвта на Исус. То ни бележи като тези, които принадлежат на Исус. Кръвта говори за нашата сила в Исус Христос. „Те го (сатана) победиха чрез кръвта на Агнето...“ (Откровение 12:11). Бялото говори за чистота. Участниците в отбора на Господа трябва да са белязани с чистота. Духът поставя ударението върху личната чистота и действащата праведност. Сега не е време да ходим с единия крак в света, а с другия в царството на Бога!

Противниковият отбор беше облечен в черно и бяло. Черното символизираше злото. То характеризира сатана и неговите зли дела. Противниковият отбор ясно беше определен като дявола и неговото войнство от демонични духове. Бях объркан. В униформите на дяволския отбор имаше също така и бяло. Какво можеше да означава това? Докато този въпрос възникваше в ума ми, Духът ми даде отговора... Черното и бялото представлява смесица от зло и добро. Сатана никога не идва при нас само с черно и зло. Той идва също и с бяло. Черното и бялото представляват смесица от *истина* и *заблуда*. Това е една от най-силните стратегии на дявола — смесването. Днес, както никога преди има смесване на добро и зло; на истина и заблуда.

А Духът изрично казва, че в последните времена някои ще отстъпят от вярата и ще слушат измамнителни духове и доктрини на дяволи.

(1 Тимотей 4:1)

Какво правех аз в този конфликт? Господа ми показа, че участвам в тази среща като представителна личност. Аз бях представител на многото християни, които се движат по полето на духовния конфликт и участват в офанзивата срещу силите на ада. Аз попитах: „Но Господи, защо всичките ми съотборници спореха с противниковите играчи на страничната линия?“ Господа ми обясни, че това е просто една от тактиките на врага. Той се опитва да закара Божиите хора на странична- та линия във от основното действие и да ги държи вързани. Той ми обясни, че това представляват различните видове *деноминационно* християнство. Дяволът държи на страничната линия християни, които защитават своите собствени доктрини и традиции, но много малко от тях разбират, че са измамани. Време е Божиите хора да дойдат в единство и да свършат работата. Всъщност точно това се случва в резултат от великото изливане на Святия Дух по целия свят днес.

Бях обезпокоен, че денят вече е към своя край. Оставаха само два три часа дневна светлина. Наистина идва нощта, когато никой няма да може да работи. Ние живеем в последните часове на човешката история. Ние трябва да оползотворяваме всяка минута. Трябва да разберем като християни, че трябва да излезем на бойното поле и да разгромим сатана и неговите войски.

Най-накрая отборът започна да се придвижва към игралното поле. Един човек не може да представлява цял отбор. Периодът от живота на Църквата, към който се придвижваме, изисква работа в тим, изисква единство! Тогава Господа ми припомни, че в бейзболния тим има девет играча. Числото 9

представлява *деветте дарби* на Духа и *деветте плодове* на Духа. Онези, които са в тима на Господа в този окончателен сблъсък със силите на сатана ще действат под управлението на Святия Дух. Дарбите на Духа — слово на мъдрост, слово на знание, вяра, дарбите на изцеление, правене на чудеса, пророчество, разпознаване на духовете, говорене на езици и тълкуване на езици (виж: 1 Коринтяни 12:8-10) ще действат по време на тяхното служение. Плодовете на Духа — любов, радост, мир, дълготърпение, благодат, милост, вяроност, кротост — ще бъдат свидетелство за това (виж: Галатяни 5:22-23).

Слава на Господа! Той въвежда Своя отбор на игралното поле в *наши дни*. Това е *изпълнен с Духа* отбор. Дарбите на Духа се възстановяват в Църквата. Плодовете стават явни сред Божиите хора, както никога преди. Барьерите, които са ни разделяли и за дълго са ни държали на страничната линия се, превъзможнат. Междуденоминационните барьеры се сгромолясват. Доктринални въпроси, носещи разделение се погребват. Исус е Господ! Ние преживяваме потока на любов. Ние сме на своя земя. Можем да хвалим и да се покланяме заедно в Святия Дух.

Когато аз се придвижих към игралното поле, член от противниковия отбор се придвижи заедно с мене. В действителност аз се придвижих към полето на конфликта, когато преживях Святия Дух. Именно тогава аз бях изпълнен със сила и станах заплаха за дявола. Кръщението ми в Святия Дух със сигурност не премахна всичките ми проблеми — в действителност от тогава нататък проблемите ми изглеждаха дори по-големи. За един ден всичките ми приятели ми станаха врагове, като ме отхвърлиха и ме обвиниха в гордост и заблуждение. Страх сграбчи сърцето ми и аз се чудех, какво ще стане с мен. Демоничните сили се бяха придвижили в полето, за да ми противостоят!

В този момент аз стоях в лявата част на полето. Знаеш ли, какво означава да бъдеш в лявото поле? Този израз се използва, за да опише човек, който е объркан и не знае къде се намира. Знаех, че съм в конфликта и на полето, но нямах представа, каква беше моята роля. Това много точно и образно описва моята дилема след кръщението ми в Святия Дух. Не описва ли то състоянието и на много други християни? Те са в лявото поле. Те никога в действителност не са открили Божиата воля за своя живот. Те се скитат безцелно. Те не са в помощ за отбора. Мястото, което трябва да запълнят е празно. Има празни места в редиците. Но Треньорът е там, готов да даде указания! Кой е Треньорът? Той е Святия Дух. И къде можем да Го намерим? Това беше странната особеност на съня. Обикновено треньорът е на страничната линия или седи на скамейката. Но в съня ми Треньорът беше точно в средата на полето. Къде е Святия Дух днес? Той е точно посред нас. Той е там, за да ни дава указания, когато погледнем към Него. Той ми направи знак да застана на трета база. Ще разберем смисъла на това само след минута.

Различните членове на отбора бързо намираха местата си. Играта скоро щеше да започне. Започнахме да изговаряме думи на насърчение един към друг. Каква красива картина за Църквата.

И нека се грижим един за друг, тъй щото да се поощряваме в любов и добри дела, като не преставаме да се събираме, както някои имат обичай да

престават, но да се увещаваме един друг и толкова повече като виждате, че денят приближава.

(Евреи 10:24-25)

След това започнахме разгрявката. Господа ми показа, че физическите упражнения на играчите са паралел на християнските духовни преживявания. Ако ще стоим във форма за духовния конфликт, ние трябва да следваме правилата и дисциплините на духовните упражнения — като подгъваме колене в молитва и издигаме ръцете си в хваление! Алелуя! Участниците в битката за световния шампионат винаги трябва да са в най-добрата си форма. Нека за нас да не се казва, че:

Децата на този свят в своето поколение са по-мъдри от децата на светлината.

(Лука 16:86)

Ако участниците в спортните състезания могат да дисциплинират живота си и да останат в най-добра форма, за да получат земна корона, колко повече ние християните трябва да платим цената, за да бъдем напълно подготвени за най-великия сблъсък на всички времена! Сега беше дошло време да започне сблъсъкът. Господа ми показа, че нашият тим е от страната на защитата. Той ми показа, че Неговите хора са били в тази позиция за твърде дълго време. Време е да преминем в нападение. Добрата защита е важна, но нападението е това, което увеличава резултата. Днес Църквата преминава в нападение, в духовна битка. Демоните биват изгонвани. Началства и власти на духовната тъмнина биват нападани и разгромявани. Веднъж Исус каза следното:

Ако аз с Божия пръст изгонвам демоните, несъмнено Божието царство е достигнало до вас.

(Лука 11:20)

Това е ден на духовна битка и духовна победа. Силите на ада, които ни атакуват трябва да бъдат конфронтирани и преодолені преди Божието царство да стане реалност в твоя и в моя живот. Преди Църквата да изпълни онова, което Господ е пророкувал за Своята победоносна Църква (Матей 16:18) тя трябва да премине в настъпление срещу дявола. Днес, посланието и практикуването на духовно воюване се разпространява широко в Църквата. Тя се съпротивлява на дявола и го кара да бяга. За пръв път ние виждаме гърба на дявола. Това е хубава гледка! Спомням си историята за момчетата, които играели на топка в голето. Един човек минал и попитал едно от тях как върви играта. Момчето отговорило, че нещата вървят добре. Мъжът попитал за резултата. То отговорило, че е 35 на 0. Мъжът попитал в чия полза. Момчето отговорило, че било в полза на другия тим. Тогава мъжът отбелязал, че отборът на момчето е победен много лошо. Момчето погледнало учудено и казало: „О, не сър, ние не сме победени.“ Сега мъжът се объркал. Той поискал да разбере, как така не са победени щом резултатът е 35 на 0, при което момчето обяснило: „Господине, ние все още не сме заставали в позицията с бухалката“. Каква картина за Църквата! Дяволът е увеличавал резултата. Но сега е времето Църквата да премине в нападение и да поразі дявола. Амин!

Тогава първата топка беше изстреляна. Противниковият играч с бухалката удари много лошо топката. Топката излетя много високо и падна във фаул. Господа каза: „Искам да ти покажа делата на врага. Те са като тази топка, която беше ударена. Врагът има някаква сила, но всичко, което прави често пъти е много високо и впечатляващо, но въпреки това то винаги е „фаул“. Страхът, който беше сграбчил сърцето ми е често срещан при много от Божиите слуги, когато те видят какво прави дяволът. Те се чудят има ли някакъв шанс за победа и започват да си мислят в термините на грабването. Но Бог не извежда напред такава Църква! Той е Господ на войнстваща Църква. Той е чакал поколение като нашето, което да заеме позиции в игралното поле. Това ще стане под Неговото ръководство. Врагът ще бъде разгромен. Ти част от отбора ли си? Заемаш ли нападателни позиции срещу врага? В този момент от съня, разбрах, че трябва да бъда готов. Трябва да бъда в най-добрата си форма. Трябва да мога да се движа, в която посока е необходимо и да изкарам от играта своя противник.

Внимавайте да ходите благоразумно, не като глупаци, но като мъдри хора, изкупувайки благовремето, защото дните са лоши.

(Ефесяни 5:15-16)

Изглеждаше така сякаш сънят беше свършил преждевременно. Аз попитах Господа защо не ми е позволил да видя края на играта. В отговор той ме попита, защо искам да видя всичко до края. Аз обясних, че желая да видя изхода от играта. Тогава Господа ми каза нещо много хубаво: „Сине“, каза Той, „не ти е необходимо да научаваш крайния резултат; ти вече го знаеш. Моето Слово обещава, че ти си в отбора на победителите. Ще бъде точно, както съм го казал. Не, ти не се нуждаеш да научиш крайния изход, достатъчно е да знаеш, че РЕШАВАЩИЯТ СБЛЪСЪК Е ЗАПОЧНАЛ. Да, скъпи вярващи приятелю, ние сме в края на времената. Решаващият сблъсък между силите на сатана и армията на Бога ВЕЧЕ е започнал. Ние виждаме признаците на това, накъдето и да се обърнем. Това е призивът за битка. Няма повече време за губене. Войната е на дневен ред! Ти включен ли си в нея?

Продължение

Тълкуванието на съня не беше свършило. Беше ми дадено значението на базите. Първа база представляваше *социалните взаимоотношения*, втора база беше *бизнес взаимоотношенията*, трета база бяха *взаимоотношенията в Църквата*. Ето защо ме бяха сложили на трета база. Моята работа беше да избутвам дявола, когато се опитва да дойде до трета база — Църквата. Основната база беше точно онова, което обозначаваше — *взаимоотношения в дома*. Духът ми показа, че всичко започва и свършва в основната база. Когато членовете на отбора на Господа дойде до позицията с бухалката, те трябваше да започнат от дома и да ударят първо там. Без значение колко впечатляващо се справяха на базата на социалните, бизнес и дори църковните взаимоотношения, ако те не започнеха точно от дома, те не бяха нищо друго освен лицемери! Днес Бог поставя ударението върху праведен живот в дома. Той слага ред в нашите домове. Той възстановява съпруга и бащата на неговото място на власт в дома. Домът започва да става център на духовния живот. Това е Божествения ред. Ние не можем да сме в правилни взаимоотношения в друга област от нашия живот,

докато не оправим живота си у дома. Дяволският отбор хвърля бързи и заобиколни топки върху нашите домове. Всеки член на семейството трябва да приеме ролята, която Бог му с отредил:

Жени, подчинявайте се на своите мъже като длъжност към Господа... Мъже любете жените си, както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея... Деца покорявайте се на родителите си в Господа; защото така с правилно.

(Ефесяни 5:22, 25; 6:1)

Първият тест за християнски живот се провежда в дома. Ако любовта, радостта и мира на Святия Дух не се излъчват от нашия живот във взаимоотношенията ни с нашите близки, то тогава сатана е спечелил победа над нас. Когато стане явно, че сатана е стъпил в нашия дом чрез нас, това е призив за духовна битка. Порази дявола в твоя собствен живот и твоето семейство и тогава ще бъдеш способен да водиш битката и в другите области от твоя живот. В притчата за пращинката и треската Исус ни показва, че трябва да сложим в ред собствения си живот преди да можем да послужим на другите. Нека да сме сигурни, че *в нашия хол няма прасета.*

Вътрешно

1. Пречи на човека да дава и да получава любов – КАКТО ОТ БОГА ТАКА И ОТ ЧОВЕК.
2. Венчава човека за света, за да получи любов.
3. Кара човека да разказва всичко за себе си в търсенето си на внимание, наказание и корекция.
4. Включва прекомерна привързаност към животните.
5. Честност на всяка цена. Търси повод за подозрение.

Външно

6. Пречи на човека да види себе си.
7. Непокорство и неподчинение.
8. Венчава човека за егоистичните му желаниа.
9. Както умствена така и духовна. Прелъстителен: изкушава, подвежда, примамва. Заблуда: заблуждение на ума, фалшива вяра, погрешно схващане (както да се придържаш към заблуда). В психиатрията: фалшива вяра относно самия себе си – често срещано при параноиците.